

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Уторак, 2. септембар 2014. године
БАЊА ЛУКА

Број 77 Год. XXIII

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1254

На основу члана 12. Закона о условима и начину измирења обавеза по основу рачуна старе девизне штедње емисијом обвезница у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 1/08), члана 15. тачка г) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и Уредбе о поступку верификовања потраживања и готовинских исплата по основу рачуна старе девизне штедње у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 102/06, 124/06, 17/07, 62/07, 105/07, 18/08, 20/09, 21/10, 93/11 и 110/12), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ЕМИСИЈИ ОБВЕЗНИЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ИЗМИРЕЊЕ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ ВЕРИФИКОВАНИХ РАЧУНА СТАРЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ

I

Ради измирења дуга Републике Српске по основу верификованих рачуна старе девизне штедње, а на основу Закона о условима и начину измирења обавеза по основу рачуна старе девизне штедње емисијом обвезница у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 1/08), (у даљем тексту: Закон), Република Српска ће емитовати обвезнице у складу са овом одлуком.

II

1) Износ емисије обвезница из тачке I ове одлуке је 52.555.224 КМ, који чини неисплаћени износ верификованих обавеза по основу рачуна старе девизне штедње након готовинске исплате, за штедиште који су верификацију рачуна старе девизне штедње извршиле од 10. децембра 2012. године до 30. септембра 2013. године.

2) Износ из подтачке 1. ове тачке представља суму појединачних верификованих износа, умањених за исплаћене готовинске исплате и последије отписа износа у пфенизима за сваког повјериоца.

III

Основни елементи обвезница из тачке I ове одлуке су:

- емитент: Република Српска,
- номинална вриједност емисије: 52.555.224 КМ,

- назив емисије: обавезе по основу верификованих рачуна старе девизне штедње,

- врста обвезница: дугорочна обвезница са каматним приносом (купоном), неограничено преносива, у нематеријализованом облику, на име,

- номинална вриједност једне обвезнице: једна конвертибилна марка,

- тип емисије: примарна емисија,

- редни број емисије: шеста емисија,

- број емитованих обвезница: 52.555.224,

- датум емисије: 15. септембар 2014. године,

- рок доспијећа: пет година од дана емисије,

- каматна стопа: фиксна, 2,5% годишње, рачуна се на остаток главнице уз примјену линеарног модела обрачуна камате.

IV

1) Обвезнице носе камату на главницу по стопи 2,5% годишње, а камата се обрачунава полугодишње.

2) Власник обвезнице има право на пропорционални дио главнице и припадајући дио камате обрачуна на преостали дио главнице у полугодишњим периодима.

3) Доспијеће првог анuitета је 15. марта 2015. године, а садржи износ одговарајућег дијела главнице и камату обрачуна за период од 15. септембра 2014. године (укључујући и тај дан) до 15. марта 2015. године (али не укључујући и тај дан).

4) Сљедећи анuitети (главница и камата) доспијевају полугодишње, и то: 15. септембра 2015. године; 15. марта 2016. године; 15. септембра 2016. године; 15. марта 2017. године; 15. септембра 2017. године; 15. марта 2018. године; 15. септембра 2018. године; 15. марта 2019. године и 15. септембра 2019. године.

V

Главница и камата обвезница исплаћују се полугодишње.

VI

1) Камата, односно главница исплаћује се у року од седам дана од дана обрачуна камате, односно доспијећа главнице, преносом средстава на рачун власника обвезнице.

2) Исплата се врши у складу са сљедећим отплатним планом:

Датум	Номинална вриједност	Преостали дио номиналне вриједности	Стопа отплате	Исплата главнице	Исплата камате	Исплата анuitета
15.3.2015.	52.555.224,00	52.555.224,00	10%	5.255.522,40	656.940,30	5.912.462,70

15.9.2015.	52.555.224,00	47.299.701,60	10%	5.255.522,40	591.246,27	5.846.768,67
15.3.2016.	52.555.224,00	42.044.179,20	10%	5.255.522,40	525.552,24	5.781.074,64
15.9.2016.	52.555.224,00	36.788.656,80	10%	5.255.522,40	459.858,21	5.715.380,61
15.3.2017.	52.555.224,00	31.533.134,40	10%	5.255.522,40	394.164,18	5.649.686,58
15.9.2017.	52.555.224,00	26.277.612,00	10%	5.255.522,40	328.470,15	5.583.992,55
15.3.2018.	52.555.224,00	21.022.089,60	10%	5.255.522,40	262.776,12	5.518.298,52
15.9.2018.	52.555.224,00	15.766.567,20	10%	5.255.522,40	197.082,09	5.452.604,49
15.3.2019.	52.555.224,00	10.511.044,80	10%	5.255.522,40	131.388,06	5.386.910,46
15.9.2019.	52.555.224,00	5.255.522,40	10%	5.255.522,40	65.694,03	5.321.216,43

VII

У случају кашњења са исплатом камате, односно главнице из обезница, Министарство финансија платиће законску затезну камату послје истека рока из тачке VI ове одлуке, па до дана исплате.

VIII

Средства за измирење обавеза по овој емисији обезбјеђују се из буџета Републике Српске.

IX

Обезнице представљају директну и безусловну обавезу Републике Српске, међусобно су равноправне и најмање су у истом рангу са свим другим садашњим и будућим обавезама за чије извршење средства обезбјеђује Република Српска.

X

1) Обезнице се уписују у Централни регистар хартија од вриједности а. д. Бања Лука (у даљем тексту: Централни регистар).

2) Право власништва над обезницама и право располагања стиче се даном уписа обезница у Централни регистар.

3) Лице овлашћено за спровођење одлуке о емисији ће у року од осам дана од дана доношења одлуке о емисији поднијети Централном регистру захтјев за регистрацију (упис) обезница и извјештај о обавезама по основу верификованих рачуна старе девизне штедње, које се извршавају емисијом обезница, а које су верификоване у складу са одредбама Закона и Уредбом.

4) За тачност података у извјештају који овлашћено лице доставља Централном регистру одговара Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге а. д. Бања Лука.

XI

Централни регистар, на основу примљене одлуке о емисији, као и захтјева за регистрацију обезница са извјештајем из тачке IX ове одлуке, региструје емисију, отвара и води рачуне власника обезница, извршава регистрацију и чува податке о стицању власништва и правима из обезница, те издаје извјештаје, изводе и потврде о стању и промјенама на рачунима власника обезница, у складу са прописима који уређују тржиште хартија од вриједности и актима Централног регистра.

XII

1) Република Српска може, у било које вријеме, откупити обезнице по било којој цијени на тржишту или на други начин, у складу са одлуком Владе Републике Српске, под условом да у случају куповине јавном понудом таква понуда буде једнако доступна свим власницима обезница.

2) Власник обезница нема право да тражи пријевремено доспијеће обезница, тј. прогласи било коју обезницу доспјелом и плативом прије њеног доспијећа.

XIII

Република Српска се не уписује у Регистар емитената код Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.

XIV

1) Централни регистар треба да обавијести Бањалучку берзу а. д. Бања Лука (у даљем тексту: Бањалучка берза) о регистрацији обезница.

2) На основу извјештаја Централног регистра, обезнице емитоване у складу са Законом уврштавају се на службено берзанско тржиште Бањалучке берзе.

3) Трговина обезницама на секундарном тржишту обавља се у складу са прописима којима се уређује трговина хартијама од вриједности.

4) Цијена обезница уврштених у службено берзанско тржиште Бањалучке берзе базираће се на тзв. чистој цијени, тј. неће обухватати стечену камату.

5) Плаћање по обављеној куповини обезница на службеном берзанском тржишту обавља се по цијени по којој се трговало, увећаној за стечену камату за период од посљедње исплате камате до претпостављеног дана поравнања, не укључујући претпостављени дан поравнања.

6) За обрачун стечене камате из обезница узима се стварни број дана у периоду за који се обрачунавају камате, тј. за период од (укључујући и тај дан) дана доспијећа претходног купона до (али не укључујући и тај дан) дана доспијећа следећег купона.

XV

1) Послове платног агента врши Централни регистар у складу са уговором или Министарство финансија.

2) Податке за исплату средстава на име камате и главнице обезница обезбјеђује платни агент, у складу са роком прописаним у тачки V ове одлуке, а исплате се врше путем платног система власнику обезница, без одбитака трошкова или накнаде.

XVI

У случају спора, странке своја међусобна права и обавезе рјешавају у складу са законима који уређују ову област пред стварно и мјесно надлежним судом у Бањој Луци.

XVII

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија, а министар финансија је лице овлашћено за спровођење ове одлуке.

XVIII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1884/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1255

На основу члана 12. став 6, а у вези са чланом 25. став 5. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", број 59/13) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ПОКРЕТАЊУ ПОСТУПКА ДОДЈЕЛЕ КОНЦЕСИЈЕ
ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЈУ ТЕХНИЧКОГ ГРАЂЕВИНСКОГ
КАМЕНА-КРЕЧЊАКА НА ЛЕЖИШТУ
“ОСОЈНИЦА” КОД ДОБОЈА****I**

Покреће се поступак додјеле концесије за експлоатацију техничког грађевинског камена-кречњака на лежишту “Осојница” код Добоја. Локација на којој ће се вршити експлоатација техничког грађевинског камена-кречњака налази се на око 10 км ваздушне линије јужно од Добоја, поред магистралног пута Добој-Маглај.

II

Поступак додјеле концесије из тачке I ове одлуке покреће се на основу иницијативе привредног друштва “Јосиповић” д.о.о. Добој.

III

На основу иницијативе из тачке II ове одлуке и приложене документације потврђује се да постоји јавни интерес са економског, социолошког и еколошког аспекта за реализацију предметне концесије.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1833/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1256

На основу члана 8. став 1. и члана 27. Закона о концесијама (“Службени гласник Републике Српске”, број 59/13) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА
ИЗГРАДЊУ И КОРИШЋЕЊЕ ХИДРОЕЛЕКТРАНЕ
“УЛОГ” НА РИЈЕЦИ НЕРЕТВИ****I**

У Одлуци о додјели концесије за изградњу и коришћење Хидроелектране “Улог” на ријеци Неретви (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 81/09 и 98/09) послје тачке II додаје се нова тачка IIа, која гласи:

“IIа.

Рок трајања концесије из тачке II став 2. Одлуке о додјели концесије за изградњу и коришћење Хидроелектране “Улог” на ријеци Неретви продужава се за период од 20 година.”.

II

Послије тачке III додаје се нова тачка IIIа, која гласи:

“IIIа.

Једнократна концесиона накнада за право коришћења концесије у продуженом року трајања концесије из тачке I ове одлуке утврђује се у износу од 39.523,40 КМ и биће уплаћена у корист буџета Републике Српске при закључивању анекса II Уговора о концесији за изградњу и коришћење Хидроелектране “Улог” на ријеци Неретви.”.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1835/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1257

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 19. став 1. тачка 2. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА
И ДОПУНАМА СТАТУТА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ АГЕНЦИЈА
ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ****I**

Даје се сагласност на Одлуку о измјенама и допунама Статута Јавне установе Агенција за акредитацију високошколских установа Републике Српске, број: 05/11, од 07.07.2011. године.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1834/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1258

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О
ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О
УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ
РАДНИХ МЈЕСТА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ
ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ****I**

Даје се сагласност на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи цивилне заштите.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1858/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1259

На основу члана 33. став 2. Закона о геолошким истраживањима (“Службени гласник Републике Српске”, број 110/13) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а након разматрања захтјева концесионара “Јадран-Нафтагас” д.о.о. Бања Лука, Влада Републике Српске, на 70. сједници, одржаној 10.07.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Одобрава се концесионару “Јадран-Нафтагас” д.о.о. Бања Лука узимање до 5.000 м³ сирове нафте из бушотине Обудовац Об-2 за испитивање квалитета и хемијско-технолошких својстава минералне сировине и дефинисање производних параметара лежишта.

2. Концесионар из тачке 1. овог рјешења дужан је платити накнаду за истраживање у износу од 18,77 КМ/т, а која ће

се обрачунати на основу извађене количине минералне сировине и уплатити у року од 15 дана од дана достављања доказа конценденту о количини извађене минералне сировине.

3. Обавезује се концесионар из тачке 1. овог рјешења да у току извођења детаљних геолошких истраживања води евиденцију о извађеним количинама сирове нафте из буштине Обудовац Об-2.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1830/14
10. јула 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Душан Антељ, начелник Одјељења за односе и сарадњу са Римокатоличком црквом, Исламском заједницом, Јеврејском општином и осталим, Републички секретаријат за вјере, именује се за члана Радне групе која ће радити на усклађивању Упутства о спровођењу Закона о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница Босне и Херцеговине (“Службени гласник БиХ”, број 83/06) са Законом о слободи вјере и правном положају цркава и вјерских заједница Босне и Херцеговине (“Службени гласник БиХ”, број 5/04).

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1840/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 21.08.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА У РЕСОРУ ЗА ПОСЛОВЕ НОТАРИЈАТА, АДВОКАТУРЕ, ПРАВОБРАНИЛАШТВА, БЕСПЛАТНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ, ОБУКЕ И КООРДИНАЦИЈЕ ПРОЈЕКТА И ЗЕМЉИШНО-КЊИЖНИХ ПОСЛОВА У МИНИСТАРСТВУ ПРАВДЕ

1. Доц. др Горан Гајић поставља се за вршиоца дужности помоћника министра у Ресору за послове нотаријата, адвокатури, правобранилаштва, бесплатне правне помоћи, обуке и координације пројеката и земљишно-књижних послова у Министарству правде, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1859/14
21. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ПРЕДСЈЕДНИКА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Боро Љубанић, полицијски службеник са утврђеним чином главни инспектор, разрјешава се дужности предсјед-

ника Полицијског одбора, због истека другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1869/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ЧЛАНА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Зора Гајић, државни службеник, разрјешава се дужности члана Полицијског одбора, због истека другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1866/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ЧЛАНА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Перица Станић, полицијски службеник са утврђеним чином главни инспектор, разрјешава се дужности члана Полицијског одбора, због истека другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1871/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 118. Закона о полицијским службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, број 20/14), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСЈЕДНИКА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Жељко Рибич, полицијски службеник са утврђеним чином главни инспектор, именује се за предсједника Полицијског одбора, на период од четири године, са могућношћу другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1870/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 118. Закона о полицијским службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, број 20/14), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Драгица Тукић, државни службеник, именује се за члана Полицијског одбора, на период од четири године, са могућношћу другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1865/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 118. Закона о полицијским службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, број 20/14), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Ленка Јојић, полицијски службеник са утврђеним чином самостални инспектор, именује се за члана Полицијског одбора, на период од четири године, са могућношћу другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1868/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 118. Закона о полицијским службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, број 20/14), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Станко Васић, полицијски службеник са утврђеним чином самостални инспектор, именује се за члана Поли-

цијског одбора, на период од четири године, са могућношћу другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1872/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 118. Закона о полицијским службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, број 20/14), Влада Републике Српске, на 75. сједници, одржаној 28.08.2014. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА ПОЛИЦИЈСКОГ ОДБОРА

1. Саша Говедарица, полицијски службеник са утврђеним чином самостални инспектор, именује се за члана Полицијског одбора, на период од четири године, са могућношћу другог узастопног мандата.

2. Радно-правни статус именованог регулише се посебним рјешењем министра унутрашњих послова у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1867/14
28. августа 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1260

На основу члана 29. став 5. Закона о заштити становништва од заразних болести (“Службени гласник Републике Српске”, број 14/10) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар здравља и социјалне заштите, 15. августа 2014. године, доноси

П РА В И Л Н И К

О НАЧИНУ ПРИЈАВЉИВАЊА, САДРЖАЈУ ЕВИДЕНЦИЈЕ И ПРИЈАВЕ О ЗАРАЗНИМ БОЛЕСТИМА

Члан 1.

Овим правилником прописује се обавезно пријављивање обољења, стања, смрти или епидемије од заразне болести, других случајева који подлијежу обавезном пријављивању и одређују се рокови, начин и обрасци за њихово пријављивање.

Члан 2.

Обавезном пријављивању подлијежу:

1) обољења и стања од заразних болести у складу са чланом 6. Закона,

2) смрт од заразне болести,

3) сумња да постоји обољење од колере, куге, великих богиња, жуте грознице, вирусних хеморагичних грозница, полиомијелитиса, дифтерије, малих богиња, ботулизма, грипа новог подтипа која изазива обољење код људи и тешког акутног респираторног синдрома (енгл. Severe Acute Respiratory Syndrome - SARS),

4) епидемија заразне болести,

5) излучивање узрочника трбушног тифуса, других салмонелоза, шигелоза, носилаштво паразита - узрочника маларије,

6) инфекција унутар здравствених установа (интрахоспитална, болничка инфекција),

7) резистенција бактерија на антимикробне лијекове,

8) лабораторијски утврђен узрочник заразне болести,

9) сумња на нову непознату болест и

10) сумња на злоупотребу биолошког агенса.

Члан 3.

(1) Обавезно пријављивање на прописаном обрасцу врши здравствена установа, на основу пријаве коју попуњава доктор медицине који утврди случајеве из члана 2. овог правилника који подлијежу обавезном пријављивању у роковима и на начин који су прописани овим правилником.

(2) Пријављивање заразних болести врши се писаним и/или електронским путем.

Члан 4.

(1) Обавезно пријављивање обољења, стања и смрти од заразних болести врши се:

1) појединачном пријавом,

2) нултом пријавом,

3) хитном пријавом,

4) збирном пријавом и

5) системом за рано упозоравање и хитно реаговање (у даљем тексту: АЛЕРТ).

(2) Пријаву из става 1. овог члана, попуњену од надлежног доктора медицине, здравствена установа путем надлежних организационих јединица или за то именованих тијела доставља Институту за јавно здравство (у даљем тексту: Институт).

(3) Изузетно од става 2. овог члана, доктор медицине запослен у дому здравља, у случају слања хитне пријаве или слања пријаве системом за рано упозоравање и хитно реаговање, истовремено обавјештава Институт и хигијенско-епидемиолошку службу дома здравља.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, доктор медицине запослен у болници, у случају слања хитне пријаве или пријаве системом за рано упозоравање и хитно реаговање, истовремено обавјештава Институт и за то надлежну организациону јединицу болнице.

Члан 5.

(1) Појединачном пријавом пријављују се:

1) обољење и стање заразне болести из члана 2. став 1. тачка 1) овог правилника,

2) смрт од заразне болести,

3) сумња да постоји обољење од заразне болести утврђене у члану 2. став 1. т. 3) и 9) овог правилника,

4) излучивање клица од заразних болести утврђених у члану 2. став 1. тачка 5) овог правилника и

5) носилаштво паразита - узрочника маларије.

(2) Појединачна пријава којом се пријављују случајеви из става 1. т. 1), 2), 3) и 4) овог члана подноси се на обрасцу који се налази у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Појединачна пријава носилаштва антителија на ХИВ, обољења или смрти од ХИВ-а/АИДС-а подноси се на обрасцима који се налази у прилозима 2, 3. и 4. овог правилника и чине његов саставни дио.

(4) Појединачна пријава којом се пријављује обољење или смрт од маларије и носилаштво паразита - узрочника маларије подноси се на обрасцу који се налази у Прилогу 5. овог правилника и чини његов саставни дио.

(5) На основу достављене пријаве заразне болести Институт о крвљу преносивој болести размјењује информације са здравственом установом надлежном за трансфузијску дјелатност.

Члан 6.

(1) Нултом пријавом пријављује се одсуство акутне флакцидне парализе, малих богиња - морбила, рубеоле, конгениталног рубеола синдрома и других заразних болести, у складу са међународним санитарним конвенцијама и потврђеним међународним уговорима и програмима.

(2) Поступак пријављивања нултом пријавом врши се према стручно-методолошким упутствима, израђеним у складу са програмима за елиминацију и ерадикацију заразних болести, а на обрасцу сачињеном у складу са препорукама Свјетске здравствене организације.

(3) За акутну флакцидну парализу пријаву из става 1. овог члана болница доставља Институту седмично.

(4) За морбиле, рубеолу и конгенитални рубеола синдром, те друге заразне болести пријаву из става 1. овог члана надлежна здравствена установа доставља мјесечно.

Члан 7.

(1) Хитном пријавом пријављује се сумња да постоји обољење од: великих богиња, колере, куге, жуте грознице, вирусних хеморагичких грозница, полиомијелитиса, дифтерије, малих богиња, ботулизма, грипа новог подтипа која изазива обољење код људи, тешког акутног респираторног синдрома, те сумња на нову непознату заразну болест и сумња на злоупотребу биолошког агенса.

(2) Хитно пријављивање врши се одмах по постављању сумње на обољење: телефоном, електронским путем или на други начин погодан за хитно обавјештавање, уз истовремено подношење појединачне пријаве да постоји сумња на обољење из става 1. овог члана.

(3) Након постављене радне или коначне дијагнозе заразне болести, у складу са ставом 1. овог члана, дијагноза се пријављује подношењем појединачне пријаве на обрасцу који је наведен у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни.

Члан 8.

(1) Седмичном збирном пријавом дом здравља пријављује акутне респираторне инфекције и инфекције сличне грипу, у складу са дефиницијама случаја, на обрасцу који се налази у Прилогу 6. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Седмичном збирном пријавом болница пријављује тешке акутне респираторне инфекције, у складу са дефиницијама случаја, на обрасцу који се налази у Прилогу 7. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Подручја у Републици Српској (у даљем тексту: Република) која буду укључена у сентинел надзор над грипом узоркују брисеве од обољелих у складу са упутством и препорукама Института.

(4) Пријављивање у складу са ст. 1. и 2. овог члана траје од 40. седмице текуће године до 20. седмице наредне године.

Члан 9.

(1) АЛЕРТ се спроводи на територији на којој Институт процијени да постоји опасност од појаве заразне болести која представља ванредну ситуацију на пољу јавног здравства, према сљедећим карактеристикама:

1) појава заразне болести има озбиљан јавно-здравствени утицај,

2) појава заразне болести представља неубичајен или неочекиван догађај,

3) са појавом заразне болести постоји озбиљан ризик да ће се неубичајено брзо проширити и

4) са појавом заразне болести постоји озбиљан ризик који би могао довести до увођења ограничења прекрограничног путовања или промета.

(2) Пријављивање АЛЕРТ-ом почиње одмах по сазнању да постоји опасност од настанка случаја утврђеног у ставу 1. овог члана.

(3) Опасност од појаве заразне болести утврђене у ставу 1. овог члана доктор медицине пријављује одмах по појави сумње на заразну болест хигијенско-епидемиолошкој слу-

жби надлежног дома здравља и Институту, телефонским и електронским путем.

(4) Хигијенско-епидемиолошка служба надлежног дома здравља доставља Институту, најкасније у року од 24 часа од пријаве сумње заразне болести од доктора медицине, у складу са ставом 1. овог члана, сљедеће податке:

1) вријеме и мјесто појаве заразне болести, клинички опис настале заразне болести и тренутно стање обољелог/-их, лабораторијске резултате обољелог/-их, изворе и врсте ризика, укупан број обољелих од наведене заразне болести, број смртних случајева насталих од наведене заразне болести, услове који утичу на ширење обољења, предузете здравствене мјере и мјере за спровођење тренутних мјера контроле,

2) здравствене мјере које су предузете као одговор на опасност из тачке 1) овог става и

3) друге информације које су од значаја за процјену чињеница, превенцију и одговор на ширење заразне болести.

(5) Информација о појави заразне болести из става 1. овог члана Институту се доставља без одгађања у року из става 4. овог члана и у случају да дијелови информације недостају.

Члан 10.

(1) На основу добијених података, Институт у року од 24 часа од добијања информације из хигијенско-епидемиолошке службе надлежног дома здравља обавља процјену појаве заразне болести у складу са чланом 9. став 1. овог правилника.

(2) Путем најефикаснијег доступног средства комуникације Институт процјену из става 1. овог члана доставља министарству надлежном за послове здравља (у даљем тексту: Министарство) на пријавном обрасцу, који се налази у Прилогу 8. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) На обрасцу из става 2. овог члана Институт Министарству доставља информацију о сваком догађају из своје надлежности који на територији Републике може чинити јавно-здравствену пријетњу од међународног значаја, те о здравственим мјерама предузетим као одговор на овај догађај.

(4) Поред информација наведених у ст. 2. и 3. овог члана, Институт Министарству правовремено доставља и сљедеће информације:

1) дефиницију случаја заразне болести, са врстом и поријеклом узрочника заразне болести, те методама откривања и потврђивања заразне болести,

2) лабораторијске резултате узорака послатих на микробиолошку или другу лабораторијску анализу,

3) изворе, путеве и друге карактеристике преноса заразне болести,

4) број случајева обољелих и/или број умрлих на подручју на којем је евидентирана заразна болест,

5) околности које утичу на ширење заразне болести,

6) информације о предузетим здравственим и другим мјерама у циљу сузбијања заразне болести,

7) потребне ресурсе у циљу сузбијања заразне болести,

8) све друге информације значајне за заразну болест означене као могућа прекогранична јавно-здравствена пријетња.

(5) Организацију, учеснике и поступке у систему пријављивања АЛЕРТ-ом уређује Институт кроз стандардне оперативне процедуре за систем раног упозоравања.

Члан 11.

(1) У циљу сузбијања заразне болести здравствена установа и Институт прате неформалне изворе комуникације, укључујући штампане и електронске медије.

(2) На основу активности из става 1. овог члана, здравствена установа Институту хитним пријављивањем доставља информације о заразној болести која представља потенцијалну пријетњу за јавно здравство.

(3) Садржај информације из става 2. овог члана подразумева квантитативне и квалитативне податке који се из наведеног извора могу прикупити.

(4) Институт обавља валидацију и процјену прикупљених информација и у случају потврде, без одгађања обавјештава Министарство.

(5) Институт припрема, те здравственим установама и Министарству доставља мјесечни извјештај о пријавама заразних болести из неформалних извора комуникације.

Члан 12.

(1) Пријављивање заразне болести врши се на основу клиничке, односно лабораторијске дијагнозе, а према дефиницији случаја.

(2) Дијагноза заразне болести уписује се на латинском језику и шифрира се према посљедњој важећој Међународној класификацији болести.

(3) Ако се пријављивање заразне болести врши на основу клиничке дијагнозе, појединачна пријава подноси се у року од 24 часа од постављања дијагнозе, а када је у циљу постављања дијагнозе предузето и микробиолошко/лабораторијско испитивање, пријава заразне болести подноси се у року од 24 часа од добијања коначних лабораторијских налаза.

Члан 13.

(1) Доктор медицине доставља пријаву обољења и смрти од заразне болести, изузев пријаве обољења и смрти од ХИВ-а/АИДС-а, хигијенско-епидемиолошкој служби надлежног дома здравља, које се уводе у књигу пријава заразних болести на обрасцу који се налази у Прилогу 9. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Пријаве из става 1. овог члана хигијенско-епидемиолошка служба доставља Институту, гдје се уводе у књигу пријава заразних болести и/или у електронску базу пријава заразних болести.

(3) Институт припрема седмични преглед пријава заразних болести у Републици.

(4) Институт припрема мјесечни извјештај пријава заразних болести у Републици, који садржи: епидемиолошке и микробиолошке податке пријава заразних болести за наведени мјесец, тумачења наведених података, те препоруке за даље активности спречавања заразних болести.

Члан 14.

Лични подаци на пријави о заразним болестима обрађују се и користе у складу са овим правилником и прописима којима се уређује заштита личних података.

Члан 15.

(1) Пријаве обољења или смрти од ХИВ-а/АИДС-а, као и носиоца антибијела на ХИВ, након потврдне дијагнозе, на прописаном обрасцу са идентификационим кодом попуњава и подноси доктор медицине - специјалиста инфектологије, у два примјерка и у запечаћеним ковертама, при чему један примјерак доставља Институту, а други републичком координатору за контролу ХИВ-а/АИДС-а у Републици.

(2) Ако је ријеч о носиоцу ХИВ инфекције, а у каснијем периоду наступи развој стеченог недостатка имунитета, обавезно је извршити пријаву ХИВ-а, на истом обрасцу и са истим идентификационим кодом.

Члан 16.

(1) Код пријављивања оболијевања или смрти од туберкулозе, поред појединачне пријаве на обрасцу наведеном у Прилогу 1, обавезно се подноси и додатна пријава за туберкулозу на обрасцу који се налази у Прилогу 10. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Одјава о исходу лијечења туберкулозе подноси се на обрасцу који је наведен у Прилогу 11. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Пријаве из става 1. овог члана у два примјерка попуњава доктор медицине који је поставио радну или коначну дијагнозу болести, при чему једну подноси републичком

координатору за туберкулозу, а другу путем хигијенско-епидемиолошке службе дома здравља Институту.

(4) Одјаву из става 2. овог члана попуњава доктор медицине, који у складу са дефиницијом излечења констатује да је лице излијечено, и/или надлежни доктор породичне медицине код којег је наведено лице регистровано, при чему једну подноси републичком координатору за туберкулозу, а другу путем хигијенско-епидемиолошке службе дома здравља Институту.

Члан 17.

(1) Резистенција бактерија на антимикробне лијекове пријављује се Институту на обрасцу који се налази у Прилогу 12. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Образац из става 1. овог члана попуњава доктор медицине из лабораторије у којој је утврђена резистенција на антимикробне лијекове.

(3) Министар надлежан за послове здравља именује Комисију за контролу резистенције на антимикробне лијекове Републике Српске (у даљем тексту: Комисија).

(5) Задачи Комисије су да:

1) предложи Програм контроле резистенције на антимикробне лијекове у Републици (у даљем тексту: Програм),

2) прати спровођење Програма,

3) предлаже начине промоције рационалне употребе антибиотика,

4) предлаже начине усавршавања стручњака из области контроле резистенције на антимикробне лијекове,

5) обавља и друге послове у области контроле резистенције на антимикробне лијекове, кроз сарадњу са здравственим и другим установама и организацијама.

Члан 18.

(1) Пријава изложености, односно контакта са бијесном или на бјеснило сумњивом животињом врши се у складу са чланом 13. овог правилника.

(2) Здравствена установа која пријављује контакт са бијесном или на бјеснило сумњивом животињом ветеринарској инспекцији и установи надлежној за послове ветеринарства на подручју те јединице локалне самоуправе доставља захтјев за надзор и преглед животиње са којом је лице било у контакту, који се налази у Прилогу 14. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Пријављивање лица које је након постављене индикације подвргнуто постекспозиционалној антирабичној заштити врши здравствена установа која спроводи антирабичну заштиту, на обрасцу који се налази у Прилогу 15. овог правилника и чини његов саставни дио.

(4) Након завршеног антирабичног третмана здравствена установа која је спровела овај третман хигијенско-епидемиолошкој служби надлежног дома здравља и Институту доставља пријаву о завршеном антирабичном третману.

Члан 19.

(1) Пријаву епидемије заразне болести попуњава доктор медицине надлежне организационе јединице дома здравља који утврди епидемију, на обрасцу који се налази у Прилогу 16. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Епидемија заразне болести пријављује се одмах, а најкасније у року од 24 часа од проглашене епидемије, при чему здравствена установа пријаву са кратком информацијом о појави епидемије доставља Институту.

(3) Информацију о појави епидемије заразних болести са проценом ризика даљег развоја епидемије Институт доставља Министарству, најкасније у року од 24 часа од пријаве епидемије од здравствене установе.

(4) О појави епидемије, здравствена установа која је пријавила епидемију одмах обавјештава надлежну здравствену, ветеринарску и/или инспекцију за храну, у зависности од извора заразе и путева преношења узročника епидемије.

Члан 20.

(1) Одјаву епидемије заразне болести попуњава доктор медицине надлежне организационе јединице дома здравља када се утврди престанак епидемије, на обрасцу који је наведен у Прилогу 17. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Одјава епидемије заразне болести врши се по истеку двоструког најдужег инкубационог периода одређеног за заразну болест која је проузроковала епидемију и подноси се Институту.

(3) Уз образац о одјави епидемије здравствена установа Институту доставља и коначан завршни извјештај о епидемији.

(4) Институт припрема и у оквиру свог мјесечног извјештаја Министарству доставља информације о пријављеној/одјављеној епидемији у Републици.

Члан 21.

(1) Институт мјесечно обавјештава надлежну јавну ветеринарску установу која прати кретања зооноза у Републици о врсти и појави пријављених антропозоноза.

(2) О појави епидемије антропозонозе надлежни дом здравља обавјештава и установу надлежну за послове ветеринарства на подручју те јединице локалне самоуправе.

Члан 22.

(1) Пријаву болничке (интрахоспиталне, нозокомијалне) инфекције попуњава доктор медицине здравствене установе у којој је болничка инфекција настала, на обрасцу који је наведен у Прилогу 18. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Пријаву из става 1. овог члана тијело или лице надлежно за превенцију болничких инфекција у здравственој установи доставља Институту најкасније у року од 48 часова од потврђивања болничке инфекције.

Члан 23.

(1) Пријаву о лабораторијски утврђеном узročнику заразне болести обавезне за пријављивање у складу са дефиницијом случаја попуњава доктор медицине у лабораторији у којој је утврђен узročник заразне болести и доставља је Институту.

(2) Пријава се подноси Институту на територији на којој се налази лабораторија у којој је утврђен узročник заразне болести, на обрасцу који се налази у Прилогу 19. овог правилника и чини његов саставни дио.

(3) Пријављивање лабораторијски утврђеног узročника заразне болести врши се у року од 24 часа од утврђивања узročника.

Члан 24.

(1) У циљу ефикасности рада цјелокупног система надзора, обавјештавања учесника у систему пријављивања заразних болести, те верификације и евентуалне исправке података Институт доставља седмичне повратне информације у свом подручју спровођења надзора над заразним болестима здравственој установи и/или доктору медицине који је доставио пријаву заразне болести.

(2) Повратне информације треба да су јасне и редовне и могу се дати кроз посјету, затим у облику писменог, телефонског или електронског контакта или на било који други начин који одговара датој ситуацији.

(3) У случају да се повратне информације достављају у облику табела, оне садрже и одговарајуће објашњење табеларних података.

(4) Ближи начин размјене информација у појави заразних болести, начин верификације података, епидемиолошко истраживање заразне болести и предузимање одговарајућих мјера уређује Институт кроз стандардне оперативне процедуре за систем надзора над заразним болестима.

Члан 25.

(1) Годишњи извјештај о укупном кретању заразних болести на територији Републике Српске Институт доста-

вља Министарству, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

(2) Извјештај из става 1. овог члана садржи: кратки опис извјештаја, преглед кретања заразних болести у претходне четири године, опште информације о начину и методологији верификације и анализи прикупљених података, годишњи преглед кретања сљедећих заразних болести са тумачењем података: респираторне заразне болести, сексуално преносиве заразне болести, заразне болести које се преносе зараженом храном и водом и зоонозе, векторски преносиве заразне болести и карантенске болести, вакцинацијом превентивне заразне болести и болничке инфекције и антимикробна резистенција, информације о епидемијама заразних болести, те закључак и препоруке.

Члан 26.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о начину пријављивања, садржају евиденције и пријаве о заразним болестима ("Службени гласник Републике Српске", број 114/10).

Члан 27.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/08-020-23/14
15. августа 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Драган Богданић, с.р.

ПРИЛОГ 1.

Здравствена установа _____ Организациона јединица _____
Мјесто _____ Општина/град _____
Улица и број _____ Телефон/факс _____
E-mail _____ Број под којим је пријава заведена _____

ПРИЈАВА ОБОЉЕЊА – СМРТИ ОД ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ

ПОДАЦИ О БОЛЕСНИКУ

1. _____
(Презиме, очево име и име)
2. ЈМБ
3. Дан, мјесец и година рођења
4. Пол: мушки 1   женски 2
5. Гдје је запослен или се школује _____
6. Посао који обавља (детаљно) _____
7. Пребивалиште болесника _____

ПОДАЦИ О БОЛЕСТИ

8. Дијагноза (радна) _____
9. Датум почетка обољења: (гггг/мм/дд)
10. Материјал узет за лабораторијску дијагнозу   ДА – 1   НЕ – 2
11. Болесник је:
упућен у болницу	ДА – 1	НЕ – 2
изолован	ДА – 1	НЕ – 2
стављен под здравствени надзор	ДА – 1	НЕ – 2
12. Болест утврђена:
клинички (гггг/мм/дд)	ДА – 1	НЕ – 2	____
лабораторијски (гггг/мм/дд)	ДА – 1	НЕ – 2	____
13. Датум смрти: (гггг/мм/дд)
14. Узрочник _____
15. Дијагноза (коначна) _____ Шифра (МКБ) _____
16. Болесник вакцинисан против ове болести
НЕ	1
ДА – потпуно	2
– непотпуно	3
– ревакцинисан	4
– вакцинација није обавезна	5
17. Датум посљедње вакцинације/ревакцинације

18. Класификација случаја: могућ вјероватан потврђен

19. Коментар:

Мјесто и датум подношења пријаве

Потпис и факсимил доктора медицине

М. П.

ПРИЛОГ 2.

Здравствена установа _____	Датум пријаве _____
Општина _____	Регистарски број _____
Подручје _____	/установа која пријављује/ _____

ПРИЈАВА ОБОЉЕЊА – СМРТИ ОД ХИВ-а/АИДС-а

Општи подаци

Шифра обољелог: <input type="text"/>	Дан/мјесец/година рођења <input type="text"/>
Пол: М ☐ Ж ☐	Мјесто сталног боравка _____
Држављанин _____	Занимање _____
Земља боравка у вријеме дијагностификовања болести _____	

Здравствени подаци

Дијагноза која се пријављује:	Доб пацијента код постављања дијагнозе:
ХИВ инфекција (није АИДС) ☐	дд/мм/гггг <input type="text"/>
АИДС ☐	<input type="text"/>
Нови ☐	дд/мм/гггг првог позитивног теста <input type="text"/>
Поновна регистрација ☐	дд/мм/гггг последњег позитивног теста <input type="text"/>
Непознато ☐	
Витални статус:	
Жив ☐	
Умро ☐	дд/мм/гггг смрти <input type="text"/> Мјесто/држава у којој је регистрована смрт: _____
Непознато ☐	
Оцјена поријекла случаја:	Аутохтон ☐ Импортован (навести државу) _____

Фактори ризика

Трансмисивна категорија:	Хетеросексуални контакт са неким од наведених:
Хомосексуално лице ☐	И.В. наркоманом ☐
Бисексуално лице ☐	Бисексуалним мушкарцем ☐
Хетеросексуално лице ☐	Промискуитетним лицем ☐
И.В. корисник дрога (документовано ХИВ поз.) ☐	Прималац трансфузије, трансплант са потврђеним ХИВ-ом ☐
Ако је одговор ДА – дд/мм/гггг <input type="text"/>	Лицем са АИДС-ом или потврђеном ХИВ инфекцијом ☐
Здравствени радник (професионални ризик) ☐	Неспецификованог ризика ☐
С мајке на дијете ☐	
Остало (навести)	Друго (навести) .....

Лабораторијски налази

Анти-ХИВ тестови код постављања дијагнозе (први тест)	Позитиван	Негативан	дд/мм/гг	Није рађен
НIV-1 (EIA)	☐	☐	<input type="text"/>	☐

13	Мусобактериум туберкулози, плућна код одраслих и адолесцената који имају више од 13 год.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	28	Синдром кахексије изазван са ХИВ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
14	Мусобактериум туберкулози, дисеминована или ванплућна	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Ц. Индикатори обољења са некомплетним подацима (користи се само кад потпуни подаци нису на располагању)							
15	Мусобактериум, друге или неидентификоване врсте, дисеминована или ванплућна	☐	☐	☐	☐	☐	☐	29	Опортунистичка инфекција(е), неспецифична	☐	☐	☐	☐	☐	☐
								30	Лимфом(и), неспецифични	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Остало _____															

Терапија и здравствено просвјешћавање

Да ли је пацијент био упознат са својом ХИВ инфекцијом	Да ☐	Не ☐	Непознато ☐
Његов/њен партнер ће бити упознат са својом изложеношћу ХИВ-у и савјетован од:			
Здравствене установе	☐	Доктора	☐
Пацијента	☐	Непознато	☐
Пацијент је под контролом:	Инфективна клиника одјељење за ХИВ ☐		
	Центар за зависност ☐		
Анти-ХИВ/АИДС лијечење _____			
Анти-ХИВ/АИДС	Да ☐	Не ☐	
Ако је одговор ДА, навести датум почетка лијечења (дд/мм/гггг)			
Врста лијечења (НААРТ, двојна или монотерапија)	_____		
За жене			
Да ли је та пацијентка била или је упућена на гинеколошки преглед	Да ☐	Не ☐	Непознато ☐
Да ли је трудна	Да ☐	Не ☐	Непознато ☐
Да ли је рађала живорођену дјецу	Да ☐	Не ☐	Непознато ☐
Ако је одговор ДА, подаци о томе _____			

Датум

М. П.

Потпис и факсимил доктора медицине

ПРИЛОГ 3.

Здравствена установа _____	Датум пријаве	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Општина _____	Регистарски број _____								
Врста пријаве _____	прва ☐	поновна ☐							

ПЕДИЈАТРИЈСКА ПРИЈАВА ОБОЉЕЊА – СМРТИ ОД ХИВ-а/АИДС-а
(пацијенти млађи од 13 година код постављања дијагнозе ХИВ-а/АИДС-а)

I Подаци о пацијенту

Шифра пацијента:	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Пол:	мушки ☐	женски ☐
Датум рођења:	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
Садашње пребивалиште пацијента: _____																

Град/општина _____	Држава _____
Пријављује се: ☐ Перинатална изложеност ХИВ инфекцији ☐ Потврђена ХИВ инфекција	☐ АИДС ☐ Сероревртер
Датум задњег прегледа [ ][ ] [ ][ ]	
Година дијагностиковања: ХИВ инфекција (није АИДС) [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]	АИДС [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]
Витални статус: жив ☐ умро ☐ непознато ☐	
Датум смрти: [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]	Држава/град умирања: _____

II Пацијентова/мајчина историја (попуњавају све категорије)

ХИВ статус пацијентове биолошке мајке (означити само једно):			
☐ Одбила тестирање на ХИВ	☐ Била неинфицирана након рођења дјетета	☐ ХИВ статус непознат	
Дијагностикован ХИВ/АИДС:			
☐ Прије трудноће	☐ Током трудноће	☐ Након рођења дјетета	
☐ Послије рођења дјетета	☐ Прије рођења дјетета, не зна се кад	☐ ХИВ инфекција, вријеме дијагностиковања непознато	
Датум мајчиног позитивног ХИВ теста: [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]	Мајци је препоручено ХИВ тестирање током трудноће, порода? да ☐ не ☐ непознато ☐		
Да ли је дјететова биолошка мајка икад:	да	не	непоз.
1. Користила интравенске дроге	☐	☐	☐
2. Имала ХЕТЕРОСЕКСУАЛНЕ односе са:			
- корисником интравенских дрога	☐	☐	☐
- бисексуалним мушкарцем	☐	☐	☐
- мушкарцем са хемофилијом/ поремећајем згрушавања крви	☐	☐	☐
- примаоцем ХИВ инфициране трансфузије крви и трансплантата	☐	☐	☐
3. Примила трансфузију крви/крвних компоненти (изузев факт. згрушавања)	☐	☐	☐
4. Примила трансплантирано ткиво/орган или имала умјетну оплодњу	☐	☐	☐
Прије дијагностиковања ХИВ/АИДС дијете је:	да	не	непоз.
1. Примало факторе згрушавања за хемофилију/поремећај коагулације	☐	☐	☐
2. Примало трансфузију крви/крвних компоненти (изузев факт. згрушавања)	☐	☐	☐
- Прва трансфузија (дд/мм/гг)	[ ][ ]	[ ][ ]	[ ][ ]
- Задња трансфузија (дд/мм/гг)	[ ][ ]	[ ][ ]	[ ][ ]
3. Примало трансплантате ткива/органа	☐	☐	☐
4. Користило интравенске дроге	☐	☐	☐
5. Остало (навести) _____	☐	☐	☐

*сероревртер – пренесена мајчина антитијела SREDI

III Лабораторијски подаци

Анти ХИВ тестови код постављања дијагнозе (навести све тестове, укључујући први позитиван)	позитиван	негативан	неодређено	није рађен	Датум тестирања мј. год.
ХИВ-1 ЕИА -----	☐	☐	☐	☐	[ ][ ] [ ][ ]
ХИВ-1 ЕИА -----	☐	☐	☐	☐	[ ][ ] [ ][ ]
ХИВ-1/ХИВ-2 комбинована ЕИА -----	☐	☐	☐	☐	[ ][ ] [ ][ ]
-	☐	☐	☐	☐	[ ][ ] [ ][ ]

HIV-1/HIV-2 комбинована EIA -----	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-										
HIV-1 Western blot/IFA -----	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-										
HIV-1 Western blot/IFA -----	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
-										
Други ХИВ тестови (наведи) -----	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

ХИВ тестови за откривање (навести све тестове)				Датум тестирања				Датум тестирања				
	поз.	нег.	неодр.	н. рађ.	мј.	год.	поз.	нег.	неодр.	није рађен	мј.	год.
ХИВ културе	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ХИВ DNA PCR	☐	☐	☐	☐	☐
ХИВ културе	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ХИВ DNA PCR	☐	☐	☐	☐	☐
ХИВ антиген тест	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ХИВ RNA PCR	☐	☐	☐	☐	☐
ХИВ антиген тест	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ХИВ RNA PCR	☐	☐	☐	☐	☐
Остало (навести) _____												

Тестови за откривање вируса			
Тип теста*	Откривен да не	налаз/ml	Датум теста мј. год.
☐	☐	☐	☐
Тип теста*	Откривен да не	налаз/ml	Датум теста мј. год.
☐	☐	☐	☐

* Тип: 10. NASABA (Organon)
 11. RT – PCR (Roche)
 12. bDNA (Chiron)
 20. остали

Имунолошки тестови (тренутни статус)			
		Датум теста дан мј. год.	
CD 4 број	☐	☐	ћелија/L
CD 4 број	☐	☐	ћелија/L

Ако је ХИВ тест био негативан, или није урађен, или ако је пацијент млађи од 18 мјесеци, да ли је могуће да то дијете има имунодефицијенцију која искључује АИДС

да не непоз.

Ако лабораторијски тест није документован, да ли постоји љекарски налаз о:

да не неп. _____ Датум документа _____

дан мј. год.

CD 4%	<input type="text"/>	%	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ХИВ инфекцији	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
CD 4%	<input type="text"/>	%	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	да нема ХИВ инфекције	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

IV Клинички стадиј

АИДС индикатори болести		Датум дијагнозе		Датум дијагнозе			
		мј.	год.	мј.	год.		
1.	Бактеријске инфекције, мултипле или рекурентне (укључује септикемију изазвану салмонелом)	<input type="text"/>	<input type="text"/>	13.	Капошијев сарком	<input type="text"/>	<input type="text"/>
2.	Кандидијаза бронха, трахеје или плућа	<input type="text"/>	<input type="text"/>	14.	Лимфоидна интерстицијска пнеумонија и/или пулмонална лимфоидна хиперплазија	<input type="text"/>	<input type="text"/>
3.	Езофагеална кандидијаза	<input type="text"/>	<input type="text"/>	15.	Лимфом „Burkitt“ (или сличан појам)	<input type="text"/>	<input type="text"/>
4.	Кокцидиодомикоза, дисеминирана или изван плућа	<input type="text"/>	<input type="text"/>	16.	Лимфом лимфобластични (или сличан појам)	<input type="text"/>	<input type="text"/>
5.	Криптококоза, изванплућна	<input type="text"/>	<input type="text"/>	17.	Лимфом мозга, примарни	<input type="text"/>	<input type="text"/>
6.	Криптоспороидоза хронична интестинална (трајање више од мјесец дана)	<input type="text"/>	<input type="text"/>	18.	Mycobacterium avium complex или M. kansasii, дисеминована или ванплућна	<input type="text"/>	<input type="text"/>
7.	Цитомегаловироза (изузев јетре, слезене или лимфонода) код > од мјесец дана	<input type="text"/>	<input type="text"/>	19.	Mycobacterium tuberculosis, дисеминована или ванплућна	<input type="text"/>	<input type="text"/>
8.	Цитомегаловирусни ретинитис (са губитком вида)	<input type="text"/>	<input type="text"/>	20.	Mycobacterium, друге или неидентификоване врсте, дисеминована или ванплућна	<input type="text"/>	<input type="text"/>
9.	ХИВ енцефалопатија	<input type="text"/>	<input type="text"/>	21.	Pneumocystis carinii pneumonia	<input type="text"/>	<input type="text"/>
10.	Херпес симплекс хронични улцерозни (трајање више од мјесец дана) бронхитис, пнеумонија, езофагитис, код старијих од мјесец дана	<input type="text"/>	<input type="text"/>	22.	Прогресивна мултифокална леукоенцефалопатија	<input type="text"/>	<input type="text"/>
11.	Хистоплазмоза дисеминована или ван плућа	<input type="text"/>	<input type="text"/>	23.	Токсоплазмоза мозга (трајање више од мјесец дана)	<input type="text"/>	<input type="text"/>
12.	Изоспоријаза, хрон. интестинална (трајање више од мјесец дана)	<input type="text"/>	<input type="text"/>	24.	Синдром кахексије изазван ХИВ инфекцијом	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Да ли је да не неп.	је	да	не	неп.	Ако јесте, навести дијагнозу и датум	дан	мј.	год.
дијагностификована	☐	☐	☐	☐	_____	☐	☐	☐
туберкулоза плућа	☐	☐	☐	☐	_____	☐	☐	☐

V Историја рођења (само за перинаталне случајеве)

Историја рођења је доступна	да	не	непознато	Ако није, пређите на поглавље VI
	☐	☐	☐	
Болница у којој је дијете рођено:	Град/општина _____			
Болница _____	Држава _____			
Пребивалиште у моменту рођења:	Град/општина _____			
	Држава _____			
Порођајна тежина:	Врста порођаја			Неонатални статус:
☐ грама	☐ једноплодни	☐ близанци	☐ > 2	☐ непозато
	☐ вагинални	☐ царски рез	☐ пород у термину	
	☐ да	☐ не	☐ непозато	☐ пријевремени
Дефекти на рођењу	Ако да (наведи): _____			☐ седмица раније
Пренатални прегледи:				
☐ мјесец трудноће при првом прегледу		☐ укупан број посјета доктору током трудноће		
Да ли је мајка примала zidovudin (ZDV, AZT) током трудноће	одбила	да	не	непозн.
Ако јесте, у којој седмици трудноће је почела са терапијом	☐	☐	☐	☐
	☐	☐	☐	☐
Да ли је мајка примала икакав антиретровирусни лијек током трудноће	да	не	непозн.	
	☐	☐	☐	
Датум рођења мајке:	Шифра мајке:			
дан мј. год.	☐			
☐	☐			
Мјесто рођења мајке:	☐			
☐ БиХ	☐ остало (навести) _____			☐ непознато

VI

Ово дијете је примало или прима:				Датум почетка терапије		
	да	не	неп.	дан	мј.	год.
Неонатални zidovudin (ZDV, AZT) за превенцију ХИВ инфекције	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Друге неонаталне антиретровирусне лијекове за превенцију ХИВ-а	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Антиретровирусну терапију за третман ХИВ-а	☐	☐	☐	☐	☐	☐
RSR профилакса	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Да ли је дијете дојило:			О дјетету се брину:							
да	не	неп.	☐	биолошки родитељи	☐	друга родбина	☐	хранитељи	☐	усвојитељи
☐	☐	☐	☐	социјална установа	☐	остало (наведи у поглављу VII)	☐	☐	☐	непознато

VII Коментар

Име и презиме доктора медицине: _____

Телефон/факс: _____ Потпис и факсимил: _____

ПРИЛОГ 4.

Здравствена организација _____ Датум пријаве _____

Општина _____

Регистарски бр. _____

Подручје _____

ПРИЈАВА СМРТИ ЛИЦА СА ХИВ-ом/АИДС-ом

Општи подаци о умрлом:

Шифра умрлог _____

Пол: М _____ Ж _____

Датум рођења _____

Мјесто боравка (пребивалиште) _____

Држављанин _____

Занимање _____

Брачно стање _____

Подаци о ХИВ-у/АИДС-у

Датум утврђивања ХИВ позитивног налаза (навести) _____

Датум постављања дијагнозе АИДС-а _____ / _____ / _____

Да ли је лијечен: ДА _____ НЕ _____

Ако је лијечен, навести датум почетка лијечења _____

Врста лијечења: НАРТ _____ Двојна терапија _____ Монотерапија _____

Дужина лијечења _____

Установа у којој је лијечен _____

Датум задњег лијечења/прегледа _____

Резултати задњих лабораторијских налаза: CD 4 _____ ћелија ml _____

Plazmodium falciparum _____ P. Malariae _____ P. Ovale _____ Мијешани инф. _____
 Вријеме и дужина хоспитализације _____
 Начин лијечења _____
 Исход лијечења:
 опорављен _____ паразитоноша _____ умро _____ непознат _____
 Коментар _____

Мјесто и датум подношења пријаве _____

М. П. _____

Потпис и факсимил доктора медицине _____

ПРИЛОГ 6.

Здравствена установа _____

Општина/град _____ Е - mail _____

Улица и број _____ Тел/Факс: _____

**ЗБИРНА ПРИЈАВА ОБОЉЕЊА – СМРТИ ОД
 АКУТНИХ РЕСПИРАТОРНИХ ИНФЕКЦИЈА И ИНФЕКЦИЈА СЛИЧНИХ ГРИПИ**

ДОБНЕ ГРУПЕ	ОБОЉЕЛО		УМРЛО		УКУПНО
	Мушко	Женско	Мушко	Женско	
од 0 до 4 године					
од 5 до 14 година					
од 15 до 29 година					
од 30 до 64 године					
од 65 година и више					
УКУПНО					

Мјесто и датум подношења пријаве _____

М. П. _____

Факсимил и потпис доктора медицине _____

ПРИЛОГ 7.

**СЕДМИЧНА ЗБИРНА ПРИЈАВА СЛУЧАЈЕВА ТЕШКИХ АКУТНИХ РЕСПИРАТОРНИХ ИНФЕКЦИЈА
 (хоспитализовани случајеви са сва три сљедећа симптома: повишена температура > 38, кашаљ, диспнеја)**

Подручје: _____
 Извјештај за седмицу бр. _____, период од _____ до _____
 БОЛНИЦА: _____
 Општина/град: _____
 Адреса: _____ Телефон: _____

БОЛНИЦА											УКУПНО	
	мушко	женско	мушко	женско	мушко	женско	мушко	женско	мушко	женско	мушко	женско
УЗРАСТ												
0-4												
од 5 до 14												
од 15 до 29												
од 30 до 64												
65 година и више												
укупно												
Укупно за сезону												
20 -20 год.												

Датум подношења пријаве _____

Име и презиме подносиоца извјештаја: _____

Потпис: _____

ПРИЛОГ 8.**Процјена појаве заразне болести која представља ванредну ситуацију на пољу јавног здравства**

1 Да ли је утицај на јавно здравље догађаја озбиљан? (питања 1, 2 и 3) ДА/НЕ/Нисам сигуран/а
1. Да ли је број случајева и/или број смртних случајева за ову врсту догађаја велики за дато мјесто, вријеме или популацију? ДА/НЕ/Нисам сигуран/а Коментар
2. Да ли догађај има потенцијал великог утицаја на јавно здравље? ДА/НЕ/Нисам сигуран/а Коментар (користити наведена питања)
Да ли је догађај узрокован патогеном са великим потенцијалом узроковања епидемије? (нпр. инфективност агенса, велики број смртних случајева, више начина преноса или здрав преносник)

<p>Догађај представља индикацију неуспјелог третмана? (нпр. нови догађај или отпорност на антибиотике која се тек јавља, неуспјела вакцинација, отпорност на антидот или његова неуспјешност)</p> <p>Догађај представља значајан ризик за јавно здравље чак и ако још није идентификован ниједан случај код људи или их је идентификовано само јако мало?</p> <p>Број случајева о којима извјештава?</p> <p>Да ли је ризична популација посебно угрожена? (избјеглице, низак ниво имунизације, дјеца, старија лица, низак имунитет, потхрањеност, итд.)</p> <p>Постоје пратећи фактори који могу ометати или одлагати реакцију у пољу јавног здравства? (природне катастрофе, оружани сукоби, неповољни временски услови, више жаришта у држави-потписници)</p> <p>Догађај се десио/дешава у зони с великом густином популације?</p> <p>Јавља се ширење токсичних, инфективних или иначе опасних материјала који се могу јављати и у природи или иначе, а које је контаминирало или има потенцијал да контаминира неку популацију и/или велику географску област?</p>
<p>3. Да ли је у циљу спречавања нових случајева или у откривању, истражи, реакцији и контроли актуелног догађаја потребна спољна помоћ?</p> <p>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</p> <p>Коментар (користити наведена питања)</p> <p>Да ли постоје неадекватни кадровски, финансијски, материјални или технички ресурси? (нпр. недостатак лабораторијских или епидемиолошких капацитета за истраживање догађаја [опрема, персонал, финансијски ресурси])</p> <p>Да ли постоји недостатак антидота, лијекова и/или вакцина и/или заштитне опреме, опреме за деконтаминацију, или помоћне опреме за покривање процијењених потреба ?</p>
<p>II Да ли је догађај неуобичајен или неочекиван? (питања 4 и 5)</p> <p>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</p> <p>4. Да ли је догађај неуобичајен?</p> <p>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</p> <p>Коментар (користити наведена питања)</p> <p>Да ли је догађај узрокован непознатим агенсом или?</p> <p>Да ли је пут преноса неуобичајен или непознат? Описати средство, пут преноса?</p> <p>Еволуција случаја је озбиљнија него што је очекивано?</p> <p>Да ли је дешавање самог тог догађаја неуобичајено за ту област, сезону или популацију?</p>
<p>5. Да ли је догађај неочекиван из перспективе јавног здравства?</p> <p>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</p> <p>Коментар (користити наведена питања)</p> <p>Да ли је догађај узрокован обољењем/агенсом који је већ елиминисан или искоријењен из државе-потписнице или о њему претходно није било извјештаја?</p>
<p>III Да ли постоји значајан ризик од ширења на међународном нивоу? (питање 6)</p> <p>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</p> <p>6. Да ли постоје докази о епидемиолошкој вези са сличним догађајима у другим државама?</p> <p>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</p> <p>Коментар (користити наведена питања)</p> <p>Да ли постоји било који фактор који би требало да нас упозори на потенцијал прекограничног кретања агенса, средства или домаћина? (нпр. локално прекогранично ширење, индексни случај [или неки други повезани случајеви] са историјом у оквиру протеклог мјесеца, међународна путовања, учешће на међународном окупљању, блиски контакт са међународним путницима или јако мобилном популацијом)</p> <p>Да ли је догађај узрокован контаминацијом околине, при чему постоји потенцијал ширења преко међународних граница?</p> <p>Да ли је догађај у зони густог међународног саобраћаја уз ограничене капацитете санитарне контроле или околишне детекције или деконтаминације?</p>
<p>IV Да ли постоји значајан ризик од ограничења међународног саобраћаја или трговине? (питања 7, 8, 9 и 10)</p> <p>ДА / НЕ / Нисам сигуран/а</p>

7. Да ли су слични догађаји у прошлости доводили до међународних ограничења у трговини и/или саобраћају? <u>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</u> Коментар
8. Да ли се сумња или зна да су извор неки прехранбени производ, вода или нека друга роба која би могла бити контаминирана а извезена/увезена је у/из других држава? <u>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</u> Коментар
Да ли се догађај десио у вези са неким међународним окупљањем или у зони густог међународног туризма? <u>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</u> Коментар
Да ли је догађај довео до захтјева за додатно информисање од иностраних званичника или међународних медија? <u>ДА/НЕ/Нисам сигуран/а</u> Коментар

Напомена

Уколико са ДА одговорите на сва питања ([1, 2 и 3] поглавље I [4 и 5], поглавље II [6], поглавље III [7, 8, 9 и 10], поглавље IV), онда је одговор на главно питање поглавља ДА.

У случају да на једно од питања ([1, 2 и 3] поглавље I [4 и 5], поглавље II [6], поглавље III [7, 8, 9 и 10], поглавље IV) одговорите са НЕ, онда је одговор на главно питање поглавља НЕ.

У случају да на једно од питања ([1, 2 и 3] поглавље I [4 и 5], поглавље II [6], поглавље III [7, 8, 9 и 10], поглавље IV) одговорите са Нисам сигуран/а, онда је одговор на главно питање поглавља Нисам сигуран/а.

Потпис лица које је испунило извјештај

М.П.

Потпис овлашћеног лица установе

ПРИЛОГ 9.

Редни број	БОЛЕСТ	Болест утврђена 1) клинички 2) микроскопски 3) култивацијом 4) серолошки 5) биолошки	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ БОЛЕСНИКА	Пол	Године живота	Занимање	Гдје ради: (за дјecu – школа, вртић и сл.)	Пребивалиште
								Мјесто улица и број
1	2	3	4	5	6	7	8	9

НЕ	Вакцинисан			Датум обољења	Хоспитализација	Датум		Клицоноша ДА – НЕ	Коментар
	потпуно када	непотпуно када	непознато			Пријављивања	Смрти		
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

ПРИЛОГ 10.

ПРИЈАВА ЗА ОБОЉЕЛОГ ОД ТУБЕРКУЛОЗЕ

Назив установе: _____	Адреса установе: _____
Име надлежног др мед.: _____	Шифра установе: _____

9	Шифра болнице		
10	Збрињавање пацијента	На одјељењу:	Амбулантно:
11	Датум пријема		
12	Одјељење		

Антибиотик	СИР (коначни резултат С, И, Р)		Пречник зоне (мм)	МИС (mg/L)	МИС интерпретација (С, И, Р)	Е тест (mg/L)	Е тест интерпретација (С, И, Р)
Остали тестови:	Позитиван	Негативан	Непознато				
ЕСБЛ							
Карбапенемазе							
				Датум пријаве:	Потпис и факсимил доктора медицине:		

ПРИЛОГ 13.

Здравствена установа _____
 Мјесто _____ Општина _____
 Улица и број _____ Телефон/факс _____
 E-mail _____ Број под којим је пријава заведена _____

ПРИЈАВА ИЗЛОЖЕНОСТИ ВИРУСУ БЈЕСНИЛА

Презиме, име оца и име _____

Датум рођења _____ ЈМБ □□□□□□□□□□□□□□

Занимање _____ Адреса становања _____

Датум повреда _____ Мјесто гдје је настало повређивање _____

Локализација повреда _____ Број повреда _____

Опис повреде: лака _____ тешка _____ кроз одјећу _____

контакт/слузница _____ рана крварила _____

Ујед/повреда провоциран _____

Антитетанусна заштита (редовна): _____

Да ли је раније антирабично третиран _____, ако да, навести

датум: _____ вакцину _____ број примљених доза _____

Врста животиње која је нанијела повреду _____

Подаци о животињи:

жива _____ позната _____

одлутала _____ убијена _____

угинула _____ вакцинирана _____

Власник животиње _____ Адреса _____

Дат захтјев за ветеринарски надзор (датум) _____

Резултат надзора _____

Лабораторијски преглед на бјеснило _____ TFA(+) _____ Биолошко испитивање (+) _____

Мјесто и датум подношења пријаве _____

М. П.

Потпис и факсимил доктора медицине _____

ПРИЛОГ 14.

Здравствена установа: _____	Ветеринарска инспекција/установа: _____
Адреса: _____	Адреса: _____
Телефон/факс/мејл: _____	Телефон/факс/мејл: _____

ЗАХТЈЕВ ЗА ВЕТЕРИНАРСКИ НАДЗОР И ПРЕГЛЕД ЖИВОТИЊЕ СУМЊИВЕ НА БЈЕСНИЛО

Подаци о лицу које је било изложено сумњивој животињи

Име и презиме: _____
 Датум рођења: _____
 Адреса: _____
 Контакт телефон: _____
 Датум и вријеме кад је повреда нанесена/кад је остварен контакт: _____
 Врста изложености (заокружи): угризна рана, угриз без пробоја коже, огреботина, контакт са слином животиње, контакт са крзном животиње, друго (описати) _____

Подаци о животињи:

Врста, раса, пол и доб: _____
 Идентификациони број и други подаци: _____

Подаци о власнику/држаоцу животиње:

Име и презиме: _____
 Датум рођења: _____
 Адреса: _____
 Контакт телефон: _____

Молимо да у сврху постављања дијагнозе наведену животињу ставите под своју контролу и наредите и/или да извршите посматрање у наредних 10 дана и/или обавите друге потребне прегледе. О налазу или немогућности постављања истог потребно је да одмах обавијестите дољепотписаног доктора телефоном, а ову здравствену установу факсом или електронском поштом.

Обавезно овој здравственој установи писмено доставите и све следеће информације:

- подаци о власнику/држаоцу животиње и самој животињи који горе недостају,
- датум почетка и завршетка надзора/прегледа,
- врста надзора/прегледа,
- резултат надзора/прегледа,
- датум и врста вакцинације животиње (обављене прије изложености угроженог лица),
- стручно мишљење.

Број:

У _____

Датум _____

_____
 Доктор медицине

М. П.

_____
 Директор

ПРИЛОГ 15.

Здравствена установа _____
 Мјесто _____ Општина _____
 Улица и број _____ Телефон/факс _____
 E-mail _____ Број под којим је пријава заведена _____

ПРИЈАВА О ЗАВРШЕНОМ АНТИРАБИЧНОМ ТРЕТМАНУ

Презиме, име оца и име _____

Година рођења _____ ЈМБ □□□□□□□□□□□□□□

Занимање _____ Адреса становања _____

Локална обрада ране _____ Датум _____

Начин обраде _____

Хумани антирабични имуноглобулин (HRIG) _____ Датум _____ Број јединица _____ (HRIG-a) _____

Мјесто апликације: око ране _____ у глутеални мишић _____

Произвођач и серија HRIG-a _____ нежељене реакције _____

Постекспозициона имунизација антирабичном вакцином

Дани	Датум имунизације	Назив вакцине	Примједба/реакције
0			
3			
7			
14			
28			

Мјесто и датум подношења пријаве

М. П.

Потпис и факсимил доктора медицине

ПРИЛОГ 16.

Здравствена установа _____

Мјесто _____

Улица и број _____

E-mail _____

Општина _____

Телефон/факс _____

Број под којим је пријава заведена _____

ПРИЈАВА ЕПИДЕМИЈЕ ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ

Болест која се појавила у епидемијској форми:

Дијагноза _____

Шифра (МКБ) _____

Узročник _____

Датум почетка епидемије _____

Датум откривања епидемије _____

Мјесто у ком се јавила епидемија _____

Број становника _____

Захваћена популација (насеље, школа, установа, колектив, породица и др.)

_____

_____

Број:

експонираних _____ обољелих _____ сумњивих _____ хоспитализованих _____ умрлих _____

Извор заразе: утврђен _____ неутврђен _____

Пут преношења _____

Узročник _____

(доказан/није доказан/у испитивању)

Клиничка слика болести _____

Лабораторијске претраге (врста, број) _____

Узорци (храна, вода, околина) _____

Предузете противепидемијске мјере _____

_____

Епидемиолошка прогноза _____

Неопходна помоћ (кадрови, опрема, средства): _____

_____

Мјесто и датум подношења пријаве

М. П.

Потпис и факсимил доктора медицине

ПРИЛОГ 17.

Здравствена установа _____

Мјесто _____

Улица и број _____

E-mail _____

Општина _____

Телефон/факс _____

Број под којим је пријава заведена _____

ОДЈАВА ЕПИДЕМИЈЕ ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ

Болест која се појавила у епидемијској форми:

Дијагноза _____

Шифра (МКБ) _____

Узročник _____

Датум почетка епидемије _____

Датум откривања епидемије _____

Мјесто у ком се јавила епидемија _____

Број становника _____

Захваћена популација (насеље, школа, установа, колектив, породица и др.)

_____

Број експонираних _____ број обољелих _____ број сумњивих _____

Број хоспитализованих _____ број умрлих _____

Извор заразе: утврђен _____ неутврђен _____

Пут преношења _____

Узročник _____ Потврда лабораторије да не

Спроведене противепидемијске мјере _____

_____

Предложене мјере за трајно уклањање опасности _____

_____

Други подаци значајни за појаву и ширење епидемије и о спроведеним мјерама _____

_____

Обољели по полу и узрасту

Пол	

	☐ 1 год.	1 год.	2	3	4	5	6	7-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	60 и више
М															
Ж															
Укупно															

Мјесто и датум подношења одјаве

М. П.

Потпис и факсимил доктора

ПРИЛОГ 18.

Здравствена установа _____

Мјесто _____

Улица и број _____

E-mail _____

Организациона јединица _____

Општина/град _____

Телефон/факс _____

Број под којим је пријава заведена _____

ПРИЈАВА БОЛНИЧКЕ ИНФЕКЦИЈЕ

Презиме, име оца и име _____

Датум рођења _____

ЈМБ

Датум пријема у болницу _____

Разлог хоспитализације (клиничка дијагноза/МКБ) _____

Материјал за микробиолошко испитивање узет на пријему _____

ДА НЕ

Врста материјала _____

Резултат/узрочник на пријему _____

Локализација болничке инфекције (означи)

 Инфекција оперативног мјеста Инфекција крви Инфекција плућа Инфекција мокраћног система Инфекција коштено-зглобног система Инфекција полног система Инфекција система за дисање Инфекција кардиоваскуларног система Инфекција централног нервног система Инфекција носа, ока или уха Инфекција система за варење Инфекција коже и меких ткива Инфекција више органских система Друге инфекције _____

Врста материјала _____

Резултат/узрочник _____

Резистентност узрочника _____

ДА НЕ

Навести назив групе антибиотика на коју је микроорганизам резистентан _____

Исход болничке инфекције: 1) излијечен _____

2) није излијечен _____

3) смртни исход _____

Отпуштен из болнице _____

ДА

НЕ

Мјесто и датум подношења пријаве _____

М. П.

Потпис и факсимил доктора медицине _____

ПРИЛОГ 19.

Здравствена установа _____

Мјесто _____

Улица и број _____

E-mail _____

Организациона јединица _____

Општина/град _____

Телефон/факс _____

Број под којим је пријава заведена _____

ПРИЈАВА О ЛАБОРАТОРИЈСКИ УТВРЂЕНОМ УЗРОЧНИКУ ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ

Презиме, име оца и име _____

Датум рођења _____

ЈМБ

Мјесто становања _____

Адреса _____

Занимање _____ Радна организација/запослење _____

Разлог узимања и слања материјала (дијагноза, симптоми) _____

Држава из које је допутовао _____

Датум доласка у Републику Српску _____

Ко шаље материјал: _____

(правно лице, физичко лице – лично, др медицине – име и презиме)

Датум узорковања материјала _____

Датум пријема материјала у лабораторију _____

Врста узорка – навести: _____

Име/налаз анализе: _____

Резултат (врста узрочника – латински назив) _____

Мјесто и датум подношења пријаве _____

М. П.

Потпис и факсимил доктора медицине _____

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЈЕЉИНА 2, ГРАД БИЈЕЉИНА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, град Бијељина, и то за катастарске парцеле бр. 2616/1 и 1811/7, укупне површине 841 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, град Бијељина, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бијељина 2, град Бијељина, и то за катастарску парцелу број 2616/1, уписану у Посједовни лист број 3418, и к.п. број 1811/7, уписану у Посједовни лист број 6126 к.о. Бијељина 2.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-902/14
12. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БАЊА ЛУКА 6, ГРАД БАЊА ЛУКА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 6, град Бања Лука, и то за катастарске парцеле бр.: 1334/2, 1334/3, 1334/8 и 1345/2, укупне површине 17556 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 6, град Бања Лука, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бања Лука 6, град Бања Лука, и то за катастарске парцеле бр.: 1334/2, 1334/3, 1334/8 и 1345/2, уписане у Посједовни лист број 1654, као и земљишна књига за непокретности означене као к.п. бр. 524/365, уписану у зк. ул. бр. 11518, к.п. бр. 550/88 и 550/100, уписане у зк. ул. бр. 1070, к.п. бр. 524/9, 524/270, 524/485 и 524/570, уписане у зк. ул. бр. 2812, све к.о. Бања Лука.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-905/14
27. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БАЊА ЛУКА 8, ГРАД БАЊА ЛУКА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 8, град Бања Лука, и то за катастарске парцеле бр.: 239/1, 239/2, 241/2 и 241/1, укупне површине 646 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 8, град Бања Лука, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бања Лука 8, град Бања Лука, и то за катастарске парцеле бр.: 239/1 и 239/2, уписане у Посједовни лист број 674, к.п. бр. 241/2 и 241/1, уписане у Посједовни лист бр. 3807, као и земљишна књига за непокретности означене као к.п. бр. 34/33 и 34/25, уписане у зк. ул. бр. 7823, к.п. бр. 34/20, уписану у зк. ул. бр. 15334 и к.п. бр. 34/50, уписану у зк. ул. бр. 2731, све к.о. Бања Лука.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-306/14
27. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ СЛАТИНА, ОПШТИНА ЛАКТАШИ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Слатина, општина Лакташи, и то за катастарску парцелу број 804/4, укупне површине 1005 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Слатина, општина Лакташи, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Слатина, општина Лакташи, и то за катастарску парцелу број 804/4, уписану у Посједовни лист број 1636 к.о. Слатина.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-260/14
13. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08,

11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ РАЗБОЈ ЛИЈЕВЧЕ, ОПШТИНА СРБАЦ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Разбој Лијевче, општина Србац, и то за катастарске парцеле бр.: 636/1, 637, 649/1, 649/2, 650/1 и 650/2, укупне површине 15103 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Разбој Лијевче, општина Србац, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта за дио к.о. Разбој Лијевче, општина Србац, и то за катастарске парцеле бр.: 636/1, 637, 649/1, 649/2, 650/1 и 650/2, уписане у Посједовни лист број 887 к.о. Разбој Лијевче, општина Србац.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-1240/13
15. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ДЕРВЕНТА 1, ОПШТИНА ДЕРВЕНТА

1. Потврђује се да је катастар непокретности, за дио катастарске општине Дервента 1, општина Дервента, и то за катастарске парцеле бр. 2364, 1365/1 и 1365/2, укупне површине 642 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Дервента 1, општина Дервента, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Дервента 1, општина Дервента, и то за катастарску парцелу број 2364, уписану у Посједовни лист број 1802, и к.п. бр. 1365/1 и 1365/2, уписане у Посједовни лист број 439, све к.о. Дервента 1.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-799/14
12. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БЕГЛУЦИ, ОПШТИНА ДЕРВЕНТА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Беглуци, општина Дервента, и то за катастарске парцеле бр.: 1187/1 и 1194/2, укупне површине 14713 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Беглуци, општина Дервента, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Беглуци, општина Дервента, и то за катастарске парцеле бр.: 1187/1 и 1194/2, уписане у Посједовни лист број 620 к.о. Беглуци.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-979/14
13. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ МИЉЕВИЋИ, ОПШТИНА ИСТОЧНО НОВО САРАЈЕВО

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Миљевићи, општина Источно Ново Сарајево, и то за катастарске парцеле бр. 704, 779, 780, 809, 810, 824, 940, 641/4, 169/48, 985, 986, 993, 137/2, 137/6, 820, 825, 826/1, 827/1, 827/2, 131, 132/1, 132/2, 133/1, 133/3, 133/4, 133/5, 134, 136/1, 136/2, 136/3, 137/1, 137/3, 137/4, 137/5, 138/1, 138/2, 138/3, 138/4, 138/5 и 351/1, укупне површине 43.345 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Миљевићи, општина Источно Ново Сарајево, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Миљевићи, општина Источно Ново Сарајево, и то за катастарске парцеле бр. 704, 779, 780, 809, 810, 824 и 940, уписане у Посједовни лист број 140, к.п. број 641/4, уписану у Посједовни лист број 529, к.п. број 169/48, уписану у Посједовни лист број 854, к.п. бр. 985, 986 и 993, уписане у Посједовни лист број 74, к.п. бр. 137/2 и 137/6, уписане у Посједовни лист број 767, к.п. бр. 820, 825, 826/1, 827/1 и 827/2, уписане у Посједовни лист број 834, к.п. бр. 131, 132/1, 132/2, 133/1, 133/3, 133/4, 133/5, 134, 136/1, 136/2, 136/3, 137/1, 137/3, 137/4, 137/5, 138/1, 138/2, 138/3, 138/4 и 138/5, уписане у Посједовни лист број 798, к.п. број 351/1, све к.о. Миљевићи.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-552/13
12. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08,

11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске
д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ПРАЧА ДОЊА, ОПШТИНА ПАЛЕ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Прача Доња, општина Пале, и то за катастарску парцелу број: 521, укупне површине 2813м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Прача Доња, општина Пале, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Прача Доња, општина Пале, и то за катастарску парцелу број 167/1, уписану у Посједовни лист број 1711 к.о. Прача Доња 1.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-382/14
12. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске
д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЛЕЋА ГРАД, ОПШТИНА БИЛЕЋА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Билећа Град, општина Билећа, и то за катастарске парцеле бр.: 2848/1, 2848/3, 2848/4, 2848/5, 2848/6, 2848/7, 2848/8, 2848/9, 2849/1, 2849/2, 2849/3, 2849/4, 2849/5, 2850/1, 2850/2, 2850/3, 2851/1, 2851/2, 2851/3, 2851/4, 2851/5, 2851/6, 2851/7, 2851/8, 2851/9, 2851/10, 2851/11 и 2851/12 основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Билећа Град, општина Билећа, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар непокретности по Закону о премјеру и катастру непокретности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 34/06, 110/08 и 15/10) за катастарске парцеле означене као к.п. бр. 2848/1, уписану у лист непокретности (даље лн.) број 2365, к.п. бр. 2848/3, уписану у л.н. бр. 2462, к.п. бр. 2848/4, уписану у л.н. бр. 2366, к.п. бр. 2848/5, 2849/3 и 2851/7, уписане у л.н. бр. 2330, к.п. бр. 2848/6 и 2848/7, уписане у л.н. бр. 2358, к.п. бр. 2848/8 и 2851/3, уписане у л.н. бр. 2385, к.п. бр. 2848/9, уписану у л.н. бр. 1057, к.п. бр. 2849/1, 2849/2, 2849/4, 2849/5, 2850/3, 2851/2, 2851/4, 2851/6, 2851/10 и 2851/11, уписане у л.н. бр. 2354, к.п. бр. 2850/1, уписану у л.н. бр. 2374, к.п. бр. 2850/2, уписану у л.н. бр. 2370, к.п. бр. 2851/1, уписану у л.н. бр. 2369, к.п. бр. 2851/5, уписану у л.н. бр. 2445, к.п. бр. 2851/8, уписану у л.н. бр. 2355, к.п. бр. 2851/9, уписану у л.н. бр. 2362 и к.п. бр. 2851/12, уписану у л.н. бр. 2372, све к.о. Билећа Град, општина Билећа, као и одговарајуће парцеле старог премјера означене као к.п. бр. 161/1, 161/2, 166/4 и 169/10, уписане у зк. ул. бр. 628,

к.п. бр. 166/5 и 166/6, уписане у зк. ул. бр. 397, к.п. бр. 162, уписану у зк. ул. бр. 1863, к.п. бр. 139/2 и 139/4, уписане у зк. ул. бр. 1266, к.п. бр. 139/7, уписану у зк. ул. бр. 361 и к.п. бр. 137/1, уписану у зк. ул. бр. 2096, све к.о. Билећа Град, општина Билећа.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-415/14
19. августа 2014. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

Републичка управа цивилне заштите

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12 и 121/12), члана 28. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) и члана 28. став 1. Уредбе о начелима за унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста у републичким органима управе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09 и 105/11), а у складу са чланом 9. Уредбе о категоријама и звањима државних службеника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09, 131/10 и 8/11) и чланом 10. Уредбе о радним мјестима намјештеника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/09, 131/10 и 8/11), након прибављеног мишљења надлежног министарства, уз сагласност Владе Републике Српске, в.д. директора Републичке управе цивилне заштите, 29.07.2014. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 1.

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи цивилне заштите ("Службени гласник Републике Српске", број 36/12) у члану 5. у ставу (1) у тачки 1. мијењају се услови и гласе:

"Услови: VII степен стручне спреме, електротехнички факултет, смјер телекомуникације, правни факултет, висока школа унутрашњих послова, факултет политичких наука, смјер одбрана и заштита, најмање три године радног искуства у траженом степеноу образовања, положен стручни испит за рад у републичким органима управе."

Члан 2.

У члану 6. у ставу (2) у тачки 1.1. ријечи: "положен возачки испит "Б" категорије" бришу се.

У истом члану у ставу (2) у тачки 1.2. мијењају се услови и гласе:

"Услови: VII степен стручне спреме, машински факултет или технолошки факултет, најмање двије године радног искуства у траженом степеноу образовања, положен стручни испит за рад у републичким органима управе, положен стручни испит за професионалног ватрогасца."

У истом члану у ставу (2) тачка 1.3. брише се.

У истом члану у ставу (2) послје тачке 1.5. додаје се нова тачка 1.6, која гласи:

"1.6. Стручни сарадник за спасавање на води и под водом

Референт за спасавање на води и под водом обавља следеће послове: ради на изради и ажурирању процјене угрожености, планских и других аката из дјелокруга свог рада; учествује у изради законских и других прописа из области цивилне заштите; учествује у изради организацијске структуре снага цивилне заштите; сарађује са начелницима подручних одјељења цивилне заштите и пружа им стручну помоћ у изради планских и других аката из дјелокруга свог рада; води базу података и израђује извјештаје и информације о поплавама, олујном невремену и другим екстремним временским условима на копну, ријекама и језерима; спроводи задатке везане за заштиту и спасавање на води и под водом од поплава, заштиту и спасавање у случају олујног невремена и других екстремних временских услова на копну, ријекама и језерима; координира рад спасилачких тимова; непосредно руководи Тимом за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом; остварује увид у стручну оспособљеност припадника Тима за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом и предлаже мјере за унапређење истог;

спроводи добијену наредбу и одговоран је за руковођење акцијама Тима за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом од тренутка пријема до коначне реализације добијеног задатка; код уочених пропуста у раду одмах предузима мјере за отклањање истих и покреће питање одговорности; води рачуна о рационалном и ефективном коришћењу радног времена у складу са условима на задатку; током операција спасавања одговара за функционисање система везе; дужи заједничку опрему Тима за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом; врши редовну контролу и остварује увид у стање, распоред и употребу материјално-техничких средстава и опреме Тима за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом; спроводи и реализује дневни распоред рада Тима за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом; учествује у извођењу редовне обуке припадника Тима за заштиту од поплава и спасавање на води и под водом и редовно подноси извјештаје и информације из своје надлежности; обучава рониоце, спасиоце на води и под водом, обучава припаднике јединице за спасавање на води и под водом у управљању и руковању моторним чамцем; врши и друге послове које му повјери начелник Одјељења за планирање и мјере цивилне заштите и за свој рад одговара начелнику Одјељења за планирање и мјере цивилне заштите.

Услови: IV степен стручне спреме, електротехничка школа, машинска школа или гимназија, најмање шест мјесеци радног искуства у траженом степену образовања, положен стручни испит за рад у републичким органима управе, дозвола за управљање моторним чамцем до 13 m дужине, завршен спасилачки курс по стандарду Међународне асоцијације спасилаца ILS или еквивалентном стандарду, положен испит за инструктора-рониоца са најмање двије ронилачке звијезде сертификован од стране ронилачког савеза који је члан Међународне ронилачке федерације CMAS.

1 извршилац

Државни службеник са средњом стручном спремом, осма категорија.”

У истом члану у ставу (2) у тачки 2.1. мијењају се услови и гласе:

“Услови: VII степен стручне спреме, факултет политичких наука, филозофски факултет - одсјек енглески језик и књижевност или економски факултет, најмање двије године радног искуства у траженом степену образовања, положен стручни испит за рад у републичким органима управе, активно знање енглеског, њемачког или руског језика.”

У истом члану у ставу (2) тачка 2.2. брише се.

У истом члану у ставу (2) у тачки 2.3. послјије ријечи: “Републичкој управи;” додају се ријечи: “спроводи послове везане за израду билтена и друге стручне литературе из области цивилне заштите, саопштења, ставова и других информација из дјелокруга рада Републичке управе; припрема и врши обраду информација и стручних тема које се објављују у средствима информисања, стручним и научним часописима; у сарадњи са начелником одјељења припрема потребне информације, саопштења и конференције за штампу Републичке управе; прати информације у дневној штампи и о томе извјештава начелника Одјељења за обуку, међународну сарадњу и информисање; доприноси побољшању интерне комуникације и доступности медијима и врши унос података везаних за послове Републичке управе на веб порталу Републичке управе;”

У истом члану у ставу (2) у тачки 2.3. услови, број извршилаца и категорија мијењају се и гласе:

“Услови: VII степен стручне спреме, факултет политичких наука, филозофски факултет - одсјек енглески језик и књижевност, факултет физичке културе и спорта или економски факултет, најмање двије године радног искуства у траженом степену образовања, положен стручни испит за рад у републичким органима управе, активно знање енглеског, њемачког или руског језика.

2 извршиоца

Државни службеник, шеста категорија другог звања.”

У истом члану у ставу (2) у тачки 2.5. број: “1” замјењује се бројем: “2”.

У истом члану у ставу (2) тачка 2.6. брише се.

У истом члану у ставу (2) у тачки 3.1. послјије ријечи: “електротехнички факултет, смјер телекомуникација” додају се запета и ријеч: “информатике”.

У истом члану у ставу (2) у тачки 3.3. послјије ријечи: “грађевинска” додају се запета и ријеч: “туристичка”.

У истом члану у ставу (2) у тачки 4.6. број: “2” замјењује се бројем: “1”.

У истом члану у ставу (2) т. 6.2. и 7.2. бришу се.

Члан 3.

У члану 7. у ставу (1) у тачки 1. мијењају се услови и гласе:

“Услови: VII степен стручне спреме, факултет за безбједност и заштиту или војна академија, најмање три године радног искуства у траженом степену образовања, искуство на пословима противминских и ЕОД акција, да посједује сертификат за спровођење противминских акција, положен стручни испит за рад у републичким органима управе, положен возачки испит “Б” категорије.”

У истом члану у ставу (1) у тачки 2. мијењају се услови и гласе:

“Услови: VII степен стручне спреме, факултет безбједности и заштите, војна академија, машински факултет, факултет политичких наука - смјер општенодродна одбрана, факултет за услужни бизнис или факултет физичке културе и спорта, најмање двије године радног искуства у траженом степену образовања, искуство на пословима противминских акција или сличним пословима, да посједује сертификат за спровођење противминских акција и положен возачки испит “Б” категорије.”

У истом члану у ставу (1) у тачки 5. мијењају се услови и гласе:

“Услови: VII степен стручне спреме, факултет безбједности и заштите, војна академија, машински факултет, факултет политичких наука - смјер општенодродна одбрана, факултет за услужни бизнис или факултет физичке културе и спорта, најмање двије године радног искуства у траженом степену образовања, искуство на пословима противминских акција или сличним пословима, да посједује сертификат за спровођење противминских акција и положен возачки испит “Б” категорије.”

У истом члану у ставу (1) у тачки 14. број: “10” замјењује се бројем: “11”.

Члан 4.

У члану 8. у ставу (2) у тачки 2.2. број: “1” замјењује се бројем: “2”.

У истом члану у ставу (2) у тачки 2.12. број: “1” замјењује се бројем: “2”.

У истом члану у ставу (3) тачка 3.4 мијења се и гласи:

“3.4. Референт за координацију у пословима дистрибуције и контроле МТС-а

Референт за координацију у пословима дистрибуције и контроле МТС-а обавља сљедеће послове: прикупља податке од служби цивилне заштите локалних заједница везане за набавку, дистрибуцију и складиштење материјално-техничких средстава; остварује сарадњу са надлежним субјектима из области цивилне заштите и врши контролу употребе, одржавања и сервисирања материјално-техничких средстава; сачињава потребну документацију и планове за употребу материјално-техничких средстава на терену; води рачуна о адекватном и правилном ангажовању средстава, роковима за ангажовање и благовремено предлаже њихово обнављање; благовремено пријављује уочене недостатке и неисправности на материјално-техничким средствима и предузима неопходне мјере за отклањање истих; предлаже формирање комисија за расходовање, продају и уништавање материјално-техничких средстава и опреме који су оштећени, неисправни, застарјели и чије довођење у исправно стање није исплативо; води евиденцију о употреби моторних возила, механизације и машина те утврђује погонско гориво и мазива; одговоран је за благовремено, законито и правилно обављање послова из дјелокруга свога рада; обавља и друге послове које му повјери начелник Одјељења за капиталну имовину и инвестиције и за свој рад одговара начелнику Одјељења.

Услови: VII степен стручне спреме, економски факултет или висока школа за услужни бизнис и најмање једна година радног искуства у траженом степену образовања, познавање рада на рачунару и положен возачки испит “Б” категорије.

1 извршилац

Намјештеник са високом стручном спремом, трећа категорија.”

У истом члану у ставу (3) у тачки 3.7. мијењају се услови и гласе:

“Услови: III степен стручне спреме, механичар мотора и моторних возила, најмање шест мјесеци радног искуства у траженом степену образовања, положен возачки испит “Б” категорије.”

У истом члану у ставу (3) у тачки 3.8. ријеч: “КВ” брише се.

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Број: 10/1.01/020-42-5/14
20. августа 2014. године
Источно Сарајево

В.д. директора,
Веселко Елез, с.р.

Републички завод за статистику

На основу члана 21. Закона о статистици Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број

85/03), а у складу са вишегодишњим Статистичким програмом Републике Српске (Одлука Народне скупштине Републике Српске, објављена у “Службеном гласнику Републике Српске”, број 120/12), Републички завод за статистику објављује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

ПОТРОШАЧКИХ ЦИЈЕНА У РЕПУБЛИЦИ СРПској

Мјесечни коефицијент потрошачких цијена у јулу 2014. године у односу на јун 2014. године је -0,001.

Број: 06.3.03/060.1.4.7-117/14

28. августа 2014. године

Бања Лука

Директор,

Др Радмила Чичковић, с.р.

Републички завод за статистику и здаје

САОПШТЕЊЕ

1. Просјечна мјесечна бруто плата запослених у Републици Српској исплаћена у јулу 2014. године износи 1342 КМ.

2. Просјечна мјесечна нето плата запослених у Републици Српској исплаћена у јулу 2014. године износи 830 КМ.

3. Просјечна мјесечна бруто плата запослених у Републици Српској исплаћена у периоду јануар - јул 2014. године износи 1330 КМ.

4. Просјечна мјесечна нето плата запослених у Републици Српској исплаћена у периоду јануар - јул 2014. године износи 822 КМ.

Број: 06.3.03/060.1.5.7-133/14

25. августа 2014. године

Бања Лука

Директор,

Др Радмила Чичковић, с.р.

Републички завод за статистику Републике Српске објављује

ПРОСЈЕЧНЕ

БРУТО ПЛАТЕ ПО ЗАПОСЛЕНОМ ИСПЛАЋЕНЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПској У ЈУЛУ 2014. ГОДИНЕ

Укупно	1342
A Пољопривреда, шумарство и риболов	1109
B Вађење руда и камена	1719
C Прерађивачка индустрија	938
D Производња и снабдијевање електричном енергијом, гасом, паром и климатизација	1740
E Снабдијевање водом; канализација, управљање отпадом и дјелатности санације (ремедијације) животне средине	1074
F Грађевинарство	844
G Трговина на велико и на мало, поправка моторних возила и мотоцикала	961
H Саобраћај и складиштење	990
I Дјелатности пружања смјештаја, припреме и послуживања хране, хотелијерство и угоститељство	890
J Информације и комуникације	1933
K Финансијске дјелатности и дјелатности осигурања	2091
L Пословање некретнинама	1163
M Стручне, научне и техничке дјелатности	1379
N Административне и помоћне услужне дјелатности	631
O Јавна управа и одбрана; обавезно социјално осигурање	1813
P Обрадовање	1413
Q Дјелатности здравствене заштите и социјалног рада	1696

R Умјетност, забава и рекреација	911
S Остале услужне дјелатности	1103

Број: 06.3.03/060.1.5.7-133/14

25. августа 2014. године

Бања Лука

Директор,

Др Радмила Чичковић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У 10/14, рјешавајући захтјев Бакира Изетбеговића, председавајућег Председништва Босне и Херцеговине, и Жељка Комшића, члана Председништва Босне и Херцеговине, на основу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 алинеја б), члана 59 ст. 1 и 2 и члана 61 ст. 2 и 3 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 22/14), у саставу:

- Валерија Галић, председница,
- Миодраг Симоновић, потпредседник,
- Tudor Pantiru, потпредседник,
- Сеада Палаврић, потпредседница,
- Мато Тадић, судија,
- Constance Grewe, судија,
- Мирсад Ђеман, судија,
- Маргарита Цаца-Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 4. јула 2014. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се захтјев Бакира Изетбеговића, председавајућег Председништва Босне и Херцеговине, и Жељка Комшића, члана Председништва Босне и Херцеговине.

Утврђује се да Одлука о вршењу провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске (“Службени гласник РС”, број 31/14) није у складу са чланом III/3б) Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине.

Укида се у цијелости Одлука о вршењу провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске (“Службени гласник РС”, број 31/14), у складу са чланом 61 став 2 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Укинута Одлука о вршењу провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске (“Службени гласник РС”, број 31/14) престаје да важи наредног дана од дана објављивања ове одлуке у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, у складу са чланом 61 став 3 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и у “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Бакир Изетбеговић, председавајући Председништва Босне и Херцеговине, и Жељко Комшић, члан Председништва Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносиоци захтјева), поднијели су 9. и 13. маја 2014. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјеве којим траже да се утврди да је Одлука Владе Републике Српске о вршењу провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 31/14, у даљем тексту: оспорена одлука) у супротности са одредбама Устава Босне и Херцеговине. Подносиоци захтјева су поднијели захтјеве за доношење привремене мјере којом би Уставни суд привремено ставио ван снаге оспорену одлуку, односно обуставио примјену оспорене одлуке до доношења коначне одлуке о захтјевима. Предметни захтјеви су регистровани под бр. У 10/14 и У 12/14.

II - Поступак пред Уставним судом

2. Уставни суд је, у складу са чланом 32 став 1 Правила Уставног суда, донио одлуку о спајању наведених захтјева о којима ће водити један поступак и донијети једну одлуку под бројем У 10/14.

3. На основу члана 16 став 1 тачка а) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”,

број 22/14), од Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада РС) затражено је 12. и 15. маја 2014. године да достави одговор на захтјеве.

4. Влада РС је доставила одговоре на предметне захтјеве 11. јуна 2014. године.

5. Судија изјавила је, на основу члана 16 став 3 Правила Уставног суда, од Канцеларије Високог представника у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: ОХР) 2. јуна 2014. године затражио да достави стручно писано мишљење поводом предметних захтјева.

6. ОХР је доставио мишљење у вези са предметним захтјевима 25. јуна 2014. године.

III - Захтјев

а) 1. Наводи из захтјева број У 10/14

7. Подносилац захтјева указује на одредбе члана I/2 и I/7 Устава Босне и Херцеговине, члана II/5 Устава Босне и Херцеговине, чланом II/3м) Устава Босне и Херцеговине и чланом 2 Допунског протокола број 4 уз Европску конвенцију за људска права и основне слободе (у даљем тексту: Европска конвенција), члана 1 Допунског протокола број 12 уз Европску конвенцију у вези са правом на пријаву пребивалишта из члана 4 Закона о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 32/01 и 56/08), члана IV/4а) Устава Босне и Херцеговине, члана III/3а) и III/5а) Устава Босне и Херцеговине у вези са Анексом 7 уз Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини. Подносилац захтјева примарно тражи да се предметни захтјев размотри као захтјев за рјешавање спора са Владом РС због доношења оспорене одлуке. Уколико Уставни суд не одлучи на овај начин, подносилац захтјева тражи да се предметни захтјев третира као захтјев за оцјену уставности оспорене одлуке. При томе подносилац захтјева указује да је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине 2001. године усвојила Закон о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 32/01 и 56/08) који на јединствен начин регулише два питања, и то пријаву пребивалишта и боравишта држављана Босне и Херцеговине и тзв. олакшану пријаву расељених лица у Босни и Херцеговини. Према мишљењу подносиоца захтјева, јединственост овог законског рјешења за цијелу територију Босне и Херцеговине лежи у чињеници да законска рјешења морају бити униформна и једнака за све држављане Босне и Херцеговине. Пребивалиштем се рјешава једно од права (право пријаве пребивалишта и боравишта) које је инхерентно држављанима Босне и Херцеговине из члана I/7 Устава Босне и Херцеговине. Подносилац захтјева истиче да у Босни и Херцеговини не постоји било који законски или подзаконски акт на нижем ентитетском нивоу који регулише исто питање.

8. Даље, подносилац захтјева је навео да спорна одлука на правно обавезујући начин регулише услове под којим одређени држављанин Босне и Херцеговине има право да пријави пребивалиште. Спорна одлука, према мишљењу подносиоца захтјева, грубо крши Устав Босне и Херцеговине у смислу државних прерогатива, али и права држављана Босне и Херцеговине која произилазе из уставноправног оквира у Босни и Херцеговини. Подносилац захтјева наводи да је спор настао тако што је Влада РС донијела правни акт, односно оспорену одлуку, те је на тај начин ентитет извршио "упад" у уставна и законска права Босне и Херцеговине, тј. њене надлежности, на који начин је дошло и до кршења Устава Босне и Херцеговине у смислу права и слобода које држављанин Босне и Херцеговине уживају према Уставу Босне и Херцеговине. Истакнуто је да, када се говори о прерогативама државе, онда се мисли, прије свега, на Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине. Према мишљењу подносиоца захтјева, оспорена одлука утиче како на отежавање остваривања права држављана Босне и Херцеговине, тако и надлежности институција Босне и Херцеговине.

9. Подносилац захтјева је навео да су оспореном одлуком таксативно наведени алтернативни докази које држављанин Босне и Херцеговине мора да пружи ради потврђивања основности пријаве пребивалишта. Истовремено, питање пребивалишта је регулисано државним Законом о пребивалишту, а уставна надлежност Босне и Херцеговине јасно произилази из одредаба чл. IV/4а), II/5 Устава Босне и Херцеговине, као и члана III/5а) Устава Босне и Херцеговине у вези са Анексом 7 уз Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини и чланом II/3м) Устава Босне и Херцеговине и чланом 2 Допунског протокола број 4 уз Европску конвенцију.

10. Према мишљењу подносиоца захтјева, уставно овлашћење за регулисање ове области представља тзв. искључиво законско овлашћење у корист Босне и Херцеговине. Оно не инкорпорише само исцрпну нормативну надлежност већ укључује и формално законско овлашћење за разраду овог закона путем подзаконских аката које је додијелено, такође, државној институцији Министар-

ству цивилних послова Босне и Херцеговине (члан 32 став 2 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ). Подносилац захтјева наводи да се предметни спор тиче више питања по Уставу Босне и Херцеговине, и то: а) Какав је карактер оспорене одлуке ентитета и да ли је сагласан стандардима члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, б) Да ли Република Српска има било какво уставноправно овлашћење за регулисање материјалноправних питања пребивалишта и боравишта из Устава Босне и Херцеговине и ц) Ако је одговор под б) позитиван, да ли је Република Српска преокорачила своја овлашћења? Подносилац захтјева је нагласио да је питање пребивалишта изузетно битно уставноправно и административно питање, те да је предметни спор озбиљан уставноправни спор који заслужује приоритетну пажњу Уставног суда.

11. Подносилац захтјева је напоменуо да, уколико се предметни захтјев одбаци из формалних разлога, он се има сматрати као захтјев за оцјену уставности оспорене одлуке у смислу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине.

12. Даље, подносилац захтјева наводи да је у конкретном случају ентитет Република Српска имао намјеру да "умотавањем" овог акта у фиктивну правну норму изборне присилну јурисдикцију Уставног суда за њено преиспитивање. С тим у вези, подсјећа на дјеловање у недавној прошлости јавне власти ентитета Република Српска када су законодавним актима дате форме уредби или правилника, те пословника који су "недоступни" надлежностима Уставног суда Босне и Херцеговине (одлуке Уставног суда број У 58/02 од 27. јуна 2003. године, тачка 15, и број У 7/10 од 26. новембра 2010. године, тачка 22 и даље). Према мишљењу подносиоца захтјева, Уставни суд се не може оглушити о резултате анализе чији је циљ да укажу да ентитет Република Српска избјегава контролни механизам државног уставног судства путем давања лажних форми правним актима, будући да такво поступање крши основне стандарде правне државе.

13. Такође, подносилац захтјева указује и на одредбу члана 43 став 3 Закона о Влади РС, те наводи да из поменуте одредбе јасно произилази да се одлуком рјешава одређена појединачна и конкретна ситуација. Поред наведеног, подносилац захтјева указује да садржина оспорене одлуке представља типичну *materiae legis*, тј. законски правни акт у материјалном смислу. Наведену тврдњу подносилац захтјева поткрепује простом упоредбом државног Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ (чл. 6 и 8). Према мишљењу подносиоца захтјева, оспореном одлуком се наведени критеријуми не разрађују, већ се допуњују. Дакле, Влада ентитета Република Српска је путем оспорене одлуке фактички допунила а тиме и измјенила државни закон. О другачијим законским рјешењима, према мишљењу подносиоца захтјева, може се само расправљати на начин да се мијења закон у форуму који га је и донио и према процедури која је прописана, али никако на начин да се допуњује, коригује или мијења на начин који је противан Уставу Босне и Херцеговине. Према томе, оспорена одлука, без обзира што је номинално дефинисана као индивидуални управни акт, она по својој садржини представља *materiae legis*. Оспорена одлука по својој садржини није ни општи управни акт (уредба) јер се њом не разрађује, већ допуњује законска материја. Стога, формалноправна природа спорног акта не би смјела бити препрека за прихватање надлежности Уставног суда у конкретном случају. Даље, оспорена одлука, без обзира што представља управну одлуку, у формалном смислу мора бити предмет преиспитивања Уставног суда, јер грубо крши веома битна људска права и слободе. С тим у вези, подносилац захтјева подсјећа на став Уставног суда у предмету број У 7/10.

14. Подносилац захтјева наводи да је Парламентарна скупштина БиХ усвојила Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ, те да наведени закон на јединствен и исцрпан начин за све држављане Босне и Херцеговине на цијелој територији државе прописује начин и услове пријаве пребивалишта. Доношењем Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ одговорено је на неопходност да се обезбиди јединство поступања надлежних органа ради унапређивања слободе кретања, укључујући и слободу избора мјеста пребивалишта и право на повратак избјеглица и расељених лица. Истакнуто је да је законодавац оставио простора за разраду државног закона путем подзаконских аката. Међутим, наведено формално овлашћење је дато државним институцијама, тачније Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине (члан 32 став 2). Према томе, ентитет Република Српска нема било какву (под)законску надлежност када је у питању Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ. Подносилац захтјева указује да ентитет Република Српска има искључиву надлежност да извршава државни закон, а не да га разрађује или допуњује. Указано је да је наведени однос вишег и нижег нивоа власти сасвим уобичајен у сложеним државама посебно у оним у централној Европи. Према томе, питање пребивалишта је подијелена надлежност државе и ентитета, али законодавна надлежност припада искључиво Босни и Херцеговини. Поступајући супротно, ентитет Република Српска је прекршио поменуте одредбе Устава Босне и Херцеговине које су основ за законодавну надлежност државе када је у питању пребивалиште.

15. Подносилац захтјева указује да је сасвим легитимно да ентитет Република Српска жели да се његови интереси нађу у законским рјешењима државног закона. Управо Устав Босне и Херцеговине предвиђа одредбе које гарантују државним члановима Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ (члан IV/3д) Устава Босне и Херцеговине) да штите ентитетске интересе приликом усвајања одлука у том тијелу. Међутим, у конкретном случају ентитет Република Српска има сасвим погрешан став у артикулацији тих интереса када сматра да се ти интереси могу задовољити преузимањем државних прерогатива и усвајањем сопствених одлука умјесто унутар процедура и форума који су предвиђени Уставом. На наведени закључак не утиче ни чињеница да ентитет Република Српска сматра да држава не уважава те интересе. У том случају, према мишљењу подносиоца захтјева, иницирају се друге законске и/или уставне процедуре (нпр., покретање поступка пред Уставним судом). Само тако функционисаће правна држава, јер се у противном врши правно насиље.

16. У захтјеву је истакнуто да, услјед недостатка надлежности за законско регулисање ове материје, излишно је расправљати о повреди појединих одредаба самог Устава Босне и Херцеговине (Одлука Уставног суда број У 1/11 од 13. јула 2012. године). Међутим, подносилац захтјева наводи да ће из разлога предострожности објаснити зашто спорна одлука ентитета Република Српска не представља било какву "провјеру тачности и истинитости" пријаве пребивалишта, већ намеће сасвим нове критеријуме за пријаву пребивалишта.

17. С тим у вези, подносилац захтјева указује да је чланом 3 став 1 тачка 7 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ прописано да се под пребивалиштем сматра општина или дијелострикт у којем се држављанин настани са намјером да тамо стално живи. У члану 6 наведеног закона таксативно је прописано које то податке држављанин Босне и Херцеговине надлежној институцији из члана 5 Закона мора дати ради успјешне пријаве пребивалишта. У члану 8 поменутог закона законодавац је наметнуо обавезу држављанину Босне и Херцеговине који пријављује пребивалиште да достави тачне податке. Из саме дефиниције битна је намјера лица које пријављује пребивалиште док се пребивалиштем сматра општина на којој се налази пријављена адреса. Према томе, закон апсолутно не прописује било какав услов имовинскоправне везе лица које пријављује пребивалиште и имовине у којој намјерава да живи. Наведени закључак посебно важи за избјеглице и расељена лица који потпадају под тзв. олакшани режим пријаве у смислу члана 16 и даље Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ.

18. Подносилац захтјева сматра да се прописивањем обавезе достављања доказа из тачке II став 1.1)-1.4) оспорене одлуке намеће нова правна и административна баријера која може бити дефинисана и као финансијска баријера, јер су сви докази везани за одређене управно-нотарске обраде и таксе. Даље, јасно је да се овим доказима тражи и уређено индивидуално својинскоправно стање а што за многе држављане може бити велики проблем, јер је општепознато да многе пријератне непокретности немају, због оправданих разлога, уредну документацију (уништена или нестала за вријеме рата, непостојање земљишних књига или организације КПУ, недовршена грађња, уплањивање и сл.).

19. Такође, подносилац захтјева указује да је сасвим јасно да Босна и Херцеговина, а посебно њени ентитети нису омогућили избјеглицима и расељеним лицима тзв. одржив повратак који би укључивао не само чињеницу повратка имовине већ и омогућавање економских, социјалних и других услова да та популација у пуној капацитету фактички и пребива у мјесту пребивалишта са перспективом опстанка. Због тога, многобројне избјеглице и расељена лица обнављају и данас порушене објекте, воде управне и судске поступке ради доказивања права на поврат имовине, склапају радноправни однос тамо гдје им се нуди посао, црпе социјална права тамо гдје су их остварили у посљедњих 20-ак година, похађају школе тамо гдје нису дискриминисани, боре или пребивају тамо гдје нису физички угрођени, или гдје постоји елементарна животна инфраструктура итд. Међутим, све те препреке одрживог повратка не смију бити разлог да се дозволи надлежним органима на терену да негирају изјаву такве избјеглице и расељеног лица да жели да се настани на одређеној адреси с намјером да тамо трајно живи. Стога, није чудно да члан 20 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ прописује само два услова за пријаву пребивалишта: утврђен идентитет лица и доказ да је на тој адреси живјело прије рата. Својински и облигационоправни односи према имовини (својина, посјед, закуп ...) нису од значаја.

20. Подносилац захтјева напомиње да се не смије заборавити да су с мјестом пребивалишта повезана и многобројна грађанска и политичка права, укључујући, а не ограничавајући се на право гласања. Уколико се траже имовинскоправни докази за утврђивање везе између расељеног лица/избјеглице и имовине у којој је живио прије рата, ствара се препрека да управо та лица која су етнички очишћена с тих територија на један изразито "бруталан" начин не могу да

имају политички утицај на стварање "мира, правде, толеранције и помирења" (алинеја 2 Преамбуле Устава Босне и Херцеговине). Тиме ентитетска власт намеће додатне препреке како повратничка популација не би путем демократских избора утицала на стварање прилика и атмосфере за одржив повратак. Тиме се допринноси стварању једног зачараног круга препрека за одрживи повратак.

21. Други вид кршења норми Устава Босне и Херцеговине подносилац захтјева види кроз фактичку дискриминацију Бошњака и Хрвата у Републици Српској. У вези с тим, указано је на Одлуку Уставног суда број У 5/98 III од 1. јула 2000. године, тачка 79, у којој је наведено да дискриминација не постоји само када закон формално прави разлику без оправдања већ и када "законодавство и административне праксе са дискриминацијском намјером или ефектом" буду усвојени. Подносилац захтјева наводи да је у тој својој одлуци Уставни суд нагласио да постоји неколико начина дискриминације. Сличан опис дискриминације дат је и у Образложењу (Explanatory Report) за Протокол број 12 уз Европску конвенцију (ETS број 177, тачка 22) у којем је наведено да дискриминација постоји не само у случају тзв. формалне дискриминације него и када се држава фактички понаша на дискриминишући начин, када држава своје дискреционо право употребљава на дискриминаторни начин или било којим другим актом.

22. Подносилац захтјева наводи да је тачно да формулација спорне одлуке не прави разлику између појединаца или група у смислу етничке припадности. Међутим, подносилац захтјева сматра да у стварности оспорена одлука садржи инхерентне дистинкције етничке природе ако се посматра у историјском контексту. Дистинкције између појединаца и група су прављене у прошлости када су протјеривани држављани Босне и Херцеговине у Републици Српској махом бошњачке и хрватске етничке припадности (статистике из Одлуке Уставног суда број У 5/98 III од 1. јула 2000. године, тачка 129 и даље). Према томе, подносилац захтјева сматра да сада, када се те избјеглице покушавају пријавити на пријератним мјестима пребивалишта, стварају се неоправдане правно-административне баријере које још, уз то, немају уставно упориште, како је већ образложено. Стога, подносилац захтјева сматра да оспорена одлука није у складу са стандардима из права на повратак избјеглица и расељених лица самостално и у вези са забраном дискриминације, те да неоправдано ограничава право на пријаву пребивалишта. Према мишљењу подносиоца захтјева, наведено води ка повреди члана II/5 Устава Босне и Херцеговине самостално и у вези са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине, члана II/3м) Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Допунског протокола број 4 уз Европску конвенцију и члана 1 Допунског протокола број 12 уз Европску конвенцију у вези са правом на пријаву пребивалишта из члана 4 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 32/01 и 56/08).

23. У односу на захтјев за доношење привремене мјере, подносилац захтјева наводи да је оспорена одлука већ ступила на правну снагу даном њеног објављивања. Њена ефективна примјена је, такође, почела. С тим у вези, подносилац захтјева указује да теренска испитивања показују да су све полицијске станице (нпр., Сребреница, Добој, Рогатица, Босанска Градишка, Босанска Дубица...) објавиле обавјештења на основу којих се држављани Босне и Херцеговине информису да морају доставити, између осталог, један од наведених доказа из тачке II оспорене одлуке (такво обавјештење Полицијске станице Сребреница је достављено у прилогу захтјева). Тиме су, према мишљењу подносиоца захтјева, посљедице за многобројне грађане наступиле а посебно за избјеглице и расељена лица који желе да своје пребивалиште пријаве. Указано је да се ради већином о становништву које је живјело на пријератним адресама и које покушава да уреди своју административно-правну ситуацију. Подносилац захтјева указује да свако одбијање захтјева за пријаву пребивалишта има дупли ефекат. С једне стране, оно онемогућава да одређено лице и његови чланови породице регулишу ово административно-правно питање уз које су везана и друга битна питања (социјална помоћ, школовање, наплата пореза и других јавних прихода, пријава на бирое за запошљавање итд.). С друге стране, "ехо" сваког појединачног случаја одбијања пријаве пребивалишта обесхрабрује повратак и ствара демотивирајућу атмосферу за повратак. Истакнуто је да је за све избјеглице и расељена лица, али и све друге држављане, посебно сад у љетно-прољетном периоду сваки дан битан. На крају подносилац захтјева је указао да су посљедице које би наступиле уколико се привремена мјера одбије, а захтјев усвоји као основан, у сваком случају биле знатно теже од посљедица које би се десиле да се примјена спорне одлуке привремено обустави, а да се захтјев одбије на крају поступка пред Уставним судом. Стога, према схватању подносиоца захтјева, овај тест тзв. дупле хипотезе оправдава доношење привремене мјере. Такође, подносилац захтјева је предложио и приоритетно рјешавање предметног захтјева.

а) 2. Наводи из захтјева број У 12/14

24. Подносилац захтјева указује на одредбе чл. I/2, III/36) у вези са алинејама 2 и 6 Преамбуле Устава Босне и Херцеговине,

1/4, II/2 (члан 2 Протокола број 4 уз Европску конвенцију), III/3м), III/5, III/5а), IV/4а), X/2 Устава Босне и Херцеговине и тачку 7 Анекса I Устава Босне и Херцеговине (члан 12 Међународног пакта о грађанским и политичким правима).

25. Подносилац захтјева сматра да ентитет Република Српска није имао ни уставни, нити било који други правни основ за доношење оспорене одлуке, будући да је Парламентарна скупштина БиХ усвојила Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01 и 56/08) у вршењу својих уставних надлежности прописаних чланом IV/4а) Устава Босне и Херцеговине а у вези са, између осталог, чл. I/4, II/2, III/3м), III/5, III/5а) и тачком 7 Анекса I Устава Босне и Херцеговине (члан 12 Међународног пакта о грађанским и политичким правима). Према мишљењу подносиоца захтјева, доношењем оваквог закона одговорено је на сву неопходност да се обезбједи јединство поступања надлежних државних и ентитетских органа у сврху унапређења слободе кретања, што апсолутно укључује и слободу избора мјеста пребивалишта и право на повратак избјеглих и расељених лица. С тим у вези, питање пребивалишта и боравишта држављана Босне и Херцеговине уређује се на државном нивоу, а надлежност за доношење правилника, упута и инструкција, укључујући и оне које су садржане у оспореној одлуци Владе РС, законом је повјерена Министарству цивилних послова БиХ (члан 32 Закона), а спровођење само одређених питања је резервисано за надлежне ентитетске органе без давања тим тијелима овлашћења за регулисање таквих питања.

26. Имајући у виду наведено, према мишљењу подносиоца захтјева, оспорена одлука се мора прогласити неуставном, будући да се њоме нормативно уређује питање које према Уставу Босне и Херцеговине не припада ентитетима. Подносилац захтјева сматра да не постоји никакав уставни основ за доношење овакве одлуке у смислу надлежности Републике Српске да уређује наведену материју, будући да цјелокупна материја не излази само ван оквира надлежности извршне власти него из оквира надлежности законодавне власти Републике Српске утолико што је, према Уставу Босне и Херцеговине, држава Босна и Херцеговина надлежна за регулисање ове материје у складу са чл. I/4, II/2, III/3м), III/5а), IV/4а) и тачком 7 Анекса I Устава Босне и Херцеговине.

27. Истакнуто је да члан III/5а) Устава Босне и Херцеговине разликује три међусобно независне хипотезе да ће Босна и Херцеговина преузети надлежности (1) у оним стварима у којима се о томе постигне сагласност ентитета, (2) стварима које су предвиђене у анексима 5-8 Општег оквирног споразума, или (3) које су потребне за очување суверенитета, територијалног интегритета, политичке независности и међународног субјективитета Босне и Херцеговине у складу са подјелом надлежности институцијама Босне и Херцеговине према члану III/3 и III/5 Устава Босне и Херцеговине. Стога, подносилац захтјева сматра да је питање пребивалишта дефинитивно у надлежности институција Босне и Херцеговине, будући да је наведеном материјом обухваћено питање пребивалишта и боравишта расељених лица у Босни и Херцеговини, што је у директној вези са Анексом 7 Општег оквирног споразума.

28. Даље, подносилац захтјева наводи да усвајање Закона о изменама и допунама Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ није у искључивој надлежности институција БиХ, него у додатној надлежности институција БиХ, конкретно Парламентарне скупштине БиХ. Наведено будући да члан III/3а) Устава Босне и Херцеговине садржи одредбу према којој ће Босна и Херцеговина преузети надлежности у ... стварима које су предвиђене у анексима 5-8 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини. Дакле, Анекс 7 Споразума о избјеглицима и расељеним лицима је саставни дио Устава Босне и Херцеговине, па једино Парламентарна скупштина БиХ има надлежност да одлучује о усвајању наведеног закона. Указано је да се оспореном одлуком Владе РС приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске ускраћује избјеглицима и расељеним лицима право на повратак. С тим у вези, према Анексу 7, све избјеглице и расељена лица имају право да се слободно врате у своје домове, право на враћање имовине које су лишени у току непријатељства од 1991. године, као и право на накнаду имовине која се не може вратити. Што ранији повратак избјеглица и расељених лица важан је циљ рјешавања сукоба у Босни и Херцеговини.

29. Такође, подносилац захтјева наводи да се оспореном одлуком Владе РС крши Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ због сљедећих разлога:

1. Уређење материје обухваћене оспореном одлуком повјерено је Парламентарној скупштини БиХ и/или Министарству цивилних послова у складу са чланом 32 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ;

2. Тачком II оспорене одлуке проширују се и/или постављају додатни услови за пријаву пребивалишта (без правног основа у државном закону), чиме се крши Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ;

3. Оспореном одлуком Владе РС крши се Закон о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине утолико што наведена одлука не садржи услове специфичне за повратнике и расељена лица, што је случај са државним законом. Стога се оспореном одлуком крше одредбе чл. I/2, III/3б) у вези са алинејама 2 и 6 Преамбуле Устава Босне и Херцеговине, I/4, II/2 (члан 2 Протокола број 4 уз Европску конвенцију), III/3м), III/5, III/5а), IV/4а) и тачка 7 Анекса I Устава Босне и Херцеговине (члан 12 Међународног пакта о грађанским и политичким правима).

30. Подносилац захтјева указује на јуриспруденцију Уставног суда (одлуке Уставног суда бр. У 14/04, У 2/11 и У 25/13) према којој неусклађеност ентитетског законодавства са државним законима покреће питање усклађености са чл. I/2, III/3б) Устава Босне и Херцеговине и могла би представљати повреду Устава, али да би такво законодавство било неуставно, такав акт, такође, мора довести до кршења уставних надлежности државе према Уставу. Стога, подносилац пријаве наглашава да уређивање питања у вези са пребивалиштем спада у надлежност државе у складу са алинејама 2 и 6 Преамбуле Устава Босне и Херцеговине, чл. I/4, II/2 (члан 2 Протокола број 4 уз Европску конвенцију), III/3м), III/5, III/5а), IV/4а) и тачком 7 Анекса I Устава Босне и Херцеговине (члан 12 Међународног пакта о грађанским и политичким правима).

31. Указано је да одређивање додатних и строжијих услова за пријаву пребивалишта држављана, а који нису предвиђени у Закону о пребивалишту и боравишту држављана БиХ, као и неукључивање специфичних услова за пријаву пребивалишта за повратнике и расељена лица оспорена одлука крши члан I/4 у вези са чланом III/3м) и чланом III/5 Устава Босне и Херцеговине.

32. Даље, подносилац захтјева наводи да саме изјаве највиших законодавних и извршних функција у Републици Српској, као и политички контекст у којем је оспорена одлука донесена, као нпр. образложење премијерке Владе РС, имплицирају да је предузета општа мјера са циљем да се повратницима и расељеним лицима онемогући да пријаве своје пребивалиште на основу државног закона, што је у супротности са чланом III/5 Устава Босне и Херцеговине. Штавише, према мишљењу подносиоца захтјева, може се сматрати да је оспорена одлука донесена с циљем ограничавања гласачког права држављана Босне и Херцеговине који своје бирачко право желе остварити на територији Републике Српске. Оспореном одлуком крше се одредбе чл. I/4 и III/3м) Устава Босне и Херцеговине утолико што се њоме угрожава јединственост државног регулаторног оквира на начин да се предвиђају строжији услови који су у супротности са државним законом, што представља повреду слободе кретања лица, као и права на слободу кретања и пребивалишта зајемчену у Уставу Босне и Херцеговине у складу са државним законом. Поред тога, сама оспорена одлука, као и политички контекст и мотиви због којих је донесена представљају кршење одредаба члана II/4 и III/5 Устава Босне и Херцеговине.

33. У односу на захтјев за доношење привремене мјере, подносилац захтјева је навео да саме околности наведеног предмета покрећу врло озбиљна и сложена питања која се односе на уставност оспорене одлуке, укључујући нарочито кршење једног дијела одредаба Устава Босне и Херцеговине. Даље, спровођење оспорене одлуке може довести до непоправљивих штетних посљедица за велики број држављана БиХ (укључујући избјеглице и расељена лица који као резултат рата у Босни и Херцеговини нису у посједу своје имовине у Републици Српској и/или живе у иностранству). Спровођење оспорене одлуке, такође, може довести у питање цијели систем регистрације пребивалишта, као и питање организације и спровођења изборног процеса за Опште изборе 2014. године. Такође је присутан и оправдан ризик од дискриминаторског спровођења оспорене одлуке.

34. У односу на основ за допустивост захтјева, подносилац захтјева упућује на Одлуку Уставног суда број У 4/05 у којој је закључено да Уставни суд може преиспитати уставност правних аката нижег ранга од закона када такви акти покрећу питања кршења људских права и слобода заштићених Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом. У односу на наведено, подносилац захтјева сматра да, ипак, такво тумачење суда, будући да се чланом VI/3а) не предвиђа такво разликовање, лимитира обавезу Уставног суда да подржава Устав у једном броју спорова који се могу јавити међу различитим нивоима власти у складу са чланом VI/3а) Устава Босне и Херцеговине у случајевима гдје се ради о неуставним подзаконским актима које су донијеле власти. Наведеним се онемогућава рјешавање евентуалних спорова пред надлежним Уставним судом као коначним арбитром, те се на тај начин постиже ефекат да један дио одредаба Устава БиХ постане недејотворан.

35. У конкретном случају подносилац захтјева указује да је оспорена одлука Владе РС донесена у контексту настојања Народне скупштине РС да донесе закон у области пребивалишта, а што је настало као резултат спора између политичких актера унутар Парламентарне скупштине БиХ и представља регулаторну одлуку чији је циљ да се постигне ефекат сличан намјераваном поступању Народне скупштине РС. Осим тога, наведени став Уставног суда угрожава

дјелотворност члана III/36) Устава утолико што се кршења одредаба државног закона путем подзаконских аката које доносе различити ентитетски органи не би могла оспоравати пред Уставним судом.

36. Стога, подносилац захтјева сматра да се оспорена одлука Владе РС мора прогласити неуставном, будући да се њоме нормативно уређује питање које, према Уставу БиХ, не припада ентитетима. Подносилац захтјева сматра да не постоји никакав уставни основ за доношење оспорене одлуке у смислу надлежности Републике Српске да уређује наведену материју, будући да целокупна материја не излази само из оквира надлежности извршне власти него и из оквира надлежности законодавне власти РС утолико што је, према Уставу Босне и Херцеговине, држава Босна и Херцеговина надлежна за регулисање ове материје.

б) Одговор на захтјев

б) 1. Одговор на захтјев број У 10/14

37. У свом одговору на захтјев Влада РС указује да је досадашња пракса Уставног суда била усмјерена на контролу законодавних општих аката, а не аката органа извршне власти и управних органа. С тим у вези, указује на Одлуку Уставног суда број У 58/02 од 27. јуна 2003. године. Истакнуто је да држава Босна и Херцеговина и ентитети имају заједничку обавезу да обезбиједе највиши ниво заштите људских права и да гарантују једнаку имплементацију ових права, те да оспорена одлука тежи том законитом циљу (праву на слободу кретања лица заједно са другим лицима), превазилажењу насталог вакуума вакуума, односно правне празнине и правне ситуације настале због недоношења закона на нивоу Босне и Херцеговине. Указано је да је уставни основ за доношење оспорене одлуке садржан у члану 21 Устава Републике Српске, Амандману XXXII став 1 тач. 10 и 18 на члан 68 Устава Републике Српске, члану 43 став 3 Закона о Влади РС ("Службени гласник РС", број 118/08), члану 1/4 Устава Босне и Херцеговине, као и члану 1 Анекса 7 Споразума за мир у Босни и Херцеговини.

38. У том смислу Влада РС наглашава да су одредбе оспорене одлуке идентичне одређеним одредбама Закона о измјенама и допунама Закона о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине, чије је стапање на снагу опструирано, а у току процедуре кроз коју је прошао. Указано је да су на нацрт и приједлог измјена закона сагласност дале одговарајуће институције на нивоу Босне и Херцеговине: Представнички дом Парламентарне скупштине БиХ, Министарство цивилних послова БиХ, Уред за законодавство Савјета министара БиХ, Министарство правде БиХ, Дирекција за европске интеграције, Министарство за људска права и избјеглице БиХ и Агенција за заштиту личних података БиХ.

39. Према мишљењу Владе РС, оспореном одлуком нису одузети прерогативи државе Босне и Херцеговине, јер на државном нивоу постоји Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01 и 56/08) који на цијелој територији државе уређује пребивалиште и боравиште држављана БиХ и боравиште расељених лица у БиХ и ниједна законска одредба не смије се тумачити тако да ограничава право на слободан избор мјеста пребивалишта.

40. Истакнуто је да оспорена одлука не представља *materiae legis*, законски правни акт у материјалноправном смислу, како то наводи подносилац захтјева, будући да се односи на процедурална питања провере тачности података, односно доказа везаних за пријаву пребивалишта. Указано је да је идентичну одлуку донијела и Влада Дистрикта Брчко БиХ ("Службени гласник Дистрикта Брчко БиХ", број 56/10) и Одлуку број 01.11-1031ДС-10/13 од 5. јула 2013. године.

41. Према мишљењу Владе РС, оспореном одлуком није дошло до повреде појединих норми Устава Босне и Херцеговине, јер она представља "проверу тачности и истинитости" пријаве пребивалишта и не намеће нове критеријуме за пријаву пребивалишта. С тим у вези, указује да је чланом 6 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ законодавац тачно навео које то податке држављанин БиХ надлежној институцији из члана 5 Закона мора дати ради успјешне пријаве пребивалишта. Даље, у члану 8 Закон је наметнуо обавезу држављанину БиХ који пријављује пребивалиште да достави тачне податке. Указано је да се оспореном одлуком не врши дискриминација Бошњака и Хрвата у Републици Српској, како то наводи подносилац пријаве.

42. Наводи се да оспорена одлука не садржи нити једну одредбу која ставља у повољнији или неповољнији положај било који од конститутивних народа, нити утиче на уставно право на повратак избјеглица и расељених лица, већ да спречава злоупотребе пријаве пребивалишта у политичке и друге сврхе. Наиме, истакнуто је да је било ситуација у којима су држављани пријављивали пребивалишта на адресама јавних установа, вјерских објеката, непостојећим адресама, у стамбеној јединици од 10 м² било је пријављено 27 лица, као и на мјестима гдје апсолутно није могуће становати, дакле, на ливади, брду и сл.

43. Указано је да је одредбом члана 5 став 1 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ прописано да пријављивање

и одјављивање пребивалишта, као и адресе становања, у оквиру своје надлежности, у Федерацији БиХ врше кантонална министарства унутрашњих послова, у Републици Српској Министарство унутрашњих послова РС и у Дистрикту Брчко БиХ надлежни орган који функционално дјелује као државна институција. Даље, чланом 8 став 1 изричито је прописано да су држављани дужни да приликом пријављивања и одјављивања пребивалишта или боравишта дају тачне и истините податке, а чланом 8а предвиђено је да, ако надлежни орган у поступку спроведеном по службеној дужности или по захтјеву странке која има правни интерес, утврди да је држављанин БиХ пријавио пребивалиште или боравиште супротно одредбама члана 8 став 1 Закона рјешењем ће поништити пребивалиште. Стога, према мишљењу Владе РС, неспорно је да из наведених одредаба произилази право надлежног ентитетског органа да врши провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске на цијелисходан начин који не излази из уставних и законских оквира, а не угрожава права и лични интегритет држављана БиХ.

44. Влада РС наводи да је на државном нивоу било покушаја да се измијени и допуни Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ и приближи примјерима из европске праксе ради превазилажења празнина из ове области и започети активности на спровођењу Стратегије реформе јавне управе у Савјету министара и Представничком дому, а који је зауставила Страна демократске акције (СДА) у Дому народа због политизације питања пребивалишта у Босни и Херцеговини.

45. Тачност наведеног потврђује Одлука Уставног суда БиХ број У 27/13 од 29. новембра 2013. године којом је утврђено да Изјава Клуба делегата бошњачког народа у Дому народа Парламентарне скупштине БиХ о деструктивности по витални интерес бошњачког народа у БиХ у Приједлогу закона о измјенама и допунама Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ од 17. јула 2013. године испуњава услове процедуралне исправности из члана VI/3ф) Устава Босне и Херцеговине, те да Приједлогом измјена и допуна поменутог закона није повријеђен витални интерес бошњачког народа у БиХ. У наведеној одлуци Уставни суд је указао да Приједлог наведеног закона не ставља у повољнији и неповољнији положај било који од конститутивних народа, у конкретном случају бошњачки народ, нити утиче на уставно право на повратак избјеглица и расељених лица због чега није повријеђен витални интерес бошњачког народа.

46. Наведено, према мишљењу Владе РС, упућује да се предметни захтјев не односи на правно, већ политичко питање. Стога, Влада РС указује да, имајући у виду надлежности Уставног суда БиХ из члана VI/3 Устава Босне и Херцеговине, тај суд није надлежан да рјешава спор/даје савјете и мишљења, те да се у том дијелу предметни захтјев одбади. У дијелу којим се тражи оцјена уставности оспорене одлуке Влада РС предлаже да се захтјев одбије, будући да не постоји повреда Устава Босне и Херцеговине у смислу надлежности Уставног суда БиХ из члана VI/3а), б) и ц) Устава Босне и Херцеговине.

б) 2. Одговор на захтјев број У 12/14

47. У свом одговору на захтјев Влада РС наводи да се захтјевом оспорава акт ниже правне снаге од закона, одлука органа извршне власти, Владе РС. У том смислу Влада РС подсјећа на досадашњу праксу Уставног суда која је усмјерена на контролу законодавних општих аката, а не и подзаконских аката (Одлука Уставног суда број У 3/04). Такође, указује и на Одлуку Уставног суда број У 4/05.

48. Истакнуто је да је предмет овог поступка подзаконски акт нижег ранга који је по својој природи инструктивног карактера и који се односи на сегмент материје која регулише питање пребивалишта и боравишта грађана на подручју Републике Српске. Стога је указано да оспорена одлука није истог логичког типа као закон, те да се односи на мали дио дате материје и не представља основни општи акт.

49. Влада РС наводи да није спорно да Уставни суд може вршити контролу уставности правних аката нижег ранга од закона када такви акти покрећу питања кршења људских права и основних слобода заштићених Уставом БиХ и Европском конвенцијом као што је то Уставни суд урадио у својој Одлуци број У 4/05 од 22. априла 2005. године. Међутим, Уставни суд може вршити такву контролу само ако је испуњен услов из члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине.

50. Влада РС наглашава да се оспореном одлуком не крше људска права и основне слободе прописане чл. I/2, III/36) у вези са алинејама 2 и 6 Преамбуле Устава Босне и Херцеговине, I/4, II/2 (члан 2 Протокола број 4 уз Европску конвенцију), чл. II/3м), II/5, III/5а), IV/4а) и тачком 7 Анекса 1 Устава Босне и Херцеговине (члан 12 Међународног пакта о грађанским и политичким правима).

51. Оспореном одлуком, према мишљењу Владе РС, не крши се слобода кретања, јер не угрожава право грађана гарантовано Уставом Босне и Херцеговине, нити онемогућава грађане да у складу са законом пријављују пребивалиште и боравиште. Међутим, оспоре-

ном одлуком се онемогућава да грађани лажно пријављују пребивалишта, односно да дају нетачне и неистините податке.

52. Влада РС указује на одредбе чл. 3 став 1 тачка 7) и 8 и 8а Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ. Указано је да се под пребивалиштем не сматра и не може се сматрати општина у којој се држављанин није настанио и нема намјеру да тамо живи, а жели да у њој има пријаву пребивалишта да би могао да гласа за представничка тијела општине, ентитета и БиХ или оствари неко друго право које произилази, или је у вези са пријавом пребивалишта, него општина у којој се држављанин настанио са намјером да тамо живи. Под појмом "настанити са намјером да тамо живи" подразумијева се да се лице уселило у стамбену јединицу одговарајућу за живот у којој намјерава да живи. Свако лице које се уселило у стан или кућу за уселиње има правни основ у виду доказа о својини ако је сопственик, или доказа да је стан или кућу изнајмило ако је подстанар.

53. Достављање наведених доказа, према мишљењу Владе РС, представља доказ да се лице настанило на територији општине у којој пријављује пребивалиште а самим тим и да је дало истините и тачне податке приликом пријаве пребивалишта.

54. Пошто се оспорена одлука односи на провјеру тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта, она је у складу са поменутим члановима државног закона.

55. Указано је да се одлуком Владе РС нити ставља, нити се може ставити ван снаге било који члан Закона, него се њоме инструктивно прецизирају докази на основу којих се утврђују тачност и истинитост података које дају држављани приликом пријаве пребивалишта и боравишта. Услови у оспореној одлуци нису строжији од оних који су предвиђени Законом, јер се ради о истим условима који представљају основ за поништење уписа пријаве пребивалишта. Према мишљењу Владе РС, захтијевање од грађана да доставе доказ о тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта не ограничава права и слободу грађана, већ онемогућава "изборни инжињеринг" политичких партија и остваривање оних права која им не припадају, као и било коју злоупотребу.

56. Истакнуто је да се одлука Владе РС односи на све грађане и да не прави разлику на националној, расној, вјерској, полној или било којој другој основи, нити ставља у повољнији положај доминирано становништво науштрб повратничке категорије становништва, будући да не дира у права повратника на олакшану пријаву пребивалишта прописану државним законом и не регулише другачије одредбе од оних прописаних законом које се односе на расељена и избјегла лица.

57. Указано је да је одредбом члана 5 став 1 Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ утврђено да су Министарство унутрашњих послова РС, Полиција Дистрикта Брчко и кантонална министарства унутрашњих послова надлежна да врше пријављивање и одјављивање пребивалишта, као и адресе становања, да воде евиденције о њима, да Министарство цивилних послова БиХ у поступку пријаве и одјаве пребивалишта има надзорну и жалбену надлежност, те да Уставом Босне и Херцеговине материја пријаве - одјаве пребивалишта није прописана као изворна надлежност БиХ, односно да се у конкретном случају ради о подијеленој надлежности БиХ и ентитета, насталој преносом дијела поменуте надлежности са ентитета на институције БиХ, у погледу надзорне и жалбене надлежности. Даље је наведено да је Влада РС, сходно члану 43 Закона о Влади, надлежна да доноси одлуке у дјелокругу своје надлежности, те да оспорена одлука није материјално неусклађена са одредбама Устава БиХ и одредбама Закона о пребивалишту и боравишту држављана БиХ.

58. Такође, Влада РС сматра да је захтјев за доношење привремене мјере неоснован, будући да оспорена одлука не може довести до непоправљивих штетних последица за држављане, а посебно за избјегла и расељена лица као што је то већ наведено. Указано је да оспорена одлука никог не дискриминише и да не може довести у питање организацију и спровођење изборног процеса за Опште изборе у БиХ 2014. године. Стога, на основу свега наведеног, Влада РС предлаже да се, због недопуштених захтјева за оцјену уставности због ненадлежности Уставног суда БиХ, захтјев одбаци, као и да се одбаци захтјев за доношење привремене мјере.

ц) Мишљење ОХР-а

59. У свом мишљењу ОХР је навео да је оспорена одлука усвојена док је Нацрт закона о пребивалишту и боравишту у Републици Српској био упућен у парламентарну процедуру са циљем да обустави примјену Закона о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01 и 56/08) на територији Републике Српске. Нацрт закона о пребивалишту и боравишту у Републици Српској био је потом замишљен као одговор на неусвајање Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине измјена и допуна постојећег државног Закона о пребивалишту и боравишту које је био предложио Савјет министара БиХ у јулу 2013. године.

60. Истакнуто је да су Високи представник и шира међународна заједница изразили своју забринутост због ове ситуације која се тиче поштивања одлука које доносе институције БиХ а која би, такође, могла утицати и на спровођење избора, слободу кретања у цијелој БиХ, као и на друга права зајемчена Уставом Босне и Херцеговине. С тим у вези, указано је на заједничку изјаву од 8. маја 2014. године специјалног представника Европске уније/делегације Европске уније, Амбасаде Сједињених Америчких Држава и ОХР-а којом су у вези са доношењем оспорене одлуке изразили забринутост. У наведеној изјави је, између осталог, наведено да је "питање пребивалишта регулисано на државном нивоу и да захтијева политичко и законско рјешење на том нивоу. Важно је да Босна и Херцеговина измијени и допуни постојећи закон и приближи га најбољим примјерима из европске праксе, а ради превазилажења празнина у овој области. Истовремено, морају се поштовати права повратника да се врате, као и слобода кретања свих грађана Босне и Херцеговине. На цијелој територији Босне и Херцеговине морају се примјењивати јединствени стандарди, а власти широм земље треба да примјењују постојећу легислативу једнако за све грађане, без икаквог облика дискриминације и на начин који гради повјерење јавности у рад власти. Постојећи закон на државном нивоу којим се регулише питање пребивалишта мора се поштовати све док не буде измијењен. Једнострану покушаји да се ово питање регулише на ентитетском нивоу, као што је недавна одлука Републике Српске ..., излазе из оквира постојећег закона и неприхватљиви су. Једнако је неприхватљиво да други политички актери блокирају функционисање државних институција, као што је Дом народа БиХ, чиме се спречава уобичајена демократска динамика између представника различитих интереса која може довести до компромиса око доношења потенцијалних амандмана на државни Закон о пребивалишту".

61. Такође, у мишљењу се упућује и на 45. извјештај Високог представника о спровођењу Мировног споразума за Босну и Херцеговину поднесен генералном секретару Уједињених нација.

62. ОХР сматра да је држава Босна и Херцеговина надлежна за ову материју и да је Парламентарна скупштина БиХ донијела Закон о пребивалишту и боравишту у вршењу тих уставних надлежности. Пребивалиште и боравиште држављана Босне и Херцеговине се уређује на државном нивоу, а надлежност за доношење правилника, упута и инструкција, укључујући и оне које су садржане у оспореној одлуци Владе РС, законом је повјерена Министарству цивилних послова БиХ (члан 32 Закона), док је улога у спровођењу одређених одредаба дана надлежним ентитетским органима.

63. Према мишљењу ОХР-а, успостављањем услова који се примјењују искључиво у једном дијелу државе, то јесте на територији Републике Српске, оспорена одлука покреће питање усклађености са начелом слободу кретања лица/правом на слободу кретања и боравка зајемчену према чл. 1/4 и II/3м) Устава Босне и Херцеговине, те покреће питање усклађености са одредбама Устава Босне и Херцеговине којима се јемчи право повратка избјеглицима и расељеним лицима према члану II/5.

64. Истакнуто је да је слобода кретања свих лица у Босни и Херцеговини нужан елемент држављанства Босне и Херцеговине. У том погледу оспореном одлуком се стварају нове препреке за мобилност на цијелој територији БиХ док закони на државном нивоу имају циљ да елиминирају или редукују препреке за слободно кретање, те да подстичу на стварно коришћење заједничких права на слободу кретања. С тим у вези је указано да, према значајним показатељима UNHCR-а, још увијек има 84.500 интерно расељених лица и 27.419 избјеглица које желе да се врате у своје пријератне општине. Стога ће главнину нових захтјева за поновну пријаву пребивалишта у Републици Српској вјероватно иницирати ове угрожене групе.

65. ОХР наводи да државни Закон о пребивалишту и боравишту осликава законску обавезу која произилази из Анекса 7 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и члана II/5 Устава БиХ, те да садржи једно цијело поглавље, то јесте поглавље којим се уређује тзв. режим олакшане пријаве за повратнике. Циљ овог поглавља јесте да се уклоне препреке за повратак избјеглица и расељених лица и спровођење Анекса 7 Општег оквирног споразума за мир, као једног од најважнијих циљева за разрешење сукоба у Босни и Херцеговини. Према мишљењу ОХР-а, одлуком Владе РС о вршењу провјере игноришу се ове одредбе државног закона и не укључују се специфични услови за олакшану пријаву пребивалишта за избјеглице и расељена лица, а што се предвиђа државним законом. На овај начин оспорена одлука би могла имати штетне последице по избјеглице и расељена лица који се настоје вратити у своје пријератне општине нарочито у Републици Српској.

66. Даље се наводи да оспорена одлука доводи у питање јединство државног регулаторног оквира, те да одређивање додатних и строжијих услова за пријаву пребивалишта за држављане који се примјењују искључиво на територији Републике Српске ограничава слободу кретања лица, као и право на слободу кретања

и пребивалишта која се јемчи према Уставу, а које се спроводи према државном закону. Поред наведеног, неукључивање специфичних услова за олакшану пријаву пребивалишта за повратнике предвиђену државним законом вјероватно би могло имати штетне последице нарочито по повратнике.

67. Мишљење ОХР-а је да, уколико се оспорена одлука не стави ван снаге, чл. I/2 и III/36) Устава Босне и Херцеговине би постали недјелотворни. Прихватање да оспорена одлука остане на снази довело би до признавања могућности да један ентитет супституише институције БиХ онда када представници изабрани из тог ентитета у институције БиХ нису у могућности да обезбиједи да њихови ставови превладају. Сходно томе, то би представљало супституит за потребу изналажења компромиса између ентитета и конститутивних народа (заједно са Осталима) о питањима која се морају уредити на државном нивоу.

68. ОХР сматра да, уколико Уставни суд не одлучи у меритуму овог предмета на наредној седници, требало би размотрити доношење привремене мјере на тој седници којом би се обуставила примјена оспорене одлуке до доношења коначне одлуке Уставног суда. Наведено будући да спровођење наведене одлуке може довести до непоправљивих штетних последица за одређен број лица, и то нарочито избјеглица и расељених лица који као резултат рата у Босни и Херцеговини нису у посједу своје имовине у Републици Српској и/или живе у иностранству и које би се могле суочити с административним препрекама у настојању да пријаве своје пребивалиште у Републици Српској. Даље, спровођење оспорене одлуке би могло довести у питање начело правне сигурности из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине. Такође, према мишљењу ОХР-а, оспорена одлука би могла имати и негативан утицај на организацију и спровођење изборног процеса за Опште изборе у 2014. години, будући да је пребивалиште основни елемент за пријаву држављана Босне и Херцеговине који имају бирачко право. С тим у вези, указано је да се Изборним законом Босне и Херцеговине посебно дефинише значење пребивалишта ради прецизног утврђивања категорија бирача.

IV - Релевантни прописи

69. У Уставу Босне и Херцеговине релевантне одредбе гласе:

Члан I Босна и Херцеговина

[...]

2. Демократска начела

Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципу владавине права и на основу слободних и демократских избора.

Члан III

Надлежности и односи између институција Босне и Херцеговине и ентитета

[...]

3. Правни поредак и надлежности институција

[...]

(б) Ентитети и њихове ниже јединице у потпуности ће поштовати овај Устав, којим се стављају ван снаге одредбе закона Босне и Херцеговине и одредбе устава и закона ентитета које су у супротности с њим, као и одлуке институција Босне и Херцеговине. Општи принципи међународног права представљају интегрални дио правног поретка Босне и Херцеговине и ентитета.

Члан IV

Парламентарна скупштина

[...]

4. Овлашћења

Парламентарна скупштина је надлежна за:

а) Доношење закона потребних за спровођење одлука Председништва или за извршавање надлежности Скупштине по овом Уставу.

[...]

Члан VI/3.а)

Уставни суд ће штитити овај Устав.

а) Уставни суд има искључиву надлежност да одлучује о споровима који по овом Уставу настају између ентитета, или између Босне и Херцеговине и једног или оба ентитета, тили између институција Босне и Херцеговине, укључујући, али сене ограничавајући само на то:

- Да ли је одлука неког ентитета да успостави специјални паралелни однос са неком од сусједних држава сагласна овом Уставу, укључујући и одредбе које се односе на суверенитет и територијални интегритет Босне и Херцеговине.

- Да ли је неки члан устава или закона ентитета у сагласности са овим Уставом.

Спорове могу покретати само чланови Председништва, председavajuћи Министарског савјета, председavajuћи, или замјеник председavajuћег било којег вијећа Парламентарне скупштине, једна четвртина чланова било којег вијећа Парламентарне скупштине или једна четвртина било ког законодавног вијећа неког ентитета.

У Закону о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 32/01 и 56/08) релевантне одредбе гласе:

Члан 1.

Овим законом се уређује пребивалиште и боравање држављана Босне и Херцеговине (у даљем тексту: држављани) и боравање расељених особа у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: расељене особе).

Све одредбе овога закона односе се једнако на све држављане, осим ако није другачије предвиђено у посебним одредбама у поглављу IV овога закона.

Нити једна одредба овога закона се не смије тумачити тако да ограничава право држављана на слободан избор мјеста пребивалишта/ боравања.

Члан 2.

Подаци обухваћени овим Законом се обрађују, похрањују, користе и достављају с намјером задовољавања потреба држављана у живљању њихових права и обављању дужности и бит ће кориштени за праћење броја и кретања становништва у Босни и Херцеговини. Сукладно овоме Закону, подаци се прикупљају у складу са законом којим се уређује заштита особних података у Босни и Херцеговини, те са законом којим се уређује средишња евиденција и размјена података у Босни и Херцеговини.

Члан 4.

Држављани пријављују и одјављују пребивалиште и боравање сукладно с овим законом.

Пријављивање и одјављивање пребивалишта, као и адресе становања, обавезно је за све држављане, осим случајева из чланка 9. ставак 4. овога закона.

Пријављивање и одјављивање боравања је драговољно, осим ако овим законом није другачије регулирано.

Држављани могу пријавити само једно пребивалиште на територију Босне и Херцеговине.

Члан 5.

Пријаву и одјаву пребивалишта, као и адресе становања, у Федерацији БиХ обављају кантонална министарства унутарњих послова унутар своје надлежности, у Републици Српској министарство унутарњих послова Републике Српске и у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине надлежно тијело које функционално дјелује као државна институција (у даљем тексту: надлежно тијело).

Надлежно тијело рјешава као другоступањско тијело у жалбеном поступку против одлука тога тијела које је рјешавало у првом ступњу за пријаву и одјаву пребивалишта, као и адресе становања.

Странка незадовољна одлуком другоступањског органа може уложити жалбу Министарству цивилних послова и комуникација БиХ (у даљем тексту: МЦПК).

Члан 6.

Држављанин који пријављује своје пребивалиште или боравање надлежном органу даје сљедеће податке о свом новом пребивалишту или боравању:

1. јединствени матични број (ЈМБ);
2. име;
3. презиме;
4. спол;
5. датум рођења;
6. мјесто рођења;
7. опћина рођења;
8. земља рођења;
9. пребивалиште или боравање;
10. поштански број;
11. улица;
12. кућни број/број стана;
13. ентитет;
14. жупанија пребивалишта;
15. држављанство БиХ;

16. назив ентитета;
17. промјена имена;
18. боравишни статус (пребивалиште или боравиште).

Држављанин није дужан да се особно одјави у претходном мјесту пребивалишта или боравишта. Одјаву извршит ће службена особа у претходном мјесту пребивалишта или боравишта.

Држављани извјешћују надлежни орган о промјени кућне адресе.

Држављани нису дужни да пријаве промјену адресе становања, ако је до те промјене дошло услед одлуке локалних органа да промјене назив особе или број куће/стана. У том случају надлежни орган ће по службеној дужности уписати промјену у евиденцију пребивалишта и боравишта.

Члан 8.

Приликом пријављивања и одјављивања пребивалишта или боравишта држављани су дужни да дају тачне и истините податке.

У року од 60 дана од успоставе пребивалишта или 60 дана након ступања на снагу овога закона, које год раздобље је дуље, држављанин подноси захтјев за пријаву пребивалишта/боравишта надлежном органу у мјесту свог пребивалишта или боравишта наводећи своју кућну адресу. Заједно за захтјевом он подноси особу исказницу или други доказ о идентитету.

При пријави пребивалишта малодобника, која је узрокована промјеном пребивалишта особе/органи који су наведени у чланку 7. ставак 2., поступају сукладно с поступком наведеним у ставку 2. овога чланка подносећи родни лист малодобника.

При пријави пребивалишта по рођењу дјетета особа/органи наведени у чланку 7. ставак 2. пријављују дијете код надлежног органа у року од 60 дана након рођења дјетета поступајући сукладно с поступком утврђеним у ставку 2. овога чланка, подносећи родни лист дјетета.

Одјава пребивалишта може се извршити непосредно код надлежног тијела или по службеној дужности. Након запримања захтјева за пријаву пребивалишта, сукладно поступку утврђеном у претходним ставцима овога чланка, надлежно тијело пријављује пребивалиште држављанина по претходно извршеној одјави пребивалишта. Надлежно тијело којем је поднесен захтјев за пријаву пребивалишта по службеној дужности извјешћује надлежно тијело у мјесту ранијег пребивалишта држављанина, ради одјаве пребивалишта. О одјави пребивалишта извјешћује се надлежно тијело којем је поднесен захтјев за пријаву пребивалишта.

Поступак од подношења захтјева за пријаву пребивалишта до одјаве ранијег пребивалишта и од пријаве новог пребивалишта не може трајати дуље од 15 дана.

Надлежни орган је дужан да држављанину одмах изда потврђену преслику обрасца пријаве, која ће служити као доказ да је особа извршила пријаву пребивалишта како је предвиђено овим законом. Потврђени образац такођер служи као доказ да је надлежни орган омогућио одјаву ранијег пребивалишта држављанина.

Члан 8а.

Уколико надлежно тијело у поступку проведеном по службеној дужности или по захтјеву странке која има правни интерес утврди да је држављанин БиХ пријавио пребивалиште или боравиште противно одредбама чланка 8. ставак 1. овога Закона, рјешењем ће поништити пребивалиште.

Члан 11.

Тијело надлежно за вођење средишње евиденције, сукладно закону којим се уређује подручје средишње евиденције и размјене података, води и одржава средишњу евиденцију података о пребивалишту и боравишту држављана (у даљем тексту: средишња евиденција) електронском обрадом података.

Ентитетска министарства унутарњих послова могу одржавати електронску евиденцију података о пребивалишту и боравишту држављана на подручју ентитета.

Сваки надлежни орган путем електронске обраде података води и одржава локалну евиденцију о пребивалишту и боравишту држављана (у даљем тексту: локална евиденција).

Подаци наведени у чланку 6. овога закона се одржавају и у централној, ентитетској и локалним евиденцијама.

Члан 12.

Надлежно тијело дужно је редовито достављати тијелу које води средишњу евиденцију на разини Босне и Херцеговине податке из своје локалне евиденције. Тијело које води средишњу евиденцију може осигурати податке из средишње евиденције надлежноме тијелу како би оно испуњавало своје дужности прописане Законом.

Поглавље IV - ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

Особе на које се односе одредбе из ове главе су расељене особе и повратници.

Члан 17.

Повратник у своје пребивалиште прије сукоба из којег се није никад одјавио односно није одјављен тиме, поново успоставља своје пребивалиште прије сукоба и није дужан поново пријављивати пребивалиште.

Члан 18.

Повратник који се, прије ступања на снагу овога закона, одјавио или је по службеној дужности био одјављен из свог пребивалишта прије сукоба има право на олакшану поновну пријаву како је то наведено у овоме поглављу.

Члан 19.

У случају да у пребивалишту прије сукоба надлежни орган више не посједује евиденцију која садржи податке о пребивалишту за одређеног држављанина, надлежни орган у пребивалишту прије сукоба дужан је утврдити мјесто у којему је особа имала пребивалиште прије сукоба код органа који тренутно посједује наведену евиденцију.

У случају да из било којег разлога није могуће утврдити његово пребивалиште прије сукоба у смислу ставка 1. овога чланка, повратник има право да му се олакша поново пријављивање сукладно с одредбама овога закона.

Члан 20.

Повратник који има право да му се олакша поновно пријављивање надлежном органу предочава одговарајући доказ идентитета и документ којим доказује своје пребивалиште прије сукоба у року од 60 дана након повратка у своје пребивалиште прије сукоба. За олакшано поновно пријављивање не може се тражити ниједан други документ осим докумената којима се доказује идентитет или пребивалиште прије сукоба.

Ако не може предочити документ којим доказује свој идентитет или пребивалиште прије сукоба, повратник има право да докаже свој идентитет или пребивалиште прије сукоба другим средствима, укључујући и изјаве тог повратника или изјаве које дају друге особе у корист повратника.

Члан 21.

Путем олакшаног поновног пријављивања повратник успоставља своје пребивалиште прије сукоба, о чему се издаје потврда.

Члан 22.

Надзор над провођењем овога закона врши МЦПК тако што:

1. контролира законитост управних аката и радњи надлежних органа;
2. предлаже, односно покреће поступак оцјене законитости управних аката надлежних органа;
3. налаже надлежном органу извршење одређених обвеза које су им наметнуте овим законом;
4. доноси упуте и инструкције ради јединственог поступања надлежних органа.

У року од 90 дана од дана објављивања овога закона МЦПК доноси подзаконске акте о:

- а) јединственом образцу пријаве и одјаве по одредбама овога закона;
- б) правилнику о вршењу надзора над провођењем овога закона;
- ц) свим другим питањима нужним за провођење овога закона.

Тијело које води средишњу евиденцију, сукладно закону којим се уређује подручје средишње евиденције и размјене података у БиХ, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овога Закона доноси прописе:

- а) о заштити података у средишњој евиденцији, сукладно закону којим се уређује заштита података у БиХ;
- б) о начину доставе података;
- ц) о начину размјене података између тијела које води средишњу евиденцију и надлежних тијела.

Одлука о вршењу провјере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске ("Службени гласник РС", број 31 од 24. априла 2014. године) у релевантном дијелу гласи:

Став I

Овом одлуком утврђује се начин провере тачности и истинитости података које дају подносиоци захтјева приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске.

Став II

Приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске, а са циљем провере тачности и истинитости података које дају подносиоци захтјева, подносилац захтјева дужан је да достави један од следећих доказа:

1) да је власник или сувласник или посједник стана, куће или другог објекта за становање,

2) овјерен уговор о закупу или овјерен уговор о подстанарском односу, уз овјерен доказ о власништву или сувласништву или посједу станодавца,

3) потврду да се пред надлежним органом води спор о власништву, односно да је покренут поступак легализације или укњижавања објекта, стана или куће на адреси на којој се пријављује пребивалиште,

4) изјаву станодавца као доказа за пребивалиште уколико је из исте видљиво да станодавац испуњава увјете прописане подт. 1), 2) и 3) ове тачке и да станодавац даје пристанак да одређено лице буде пријављено на његовој адреси становања.

Став III

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство унутрашњих послова Републике Српске.

Став IV

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објаве у "Службеном гласнику Републике Српске".

V - Допустивост и меритум

70. Уставни суд, као прво, напомиње да ће, због сложености предметних захтјева и питања која су њима постављена, заједно разматрати допустивост и меритум захтјева.

71. Уставни суд запажа, имајући у виду одредбе члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 став 1 Правила Уставног суда, да су предметне захтјеве поднјели овлашћени субјекти.

72. Пошто је предметним захтјевима оспорена одлука која је ниже правне снаге од закона, Уставни суд ће подсјетити на своју јуриспруденцију у оваквим случајевима. С тим у вези, Уставни суд указује да је у својој досадашњој пракси, у ситуацијама када је покретано питање усаглашености неког општег акта који није изричито наведен у одредби члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, у сваком појединачном предмету оцијенено околности конкретнoг случаја у односу на надлежност која му је додијељена на темељу наведеног члана. Тако је у предмету број У 4/05 Уставни суд, полазећи од текста из члана VI/3а) Устава БиХ, укључујући али не ограничавајући се на то, закључио да може вршити контролу уставности и правних аката нижег ранга од закона када такви акти покрећу питање кршења људских права и основних слобода заштићених Уставом БиХ и Европском конвенцијом (види, Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У 4/05 од 22. априла 2005. године, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 32/05). У предмету број У 7/10 Уставни суд је закључио да се захтјевом првенствено поставља питање усаглашености одредаба Пословника о раду Уставног суда РС са Уставом РС, па је закључено да се не може засновати надлежност Уставног суда у смислу члана VI/3а) Устава БиХ (види, Уставни суд, Одлука о допустивости број У 7/10 од 26. новембра 2010. године, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 24/11). Даље, у предмету број У 1/09 Уставни суд је закључио да није надлежан да оцјењује три подзаконска акта, те одлуку коју је донијела Влада Федерације БиХ, као спроведбене прописе којим је омогућено спровођење Закона о измирењу обавеза по основу рачуна старе девизне штедње, а којим је држава БиХ преузела и обавезе и одговорност за стару девизну штедњу (види, Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У 1/09 од 20. маја 2009. године, доступна на веб-страници Уставног суда, www.ustavisud.ba).

73. У конкретном случају, иако су поднесена два захтјева, Уставни суд запажа да се суштина оба захтјева своди на то да је доношење оспорене одлуке од ентитета Република Српска, односно у конкретном случају Владе РС, у супротности са Уставом Босне и Херцеговине, будући да је питање пребивалишта регулисано Законом о пребивалишту и боравишту БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01 и 56/08) који је донијела Парламентарна скупштина БиХ. Стога, према мишљењу подносилаца захтјева, питање пребивалишта је у искључивој надлежности институција Босне и Херцеговине, односно Парламентарне скупштине БиХ, а не у надлежности ентитета.

74. Имајући у виду наведено, Уставном суду се поставља питање да ли се оспореном одлуком коју је донијела Влада РС

покреће питање постојања уставног спора, односно питање сукоба надлежности између ентитета Република Српска и институција Босне и Херцеговине у погледу надлежности за регулисање питања пребивалишта.

75. Уставни суд подсјећа да је у својим одлукама бр. У 15/08 и У 15/09 указао да је Уставни суд, према одредби члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, једини надлежан да одлучује о било којем спору који се јавља према овом уставу између Босне и Херцеговине и једног ентитета. У наведеним одлукама Уставни суд је закључио да акти и активности једног од ентитета могу покренути питање постојања спора између тог ентитета и Босне и Херцеговине о неком питању из Устава Босне и Херцеговине за чије рјешавање је једино надлежан Уставни суд (види, Уставни суд, одлуке о допустивости и меритуму бр. У 15/08 и У 15/09, објављене у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", бр. 73/09 и 84/10).

76. У контексту наведеног за Уставни суд је, у конкретном случају, кључно да одговори да ли сукоб надлежности у вези с тим који је ниво власти у Босни и Херцеговини надлежан да донесе одређене правне акте може довести до спора у смислу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине за чије рјешавање је надлежан Уставни суд према наведеној уставној одредби. Ово питање Уставни суд ће ријешити првенствено кроз тумачење релевантних одредаба Устава Босне и Херцеговине.

77. Уопштено говорећи, питање сукоба надлежности између различитих нивоа власти у Босни и Херцеговини у односу на уставну надлежност (надлежност према Уставу Босне и Херцеговине) за доношење одређених правних аката може довести до покретања уставног спора из члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине. Наиме, ако се има у виду текст друге алинеје члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, јасно је да Уставни суд има надлежност да одлучује о спору у којем се тврди да одређени закон није у складу са овим уставом, јер овлашћени подносилац тврди да је тај закон донио ненадлежни орган, те да су тиме повријеђене уставне одредбе у односу на подјелу надлежности. Међутим, поставља се питање да ли до уставног спора може доћи уколико овлашћени подносилац тврди да је ненадлежни орган донио подзаконски акт, те да је тиме дошло до повреде Устава Босне и Херцеговине у односу на подјелу надлежности према том уставу. Ово се питање поставља првенствено због тога што у тексту друге алинеје члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине нису наведени подзаконски акти. Наведено је само "...устав или закон...".

78. Према мишљењу Уставног суда, из релевантних уставних одредаба произилази да питање о томе шта чини спор према Уставу Босне и Херцеговине није исцрпљено кроз алинеје 1 и 2 члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине. Управо посљедњи дио реченице члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, који гласи укључујући али не ограничавајући се, даје право Уставном суду да у сваком конкретном случају, ван онога што је експлицитно прописано алинејама 1 и 2 члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, одлучи шта је то спор у смислу наведеног члана Устава Босне и Херцеговине.

79. Стога, питање сукоба надлежности између различитих нивоа власти у Босни и Херцеговини у односу на уставну надлежност за доношење (и) подзаконских аката може довести до покретања уставног спора у смислу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине. Управо имајући у виду одредбе из члана VI/3 према којим ће Уставни суд подржати овај Устав, као и одредбе из истог члана које у релевантном дијелу гласе "...укључујући али не ограничавајући се..." у вези са којим одредбама Уставни суд посматра и одредбе о подјели надлежности из члана III Устава Босне и Херцеговине, те имајући у виду (и) уставно начело правне државе из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд сматра да може засновати надлежност и одлучити о уставном спору у којем се тврди да је ненадлежни орган донио подзаконски акт за чије доношење није имао надлежност према Уставу Босне и Херцеговине. Према мишљењу Уставног суда, све наведене уставне одредбе би биле лишене сваког смисла уколико би нижи органи јавне власти доносили подзаконске акте из надлежности државног нивоа јавне власти, или, обратно, уколико би државни ниво власти доносио законске или подзаконске акте из надлежности ентитета или нижих нивоа власти.

80. Доводећи наведено у контекст предметних захтјева, Уставни суд запажа да је Парламентарна скупштина БиХ, у смислу својих овлашћења из члана IV/4а) Устава Босне и Херцеговине, донијела постојећи Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ, који је објављен у "Службеном гласнику БиХ", бр. 32/01 и 56/08. Наведени закон неспорно представља одлуку институција Босне и Херцеговине у смислу члана III/3б) Устава Босне и Херцеговине. Одредбом члана 1 наведеног закона је прописано да се наведеним законом уређује питање пребивалишта и боравишта држављана Босне и Херцеговине и боравиште раселиених лица у Босни и Херцеговини. У истом члану је прописано да се све одредбе овог закона односе једнако на све држављане осим ако друкчије није предвиђено у посебним одредбама у Поглављу

IV Закона. Даље је прописано да се нити једна одредба Закона не смије тумачити тако да ограничава право држављана на слободан избор мјеста пребивалишта/боравишта. Чланом 6 наведеног закона је прописано које податке држављанин даје надлежном органу приликом пријаве пребивалишта и боравишта. Чланом 8 Закона је прописано да приликом пријављивања и одјављивања пребивалишта или боравишта држављанин су дужни да дају тачне и истините податке. Даље, одредбом члана 18 Закона даје се право на олакшану поновну пријаву повратнику који се, прије ступања на снагу овог закона, одјавио или је по службеној дужности био одјављен са адресе из свог пребивалишта прије сукоба. Чланом 32 Закона прописано је да надзор над спровођењем овог закона врши Министарство цивилних послова и комуникација БиХ, као и да је наведено Министарство надлежно да доноси подзаконске акте у погледу спровођења овог закона.

81. Из наведеног произилази да је државним законом, који је донијела Парламентарна скупштина БиХ, регулисано питање пребивалишта и боравишта држављана Босне и Херцеговине. Наведеним законом су прописани начин пријаве и одјаве пребивалишта и боравишта, евиденција пребивалишта и боравишта, право на олакшану поновну пријаву повратницима, као и надзор државног министарства над спровођењем тог закона.

82. Међутим, Уставни суд запажа да је Влада ентитета Република Српска 17. априла 2014. године донијела оспорену одлуку којом се утврђује начин провере тачности и истинитости података које дају подносиоци захтјева приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске. Тако се оспореном одлуком прописује које додатне доказе подносилац захтјева мора поднијети приликом пријаве пребивалишта. Ради се о четири доказа, и то: доказ о својини или сусвојини или посједу на стану, кући или другом објекту за становање, овјереном уговору о закупу или о подстанарском односу уз овјерен доказ о својини или сусвојини или посједу станодавца, потврди да се пред надлежним органом води спор о својини, односно да је покренут поступак легализације или укњижавања објекта, стана или куће на адреси на којој се пријављује пребивалиште, као и изјави станодавца као доказ за пребивалиште. Дакле, наведеном одлуком се прописују услови за пријаву пребивалишта на територији Републике Српске путем додатног подношења одговарајућих доказа. За реализацију оспорене одлуке задужено је Министарство унутрашњих послова Републике Српске.

83. Имајући у виду важећи Закон о пребивалишту и боравишту држављана БиХ, те доводећи у везу са овим законом оспорену одлуку, Уставни суд примјећује да се оспореном одлуком не разрађује већ постојећи државни закон, већ се наведени закон допуњује путем прописивања додатних услова за пријаву пребивалишта на територији Републике Српске. Уставни суд не може прихватити наводе из одговора Владе РС о томе да оспорена одлука не намеће нове критеријуме за пријаву пребивалишта. С тим у вези, Уставни суд указује да се у ставу II оспорене одлуке експлицитно наводи да приликом пријаве пребивалишта ... подносилац захтјева је дужан да достави један од следећих доказа: ... Наведено није прописано одредбама чл. 5 и 6 државног закона на које одредбе Влада РС указује у свом одговору. Дакле, предмет оспорене одлуке је питање које је неспорно регулисано одредбама државног закона. Стога, произилази да оспорена одлука регулише законску материју која је већ регулисана државним законом и да као таква не представља подзаконски акт, већ се може посматрати као закон. При томе Уставни суд запажа да државни закон не садржи услове који се успостављају оспореном одлуком. С тим у вези, Уставни суд не може прихватити ни аргумент Владе РС да се наведена одлука односи само на процедурална питања, као и на мали дио материје коју регулише државни закон због чега оспорена одлука нема карактер закона. Као што је већ наглашено, оспорена одлука, према мишљењу Уставног суда, неспорно регулише законску материју прописујући услове за пријаву пребивалишта које не садржи државни закон.

84. Према томе, сама чињеница да је питање пребивалишта и боравишта држављана БиХ регулисано државним законом, који је усвојила Парламентарна скупштина БиХ, довољна је Уставном суду да закључи да је ово питање у надлежности државе, односно њених институција у смислу члана III/36) Устава Босне и Херцеговине. Имајући то у виду, ентитет Република Српска не може оспореном одлуком регулисати питање пребивалишта, будући да тиме излази из оквира постојећег државног закона, те крши уставни принцип одговорности ентитета из члана III/36) Устава Босне и Херцеговине, као и уставни принцип владавине закона из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, који подразумева хармонизацију правних прописа у правном систему према њиховој хијерархији у којој Устав Босне и Херцеговине заузима највише мјесто.

85. Уставни суд наглашава да, уколико је постојала потреба за увођењем нових услова за пријаву пребивалишта, наведено је било потребно урадити оспоравањем постојећег државног закона или измјеном постојећег државног закона кроз процедуру утврђену законом од надлежног органа, односно Парламентарне скупштине БиХ. Евантуални изостанак позитивног рјешавања или неуспјех у

овом правцу не може бити оправдање за доношење оспорене одлуке којом се уводе нови услови које не садржи постојећи државни закон. Наиме, Уставни суд указује да је закон општи правни акт државе који у унапријед утврђеном законодавном поступку доноси њен законодавни орган, док су подзаконски акти акти ниже правне снаге од закона и њима се разрађују одређена законска питања. Надлежност органа за доношење подзаконских аката се прописује самим законом. Доводећи наведено у контекст конкретног случаја, Уставни суд наглашава да је постојећи државни закон којим се регулише питање пребивалишта и боравишта донијела Парламентарна скупштина БиХ, а да је доношење подзаконских аката, у смислу спровођења тог закона, у искључивој надлежности Министарства цивилних послова и комуникација БиХ (члан 32 Закона). Дакле, ентитети нису овлашћени да својим законским и подзаконским актима допуњују државни закон увођењем нових услова за пријаву пребивалишта. С тим у вези, Уставни суд упућује на свој став који је усвојио у својој Одлуци број У 16/11 о томе да се евентуални проблеми у спровођењу прописа који је донијела Босна и Херцеговина не могу рјешавати тако што ће Република Српска донијети закон који ће де факто дерогирати пропис Босне и Херцеговине. Уставни суд је нагласио да таква ситуација води кршењу Устава Босне и Херцеговине. С тим у вези, Уставни суд наглашава да постоје утврђене процедуре и могућности за измјене и допуне прописа које су донијели органи Босне и Херцеговине (па и конкретних одлука Савјета министара) које се у оваквим и сличним ситуацијама могу и треба да користе (види, Уставни суд, Одлука о допуштовности и меритуму број У 16/11 од 13. јула 2012. године, тачка 47, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 105/12). Уставни суд је слично нагласио и у својој Одлуци број У 1/11 у којој је навео да један ентитетски закон мора бити проглашен неуставним уколико се тим законом нормативно регулише материја која не припада том ентитету према Уставу Босне и Херцеговине без обзира што се ентитет позвао на одређени уставни основ из свог устава (види, Уставни суд, Одлука о допуштовности и меритуму број У 1/11 од 13. јула 2012. године, тачка 68, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 24/11). Према томе, принцип је да се измјене и допуне закона врше искључиво унутар предвиђене процедуре за измјену и допуну закона, и то од надлежног органа који је тај закон донио. Све друго води ка кршењу Устава Босне и Херцеговине. У том правцу се изјаснио и ОХР у свом мишљењу када је нагласио да се постојећи закон на државном нивоу којим се регулише питање пребивалишта мора поштовати све док не буде измијењен. Једнострани покушаји да се ово питање регулише на ентитетском нивоу, као што је оспорена одлука, излазе из оквира постојећег закона и неприхватљиви су. Такође је наглашено да је надлежност за доношење правилника, упута и инструкција, укључујући и оне које су садржане у оспореној одлуци, законом повјерена Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине (члан 32 Закона).

86. Стога, имајући у виду све наведено, Уставни суд сматра да питање пребивалишта спада у искључиву надлежност државе Босне и Херцеговине у смислу члана III/36) Устава Босне и Херцеговине, будући да постојећи државни закон којим је регулисано питање пребивалишта представља одлуку институција Босне и Херцеговине. Сљедствено томе, произилази да ентитет Република Српска, без обзира о којем органу ентитета се ради, није надлежан да оспореним актом уређује питање пребивалишта, будући да је наведено питање у искључивој надлежности институција Босне и Херцеговине. Стога, Уставни суд закључује да је ентитет Република Српска доношењем оспорене одлуке прекршио члан III/36) Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине. При томе Уставни суд запажа да, иако се у захтјеву који је регистрован под бројем У 10/14 експлицитно не наводи одредба члана III/36) Устава Босне и Херцеговине, на наведеном одредбу се у том захтјеву указује кроз наводе о подјели надлежности између институција Босне и Херцеговине и ентитета.

87. На наведени закључак Уставног суда не утиче ни чињеница, на коју у свом одговору указује Влада РС, о томе да је идентичну одлуку донијела и Влада Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине. Наведено будући да одлука Владе Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине није оспорена пред Уставним судом као што је то случај са оспореном одлуком Владе РС, те да није у надлежности Уставног суда да ех оффици испитује ову одлуку ако не постоји захтјев којим се она оспорава.

88. Имајући у виду наведене закључке, Уставни суд сматра да није неопходно предметне захтјеве разматрати у односу на остале наводе на које указују подносиоци захтјева.

VI - Закључак

89. Уставни суд закључује да је Одлука о вршењу провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске ("Службени гласник РС", број 31/14) у супротности са чланом III/36) Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине, будући да је питање

пребивалишта регулисано државним законом из чега произилази да је ово питање у искључивој надлежности институција Босне и Херцеговине, а не било којег органа ентитета Република Српска.

90. На основу члана 59 ст. 1 и 2 и члана 61 ст. 2 и 3 Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

91. С обзиром на одлуку Уставног суда у овом предмету, није неопходно посебно разматрати приједлоге подносилаца захтјева за доношење привремене мјере.

92. У смислу члана 43 Правила Уставног суда, анекс ове одлуке чини издвојено мишљење супротно одлуци потпредсједника Миодрага Симовића, којем се придружује и судија Златко Кнежевић.

93. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Издвојено мишљење о неслагању судије Миодрага Симовића

Не могу да прихватим становиште Уставног суда у овом предмету у погледу допуствости, у коме већина судија Уставног суда полази од текста из члана VI/3а) Устава БиХ (“укључујући али не ограничавајући се на то”), закључивши да Уставни суд може да врши контролу уставности и правних аката нижег ранга од закона када такви акти покрећу питање кршења људских права и основних слобода заштићених Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода. О чему год да се ради, примјећујем:

(1) Полазећи од надлежности Уставног суда утврђених чланом VI/3 Устава Босне и Херцеговине, досадашња пракса Уставног суда односила се, углавном, на контролу закона, а не и аката органа извршне власти и управних органа. Акти Владе Републике Српске не могу да буду предмет оцјене уставности пред Уставним судом у смислу члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине, јер Уставни суд оцјењује само уставност закона.

Подсјећам да је, према класичном правилу, мјесто закона у хијерархији правних аката одмах испод устава, а изнад уредби и других општих аката извршне власти. У систему формалног устава закон је главни предмет контроле уставности. Кад се каже уставно судство, прво се мисли на контролу уставности закона.

(2) Одлука Владе Републике Српске о вршењу провере тачности и истинитости података приликом пријаве пребивалишта на територији Републике Српске не представља законску материју - да би могла да буде предмет оцјене пред Уставним судом.

(3) И ова одлука Уставног суда отвара поново питање да ли овај суд може ићи у правцу неограниченог, односно “новог судског активизма”, и докле и колико је садашња позиција Уставног суда у свему компатибилна са улогом и мисијом уставносудских институција у модерним друштвима као независних државних органа чија је улога, поред осталог, да политику подведе под право, односно устав. Прецизније речено, питање је докле се може и у којој мјери се може прихватити растући процес “ослањања” политичких институција на Уставни суд, односно гдје је граница излагања у сусрет очекивањима актера политичке власти - да овај суд преузима и рјешава, с позивом на Устав Босне и Херцеговине и право, најкрупније и врло сложене конфликте у земљи, односно спорове са изразито политичком садржином, а да при томе не угрози своју позицију независног и политички неутралног контролора поштивања Устава.

Дакле, Уставни суд, као уосталом и сви уставни судови транзицијских земаља, мора да нађе одговор на ово, према мом мишљењу, кључно питање како би у времену које долази одредио стварну мјеру и начин свог дјеловања, не заборављајући ниједног момента своју мисију одређену Уставом, која не смије да буде у сјени онога што од њега очекује политичка власт или пак општа јавност. Наиме, питање је како обезбиједити да Уставни суд не склизне у политику, или да не почне да врши послове из надлежности институција законодавне, извршне и судске власти и да ли може овај суд да буде сигуран да ће у поменутим околностима увијек имати довољно снаге да остане независан и неутралан. Уставни суд мора да буде ограничен не само Уставом већ и самоограничен и уздржано активан у сваком смислу.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарној сједници, у предмету број **АП 5070/10**, рјешавајући апелацију **Сабахе Ушчуплић и др.**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 тачка б), члана 59 ст. 1 и 2 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине” број 22/14), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Tudor Pantiru, потпредсједник,

- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Мато Тадић, судија,
- Constance Grewe, судија,
- Мирсад Ђеман, судија,
- Маргарита Цаца-Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 29. маја 2014. године д о н и о ј е

ОДЛУКУ О ДОПУСТВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Сабахе Ушчуплић, Шухрете Бабић, Шефке Шахбеговића, Амуре Шахбеговић и Хајрудина Шахбеговића.

Утврђује се повреда права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број I уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Пресуда Врховног суда Републике Српске број 118 0 П 000525 09 Рев од 26. августа 2010. године.

Налаже се Врховном суду Републике Српске да по хитном поступку донесе нову одлуку у складу са чланом II/3к) Устава Босне и Херцеговине и чланом I Протокола број I уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Врховном суду Републике Српске да, у складу са чланом 72 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од 90 дана од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и у “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Сабаха Ушчуплић и Шухрета Бабић, обје из Тузле, те Шефко Шахбеговић, Амуре Шахбеговић и Хајрудин Шахбеговић, сви из Сарајева (у даљем тексту: апеланти), које заступа Сејфо Сарачевић, адвокат из Сарајева, поднијели су 15. новембра 2010. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Пресуде Врховног суда Републике Српске (у даљем тексту: Врховни суд) број 118 0 П 000525 09 Рев од 26. августа 2010. године и Пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву (у даљем тексту: Окружни суд) број 014-0-ГЖ-08-000 091 од 18. јуна 2009. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 ст. 1 и 2 Правила Уставног суда (“Службени гласник Босне и Херцеговине” бр. 60/05, 64/08 и 51/09) која су важила у релевантном периоду, од Врховног суда, Окружног суда и Основног суда у Власеници (у даљем тексту: Основни суд), те од законског заступника тужене Републике Српске затражено је 4. новембра 2013. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Од Основног суда је 5. маја 2014. године затражено да достави закључак Министарства за избјеглице и расељена лица - Одсек Власеница (у даљем тексту: Министарство) број 05-050-10-10-1-1048/00 од 29. августа 2001. године и Одлуку Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (у даљем тексту: CRPC) број 803-1305-1/2 од 4. марта 1999. године.

4. Врховни суд, Основни суд, те законски заступник тужене су одговоре на апелацију доставили Уставном суду у периоду од 14. до 19. новембра 2013. године, а Окружни суд у остављеном року није доставио одговор на апелацију. Основни суд је доставио тражене доказе Уставном суду 6. маја 2014. године.

5. Одговори на апелацију су достављени заступнику апеланата 5. децембра 2013. године.

III - Чињенично стање

6. Чињенице предмета које произилазе из навода апеланата и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

Уводне напомене

7. Апеланти су 10. маја 2002. године тужбом покренули парнични поступак код Основног суда против тужених Општине Власеница, затим, Републике Српске, те ГП “Радник” из Власенице ради накнаде материјалне штете причињене рушењем и уклањањем њихове породичне стамбено-пословне зграде и пратећих објеката у Власеници (у даљем тексту: предметне непокретности), те штете причињене на покретним стварима. Апеланти су у тужби, између осталог, навели да су почетком 1992. године привремено, због ратних дешавања, напустили Власеницу

и предметне непокретности, да су 4. марта 1999. године од CRPC-а исходили одлуку којом је утврђено да је њихова правна предница Самија Шахбеговић на 1. април 1992. године била савјестан посједник предметних непокретности, да су апеланти оставинским Рјешењем Основног суда број О-60/91 од 16. новембра 1999. године проглашени њеним наследицима, да су затим у поступку поврата предметних непокретности од Министарства исходили одлуку (закључак) број 05-050-10-1-1048/00 од 29. августа 2001. године из које су сазнали да су предметне непокретности срушене, те су, такође, сазнали да је земљиште на којем су се објекти налазили изузето на основу Одлуке СО Власеница број 16-475-51/98 од 20. маја 1998. године, те додијељено ГП "Радник" из Власенице.

8. Према стању списка, Пресудом Основног суда број П-157/2002 од 20. фебруара 2004. године дјелимично је усвојен тужбени захтјев апеланата у односу на Општину Власеница и Републику Српску, и то у дијелу тужбеног захтјева који се односи на накнаду штете причињене на покретним и непокретним стварима, те у односу на трошкове поступка, док је тужбени захтјев у односу на ГП "Радник" из Власенице у цијелости одбијен.

9. Пресудом Окружног суда број Гж-239/04 од 3. марта 2005. године првостепена пресуда је потврђена у дијелу одлуке у којем су Општина Власеница и Република Српска обавезане да апелантима на име накнаде штете причињене на покретним стварима солидарно исплате износ од 20.000,00 КМ, те у одбијајућем дијелу у односу на ГП "Радник" из Власенице, док је првостепена пресуда укинута у дијелу у којем је утврђена накнада штете причињене на предметним непокретностима и у односу на трошкове поступка, па је у том дијелу предмет враћен на поновни поступак.

Поновни поступак

10. Основни суд је у поновном поступку донио Пресуду број 092-0-П-07-000222 од 18. јануара 2008. године којом је тужена Република Српска обавезана да апелантима на име накнаде материјалне штете причињене на предметним непокретностима исплати укупан износ од 45.965,40 КМ са законском затезном каматом, те да им накнади трошкове поступка, док је тужбени захтјев у преосталом дијелу одбијен (преко досуђеног износа од 114.659,00 КМ, те у односу на Општину Власеница), све прецизније наведено у изреци пресуде.

11. Из образложења пресуде произилази да је законски заступник Општине Власеница и Републике Српске у одговору на тужбу у поновном поступку истакао приговор застаре потраживања и приговор недостатка пасивне легитимације на страни тужених. Након спроведеног доказног поступка, увидом у материјалне доказе који су таксативно наведени на страни 4 образложења пресуде (између осталог, Рјешење СО Власеница број 16-475-51/98 од 20. маја 1998. године, Рјешење Основног суда број О-60/91 од 16. новембра 1999. године, закључак Министарства број 05-050-10-1-1048/00 од 29. августа 2001. године, Одлуку CRPC-а број 803-1305-1/2 од 4. марта 1999. године и др.), саслушањем свједока и вјештака грађевинске струке који је сачинио писмени налаз и мишљење 26. августа 2005. године, Основни суд је закључио да је тужбени захтјев дјелимично основан у односу на тужену Републику Српску. Основни суд је навео да је на основу спроведених доказа неспорно утврђено да су предметне непокретности срушене у љето 1992. године приликом минирања дамије у Власеници, да је Рјешењем Општине Власеница број 16-475-51/98 од 20. маја 1998. године земљиште које се налазило испод спорних непокретности изузето од апеланата као неизграђено грађевинско земљиште. На основу спроведених доказа је још утврђено да су апеланти по подношењу захтјева за поврат имовине сазнали да је њихов објекат срушен током рата, што законски заступник тужене није оспорио, а што произилази из доказа којима је утврђено да је земљиште апеланата изузето као неизграђено грађевинско земљиште 1998. године из чега је произашло да тада на земљишту није било објеката. Даље је истакнуто да је на основу исказа свједока утврђено да су предметне непокретности срушене током љета 1992. године приликом рушења дамије у Власеници, а да су остаци предметних непокретности, услјед даљњег излагања атмосферским утицајима, потпуно уништени.

12. Имајући у виду такве чињеничне околности, Основни суд се позвао на одредбу члана 180 Закона о облигационим односима (у даљњем тексту: ЗО) којом је прецизирано да за штету насталу услјед аката насиља или терора, као и приликом јавних демонстрација одговара друштвено-политичка заједница чији су органи, према важећим прописима, били дужни спријечити такву штету. Према оцјени Основног суда, за такав вид штете одговорна је управо Република Српска као ентитет, будући да, према Уставу Републике Српске, Република Српска уређује и обезбјеђује заштиту свих облика својине, а таква заштита се, према Закону о унутрашњим пословима, пружа путем МУП-а РС.

13. У вези са истакнутим приговором застаре потраживања, Основни суд је навео да у конкретном случају он није основан, те се у вези с тим позвао и цитирао одредбе чл. 376 ст. 1 и 2, 383 и 388 ЗО. Рјешавајући овај приговор, Основни суд је узео у обзир да су ратно стање и стање непосредне ратне опасности трајали све до 19.

јуна 1996. године, када су укинута одлуком Народне скупштине Републике Српске, па је, сходно тој чињеници, закључено да је рок за застару потраживања почео да тече 20. јуна 1996. године, те да су апеланти у оквиру наредне три године прекидали ток застаре, и то подношењем захтјева за поврат предметних непокретности CRPC-у, која је донијела одлуку 4. марта 1999. године (којом је утврђено да је предница апеланата Самија Шахбеговић била савјестан посједник предметних непокретности). Затим је, како из образложења произилази, застарни рок прекинут 16. новембра 1999. године, када је рјешењем окончан оставински поступак којим су апеланти проглашени законским наследицима иза њихове умрле правне преднице на имовини која је у узрочној вези са предметним тужбеним захтјевом. Према оцјени Основног суда, прекид застаријевања је коначно наступио закључком Министарства од 29. августа 2001. године, када је одбачен због ненадлежности захтјев од 6. октобра 2000. године једног од апеланата којим је тражио поврат предметних непокретности, којим су апеланти упућени да у парничном поступку остварују своја права. Основни суд је истакао да је основни разлог за такво одлучење Министарства тај што су предметне непокретности уништене и што је земљиште испод предметних непокретности изузето од апеланата рјешењем СО Власеница од 20. маја 1998. године. Управо изнесене чињенице су Основном суду биле довољне да закључи да су апеланти низом радњи које су предузимали током 1999. године, па до подношења тужбе прекидали ток застаре, предузимајући радње ради утврђивања, обезбјеђења или остваривања свог потраживања, при чему су радње предузимане у оквиру законског рока од три године, који је почео да тече 20. јуна 1996. године.

14. Пошто је на овај начин ријешено материјалноправни приговор законског заступника тужених, те пошто је оцјињено да је тужбени захтјев основан у односу на Републику Српску, Основни суд је о висини тужбеног захтјева одлучио имајући у виду налаз и мишљење вјештака грађевинске струке (о чему се суд исцрпио је изјаснио на стр. 8 и 9 пресуде). Одлуку о каматама Основни суд је донио на основу одредбе члана 277 ЗО, а одлука о трошковима поступка донесена је сходно одредби члана 386 став 2 Закона о парничном поступку (у даљњем тексту: ЗПП) о чему се суд, такође, исцрпио је изјаснио на стр. 9 и 10 пресуде.

15. Одлучујући о жалбама парничних странака, Окружни суд је ставом 1 изреке Пресуде број 014-0-0-ГЖ-08-000 091 од 18. јуна 2009. године уважио жалбу тужене Републике Српске на начин да је преничио првостепену пресуду у дијелу у којем је она обавезана на накнаду штете и на накнаду трошкова поступка, па је у том дијелу тужбени захтјев одбијен, док је ставом 2 наведене пресуде жалба апеланата одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена у дијелу одлуке којим је одбијен преостали дио тужбеног захтјева апеланата, те у односу на тужену Општину Власеница, све прецизније наведено у изреци пресуде.

16. Након што је испитао првостепену пресуду у свјетлу жалбених разлога тужених, Окружни суд је закључио да првостепени суд, одлучујући о приговору застаре потраживања, није правилно применио материјално право. У том правцу Окружни суд се позвао на одредбу члана 388 ЗО према којој се застаријевање прекида подизањем тужбе или сваком другом повјериоцем радњом предузетом против дужника пред судом или другим органом ради утврђивања, обезбјеђивања или остваривања потраживања. Сходно томе, Окружни суд је закључио да одлука CRPC-а од 4. марта 1999. године, затим, рјешење о наслеђивању од 16. новембра 1999. године, као и закључак Министарства од 29. августа 2001. године немају правни значај процесних радњи повјериоца које би као посљедицу довеле до прекида застарјелости. Још је истакнуто да потраживање накнаде штете застаријева за три године од дана када је оштећени сазнао за штету и за лице које је штету учинило (члан 376 став 1 ЗО), а у сваком случају потраживање застаријева за пет година од дана је штета настала (члан 376 став 2 ЗО), при чему је одредбом члана 361 ЗО прописано да застарјелост потраживања почиње да тече првог наредног дана послје дана када је повјерилац имао право да захтјева да се обавеза испуни ако законом за поједине случајеве није другачије одређено. Према оцјени Окружног суда, оба рока (објективни и субјективни) из члана 376 ст. 1 и 2 ЗО нису могла почети да теку прије 19. јуна 1996. године, када су укинута ратно стање и непосредна ратна опасност у Републици Српској. Из стања списка произилази да су апеланти тужбу Основном суду подијелили 10. маја 2002. године, дакле, по истеку наведених рокова, рачунајући од 20. јуна 1996. године, чиме је престало право апеланата да захтјевају испуњење обавезе. Имајући у виду наведено, Окружни суд је закључио да је и одлука о трошковима поступка неоснована, будући да трошкови поступка, као споредно потраживање, дијеле судбину главне ствари, па је, сходно одредби члана 229 став 1 тачка 4 ЗПП, одлучено као у ставу 1 изреке пресуде.

17. Жалбене наводе апеланата усмјерене у правцу одбијајућег дијела првостепене пресуде Окружни суд је оцјенио неоснованим (о чему се другостепени суд ближе изјаснио на страни 4 оспорене пресуде), па је, сходно одредби члана 226 ЗПП, одлучено као у ставу 2 изреке пресуде.

18. Врховни суд је, одлучујући о ревизији апеланата, донио Пресуду број 118 0 П 000525 09 Рев од 26. августа 2010. године, којом је ревизију одбио, утврдивши да је другостепена пресуда правилна. Ревизиони суд је, имајући у виду садржину одредаба члана 376 ЗОО, истакао да је петогодишњи рок застарјелости потраживања накнаде материјалне штете започео 20. јуна 1996. године до када је, сходно одредби члана 383 ЗОО, трајао застој застарјелости, тако да је објективни рок истекао 20. јуна 2001. године, до када су апеланти могли да захтијевају накнаду штете. С обзиром на такве околности и чињеницу да су апеланти тужбу поднели 10. маја 2002. године, за Врховни суд није било сумње да је у конкретном случају наступила застара потраживања апеланата.

19. Поред тога, Врховни суд је усвојио став да тужбени захтјев није основан и због тога што тужена Република Српска у вријеме штетног догађаја није имала статус друштвено-политичке заједнице, нити јој је био признат статус државе према међународном праву, па се у том правцу позвао на члан 1 став 3 Устава Босне и Херцеговине којим је тужена дефинисана као један од ентитета Босне и Херцеговине и због тога отпада њена одговорност у конкретном случају за насталу штету према члану 180 став 1 ЗОО. Врховни суд је, такође, оцијенио да ни Општина Власеница није одговорна за насталу штету о чему се исцрпније изјаснио на страни 5 оспорене пресуде.

20. У вези са приговорима апеланата усмјереним у правцу прекида застаријевања радњама које су предузимали пред надлежним органима, Врховни суд их је оцијенио неоснованим. Према оцјени Врховног суда, предузете радње апеланата, у смислу члана 388 ЗОО, нису биле предузете против тужених као дужника ради обезбјеђења или остваривања потраживања за накнаду штете, већ су предузете код надлежних органа који су у оквиру својих надлежности одлучивали о другим правима апеланата (поврат имовине код СРРС-а, покретање оставинског поступка иза умрлог предника, те поврат имовине од надлежног Министарства). Стога, према оцјени Врховног суда, наведеним радњама није наступило прекид застаријевања, па пошто није установио да постоје разлози из члана 240 став 1 ЗПП, због којих је ревизија изјављена, нити оних на које суд пази по службеној дужности, Врховни суд је примјеном одредбе члана 248 ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

21. Апеланти сматрају да је оспореним одлукама повријеђено њихово право на имовину из члана П/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција). Апеланти су хронолошки описали ток поступка, те су указали да им је радњама органа Општине Власеница и Републике Српске одузето право на неометано уживање имовине. Истичу да је неприхватљив став Врховног суда да обраћање СРРС-у, покретање оставинског поступка и, коначно, захтјев Министарству за поврат предметних непокретности није довело до прекида застаријевања, јер сам оставински поступак представља рјешавање претходног питања, у смислу стицања активне легитимације за покретање предметног поступка. Апеланти се питају какву заштиту према мишљењу које заступа Врховни суд апеланти остварују обраћањем надлежним комисијама за поврат имовине ако је та имовина срушена и уништена, што су судови током поступка неспорно утврдили. Апеланти истичу да је општепозната чињеница да у Власеници није било ратних дејстава, да је штета на предметним непокретностима настала услед минирања цамије која се налазила у непосредној близини њихове имовине, да су на мјесту предметних непокретности након рата изграђени пословни објекти на основу одобрења Општине Власеница, која је за све наведено наплатила све неопходне дажбине. Наводе да не желе да понављају све што су истicali током маратонског поступка, те су предложили да се апелација усвоји и утврди кршење њиховог права на имовину, те да се по укидању оспорене пресуде предмет врати Врховном суду на поновни поступак.

б) Одговор на апелацију

22. Врховни суд је у одговору на апелацију навео да је у оспореној одлуци примјено релевантне одредбе ЗОО на начин који није у супротности са Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом, истакувши још да оспореном одлуком нису повријеђена права апеланата на која су се позвали у апелацији.

23. Основни суд је истакао да пред наведеним судом није дошло до кршења права апеланата на имовину.

24. Тужена Република Српска је посредством свог законског заступника у исцрпном одговору истакла да је апелација неоснована, јер су апеланти пропустили преклузивне законске рокове, што се не може приписати као кривица тужених, а да постављање тих рокова управо служи за обезбјеђење принципа правне сигурности, односно предупредбе немарности странака у остваривању својих права. Према оцјени тужене, рок од три године је био сасвим довољан да апеланти остваре своја права, укључујући и спровођење оставинског поступка, ради стицања активне легитимације у поступку.

V - Релевантни прописи

25. У Закону о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85, 45/86 и 57/89) релевантне одредбе гласе:

Члан 180. став 1.

Одговорност услед терористичких аката, јавних демонстрација или манифестација

(1) За штету насталу смрћу, тјелесном повредом или оштећењем, односно уништењем имовине физичког лица услед акта насиља или терора, као и приликом јавних демонстрација и манифестација, одговара друштвено-политичка заједница чији су органи по важећим прописима били дужни да спрече такву штету.

Члан 360. ст. 1. и 2.

Опште правило

(1) Застаром престаје право захтијевати испуњење обавезе.

(2) Застара наступа кад протекне законом одређено вријеме у којем је вјеровник могао захтијевати испуњење обавезе.

Члан 361. став 1.

Кад застаријевање почиње тећи

(1) Застаријевање почиње тећи првог дана послје дана када је вјеровник имао право захтијевати испуњење обавезе, ако законом за поједине случајеве није што друго прописано.

Члан 376. ст. 1. и 2.

Потраживање накнаде штете

(1) Потраживање накнаде узроковане штете застаријева за три године од дана кад је оштећеник дознао за штету и за особу која је штету учинила.

(2) У сваком случају ово потраживање застаријева за пет година од када је штета настала.

Члан 383.

Несавладиве препреке

Застаријевање не тече за све вријеме за које вјеровнику није било могуће због несавладивих препрека да судским путем захтијева испуњење обавезе.

Члан 388.

Подизање тужбе

Застаријевање се прекида подизањем тужбе и сваком другом вјеровниковом радњом подузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, ради утврђења, осигурања или остварења потраживања.

Члан 392. став 1.

Рок застаре у случају прекида

(1) Након прекида застаријевање почиње тећи изнова, а вријеме које је протекло прије прекида не рачуна се у законом одређени рок за застару.

26. У Закону о измјенама и допунама Закона о облигационим односима Републике Српске ("Службени гласник РС" број 17/93) релевантне одредбе гласе:

Члан 28.

У члану 180. ст. 1. и 3. ријечи: "друштвено-политичка заједница" замјењују се ријечју: "држава".

27. У Закону о измјенама и допунама Закона о облигационим односима Републике Српске ("Службени гласник РС" број 3/96) релевантне одредбе гласе:

Члан 1.

У Закону о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", број 29/78, 39/85 и 57/89) и у Закону о измјенама и допунама Закона о облигационим односима ("Службени гласник Републике Српске" број 17/93), члан 180. брише се.

28. У Закону о парничном поступку ("Службени гласник Републике Српске" бр. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 и 49/09 у тексту који је важио у вријеме одлучења) релевантне одредбе гласе:

Члан 221.

Другостепени суд испитује првостепену пресуду у оном дијелу у коме се побија жалбом, у границама разлога наведених у жалби, пазићи по службеној дужности на примјену материјалног права и повреде одредаба парничног поступка које се односе на страначку способност и заступање.

Члан 229. став 1. тачка 4.

Другостепени суд ће, у сједници вијећа или на основу одржане расправе, пресудом преиначити првостепену пресуду, ако утврди да постоји један од слиједећих разлога изнесених у жалби:

4) ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно примијенио материјално право;

Члан 241.

Ревизијски суд испитује побијану пресуду само у оном дијелу у којем се она побија ревизијом, у границама разлога наведених у ревизији, пазећи по службеној дужности на примјену материјалног права и повреде одредаба парничног поступка које се односе на страначку способност и заступање.

Члан 248.

Ревизијски суд ће пресудом одбити ревизију као неосновану ако утврди да не постоје разлози због којих је ревизија изјављена.

Члан 366.

Ако се према закону или због природе правног односа спор може ријешити само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари) сматрају се они као једна парнична странка, тако да ако поједини супарничари пропусте коју парничну радњу учинак парничних радњи које су подузели други супарничари протеже се и на оне који те радње нису подузели.

29. У Анексу 7. Оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини релевантне одредбе гласе:

Члан I став 1.

Заштита

1) Све избјеглице и расељена лица имају право да се слободно врате у своје домове. Имају право на враћање имовине које су лишени у току непријатељства од 1991. године и на накнаду имовине која се не може вратити. Што раније повратак избјеглица и расељених лица важан је циљ рјешавања сукоба у Босни и Херцеговини. Стране потврђују да ће прихватити повратак лица која су напустила њихову територију, укључујући и она која су добила привремену заштиту трећих земаља.

Члан VII

Оснивање Комисије

Стране овим оснивају независну Комисију за расељена лица и избјеглице (Комисију). Комисија ће имати сједиште у Сарајеву и може имати према потреби, уреду на другим локацијама.

Члан VIII

Сарадња

Стране ће сарађивати са Комисијом, те поштовати и проводити њене одлуке без одгађања и у доброј вјери, заједно с релевантним међународним и невладиним организацијама које су надлежне за повратак и реинтеграцију избјеглица и расељених лица.

Члан XI

Мандат

Комисија ће запримати и одлучивати о захтјевима за непокретности у Босни и Херцеговини кад имовина није била добровољно продана или на други начин пренесена након 1. априла 1992. године и када подносилац захтјева није у посједу те имовине. Захтјеви се могу постављати за враћање имовине или умјесто враћања за праведну накнаду.

Члан XII ст. 1. и 7.

Поступак пред Комисијом

1) Након примања захтјева Комисија ће одредити законитог власника имовине за коју је постављен захтјев, као и вриједност те имовине. (...)

7) Одлуке Комисије су коначне, а било која исправа о власништву, донације, хипотеке и други правни инструменти које начини или додијели Комисија признаг ће се као законити у цијелој Босни и Херцеговини.

Члан XV

Правила и прописи

Комисија ће донијети правила и прописе у складу с овим споразумом, нужне за провођење функција које из њега произлазе. При стварању ових правила и прописа Комисија ће узети у обзир домаће законе о праву власништва. Стране ће сарађивати с Комисијом, те поштовати и проводити њене одлуке без одгађања и у доброј вјери, заједно с релевантним међународним и невладиним организацијама које су надлежне за повратак и реинтеграцију избјеглица и расељених лица.

30. У Закону о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине ("Службени гласник РС" бр. 38/98, 12/99, 31/99, 38/99, 65/01, 13/02, 64/02, 39/03, 96/03, 49/09 и 1/10) релевантне одредбе гласе:

Члан 5.

Власник, посједник, односно корисник непокретности који је напустио непокретност има право на враћање те непокретности са свим правима која је имао до 30. априла 1991. године, односно до момента напуштања непокретности.

Члан 10.

Захтјев из члана 9. Закона власник, посједник, односно корисник напуштених непокретности подноси надлежном органу Министарства за избјеглице и расељена лица у општини на чијој се територији налази непокретност.

31. У Закону о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве избјеглица и расељених лица ("Службени гласник РС" бр. 31/99 и 52/02) релевантне одредбе гласе:

Република Српска

Члан 1.

Овим Законом регулише се, повратом у посјед на територији Републике Српске, управно извршење Одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (у даљем тексту: Комисија), која је успостављена на основу Анекса 7. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Члан 3.

Извршење одлука Комисије проводи се управним путем на захтјев лица из члана 4. став 1. или 2. (тражилац извршења).

Управни орган надлежан за имовинско-правне послове у општини у којој се налази имовина извршава одлуке Комисије које се односе на непокретности у својини грађана, односно станове на којим постоји станарско право, по захтјеву тражитеља.

32. У Закону о унутрашњим пословима ("Службени гласник српског народа у Босни и Херцеговини" број 4/92 и "Службени гласник Републике Српске" број 27/93) релевантне одредбе гласе:

Члан 15.

Служба Јавне безбједности врши управне, стручне и друге послове и задатке који се односе, нарочито на: непосредну заштиту уставног уређења од насилног угрожавања и промјена и угрожавања безбједности земље; заштиту живота и личне безбједности грађана; спрјечавање и откривање кривичних дјела, проналажење и хватање починиоца кривичних дјела; одржавање јавног реда и мира; обезбјеђење одређених личности и објеката; криминалистичко-техничка вјештачења; безбједност саобраћаја на путевима и одређене послове и задатке безбједности у другим областима саобраћаја; контролу прелажења државне границе; боравак и кретање странаца; путне исправе за прелазак државне границе; набављање, држање и ношење оружја и муниције; противпожарну заштиту; промет и ускладиштење опасних материја; пружање помоћи ради отклањања посљедица у случају опће опасности проузроковане елементарним непогодама и епидемијама.

VI - Допустивост

33. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

34. У складу са чланом 18 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

35. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда број 118 0 П 00525 09 Рев од 26. августа 2010. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланти су примили 23. септембра 2010. године а апелација је поднесена 15. новембра 2010. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став 1 Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. 3 и 4 Правила Уставног суда, јер није очигледно (prima facie) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због којег апелација није допуштена.

36. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. 1, 3 и 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

37. Апеланти оспоравају наведене пресуде, тврдећи да је тим пресудама повријеђено њихово право из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на имовину

38. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободe из става 2 овог члана, а она обухватају:

к) Право на имовину.

Члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију у релевантном дијелу гласи:

Свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примјењује такве законе које сматра потребним да би надзирала коришћење имовине у складу с општим интересима или да би обезбиједила наплату пореза или других доприноса или казни.

39. Уставни суд подсјећа да члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију садржи три различита правила. Прво правило, које се налази у првој реченици првог става, опште је природе и изражава принцип мирног уживања у имовини. Друго правило, садржано у другој реченици истог става, одређује да лишавање имовине може да се деси под одређеним условима. Треће правило, садржано у ставу 2 истог члана, дозвољава да државе потписнице имају право, између осталог, да контролишу коришћење имовине у складу са јавним интересом. Сва три правила су међусобно повезана и нису у међусобној контрадикцији, а друго и треће правило се односе на одређене случајеве мијешања државе у право на мирно уживање имовине и треба да се посматрају у свјетлу првог правила (види, Европски суд за људска права, *Holy Monasteries против Грчке*, пресуда од 9. децембра 1994. године, Серија А број 301-А, став 51).

40. Уставни суд указује на конзистентну праксу Европског суда и сопствену јуриспруденцију према којим концепт "имовине" у првом дијелу члана 1 има аутономно значење које није ограничено својином на физичким добрима и независно је од формалне класификације у домаћем праву: одређена друга права и интереси који конституишу имовину могу да се, такође, сматрају "имовинским правима" и да због тога представљају "имовину", у смислу члана 1 Протокола број 1 (види, Европски суд, *Iatridis против Грчке* [GC] број 31107/96, ЕCHR 1999-II, став 54).

41. У конкретном случају потребно је одговорити на питање да ли се у предметном случају ради о имовини апеланата. Уставни суд запажа да су апеланти покренули парнични поступак ради накнаде материјалне штете настале потпуним уништењем предметних непокретности, односно због немогућности да их врате, у складу са Анексом 7 Оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Оквирни споразум). Даље, током поступка је као неспорно утврђено да су апеланти 4. марта 1999. године од CRPC-а исходовали одлуку којом је потврђено да је њихова умрла правна предница била савјестан посједник предметних непокретности на 1. април 1992. године, које су оставинским рјешењем од 16. новембра 1999. године прешле на апеланте. Дакле, у конкретном случају Уставни суд сматра да предметно потраживање несумњиво представља "имовину" апеланата, у смислу члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

42. Даље, у вези с питањем да ли је оспореним одлукама дошло до мијешања у имовину апеланата, Уставни суд је закључио да одбијање захтјева за накнаду штете за имовину која апелантима не може бити враћена у смислу члана II/5 Устава Босне и Херцеговине, јер је током рата у Босни и Херцеговини уништена, представља мијешање у право апеланата на имовину у смислу члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

43. Стога, Уставни суд мора да одговори на следећа питања: (а) Да ли је мијешање предвиђено законом, (б) да ли мијешање служи законитом циљу у јавном интересу и (ц) да ли је мијешање пропорционално циљу, тј. да ли успоставља правичну равнотежу између апелантовог права и општег јавног интереса?

44. Одговарајући на питање да ли је мијешање у конкретном случају било законито, Уставни суд запажа да је током поступка као неспорно утврђено да су апеланти почетком 1992. године, због ратних околности, напустили Власеницу, да су предметне непокретности срушене усљед миширања цамије у Власници у љето 1992. године. Уставни суд примјеђује да је током поступка, исто тако, утврђено да су остаци предметних непокретности, усљед даљег излагања атмосферским утицајима, потпуно уништени, да су апеланти за ту околност сазнали у поступку поврата предметних непокретности пред Министарством (захтјев за поврат предметних непокретности је поднесен 6. октобра 2000. године након што је 4. марта 1999. године предница апеланата издјествовала одлуку CRPC-а којом су призната њена имовинска права на предметној имовини, према којој су јавне власти биле дужне да

предници апеланата врати предметне непокретности и након што су апеланти оставинским Рјешењем Основног суда број О-60/91 од 16. новембра 1999. године проглашени наследицима своје правне преднице), које је закључком од 29. августа 2001. године информисало апеланте да им се имовина не може вратити, јер предметних непокретности више нема, укључујући и земљиште које је изузето од апеланата рјешењем Општине Власеница из 1998. године. С обзиром на такве чињеничне околности и чињеницу да апеланти више нису били у могућности да изврше поврат предметних непокретности, сходно законским прописима којима је то питање било регулисано, апеланти су покренули предметни парнични поступак ради накнаде штете 10. маја 2002. године.

45. Уставни суд запажа да су се пред редовним судовима, расправљајући у поновном поступку о спорном питању накнаде материјалне штете настале потпуним уништењем предметних непокретности, створила два спорна питања, и то питање застаре предметног потраживања и питање недостатка пасивне легитимације (оба приговора је истакао правни заступник тужених у поновном поступку у одговору на тужбу), о којима редовни судови нису имали јединствен став. У том праву Уставни суд подсјећа да је Основни суд оцијенио неоснованим истакнуте приговоре, усвојивши дјелимично тужбени захтјев апеланата у погледу висине накнаде штете и обавезавши Републику Српску, као пасивно легитимисану у предметном поступку, на исплату те накнаде. У вези са приговором застаре потраживања који је одбио, Основни суд је образложио да је рок за потраживање накнаде, сходно одредби члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО (објективни и субјективни), почео да тече 19. јуна 1996. године, када су укинута ратно стање и непосредна ратна опасност, те да је тај рок у наредне три године више пута прекидан, јер су апеланти у периоду од 1999. године до подизања тужбе предузимали радње ради утврђивања, обезбјеђивања или остваривања свог потраживања, сходно одредби члана 388 ЗОО. Основни суд је оцијенио да су поступци пред CRPC-ом, затим, оставински поступак код Основног суда, те, коначно, поступак пред надлежним Министарством за поврат предметних непокретности имали процесноправни значај који је довео до прекида застаријевања, у смислу одредбе члана 388 ЗОО.

46. Уставни суд, даље, запажа да су о питању застарјелости потраживања у конкретном случају Окружни суд и Врховни суд усвојили другачији став. Наиме, из образложења другостепене пресуде произилази да је Окружни суд, на основу чињеничног утврђења првостепеног суда, за које је оцијенио да је правилно и потпуно утврђено, закључио да је првостепени суд погрешно применио материјално право о застари, те је примјеном одредбе члана 229 став 1 тачка 4 ЗПП преиначио првостепену пресуду у до-суђујућем дијелу. Уставни суд примјеђује да је Окружни суд прихватио став првостепеног суда да је застарни рок за потраживање (објективни и субјективни) почео да тече 20. јуна 1996. године, али да није прихватио став првостепеног суда да су радње које су апеланти предузимали током 1999. године, па до подношења тужбе могле да утичу на прекид застаријевања, у смислу члана 388 ЗОО. Уставни суд подсјећа да је Врховни суд о истом питању усвојио идентичан став као и Окружни суд с тим што је Врховни суд изразио став да Република Српска није ни пасивно легитимисана у предметном поступку.

47. Уставни суд уочава да су редовни судови субјективни и објективни рок, у смислу одредбе члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО, оцијенили од престанка ратне опасности и непосредне ратне опасности, дакле, од 20. јуна 1996. године као наредног дана од дана када су укинута ратно стање и непосредна ратна опасност (19. јуни 1996. године). Уставни суд подсјећа да је цитираним одредбама ЗОО прописано да потраживање накнаде узроковане штете застаријева за три године од дана када је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило, односно у сваком случају ово потраживање застаријева за пет година од дана када је штета настала. Будући да апеланти не указују да је у том дијелу било произвољности редовних судова (из образложења пресуде произилази да су апеланти за штету сазнали из рјешења Министарства 29. августа 2001. године), Уставни суд ће, сходно члану 31 Правила Уставног суда, испитати оспорене пресуде у свјетлу питања која су постављена предметном апелацијом, а тичу се прекида застаријевања.

48. Имајући у виду да је предметна тужба поднесена Основном суду 10. маја 2002. године, Уставни суд, дакле, мора да испита да ли је тужба поднесена у оквиру законских рокова прописаних цитираним одредбама (члан 376 ст. 1 и 2 ЗОО), односно кључно питање које се поставља Уставном суду јесте да ли су процесне радње које су предузимали апеланти у релевантном периоду довеле до прекида застаријевања, у смислу одредбе члана 388 ЗОО.

49. Уставни суд подсјећа да застаром престаје право да се захтјева испуњење обавезе (члан 360 став 1 ЗОО), те да застара наступа истеком последњег дана времена за застару одређеног законом, рачунајући од дана када застаријевање почиње да тече (члан 360 став 2 ЗОО). Одредбе о застари су императивне природе и странке не могу правним послом мијењати застарне рокове, али

300 садржи изричите одредбе на основу којих долази до застоја у току застарног рока или до прекида застаријевања (члан 388 ЗОО). Тако, при прекиду тока застаријевања услијед одређених околности долази до прекида већ протеклог времена застаријевања с тим да то протекло вријеме пропада и не урачунава се у рок за застару одређен законом због чега застаријевање мора да тече изнова (члан 392 ЗОО). До прекида застаре може доћи искључиво радњама странака у одређеном односу. Управо ту ситуацију регулише одредба члана 388 ЗОО која прописује да се застаријевање прекида подизањем тужбе и сваком другом вјеровниковом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом ради утврђења, обезбјеђења или остварења потраживања.

50. Уставни суд, даље, подсјећа да је о питању прекида застаријевања, у смислу члана 388 ЗОО, у односу на подношење пријаве Дому за људска права (у даљем тексту: Дом) расправљао у предмету број АП 2868/09 (види, Уставни суд, Одлука број АП 2862/09 од 30. јануара 2013. године, објављена у "Службеном гласнику БиХ" број 18/13 од 11. марта 2013. године, тач. 46, 47 и 49, доступна и на web-страници Уставног суда www.ustavisud.ba).

51. Наиме, Уставни суд запажа да је у цитираој одлуци, између осталог, истакнуто да је ЗОО ступио на снагу током 1978. године, а да је садржине цитиране одредбе не произилази да се Дом не може сматрати надлежним органом пред којим се предузимају радње с циљем утврђивања, обезбјеђења или остварења потраживања које прекидају ток застаре, што објективно није ни могуће имајући у виду када је Дом основан. Наиме, Уставни суд подсјећа да је Дом основан Анеком 6 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини као судски орган чија је функција била расправљање и одлучивање о предметима који се односе на наводна кршења људских права у свим дијеловима Босне и Херцеговине. Дом је имао право да донесе коначне и обавезујуће одлуке о пријавама, а стране (држава и ентитети) су обавезне у потпуности да се повинују и спроводу одлуке које је донио Дом. Дом, односно Комисија као судски орган, разматрао је апеланткињину пријаву поднесу због рушења стамбеног објекта, те мериторно утврђивао да ли је било законито рушење стамбеног објекта у смислу релевантних одредаба Закона о грађевинском земљишту, Закона о уређењу простора, Закона о управном поступку, на основу којих је закључио да је тужена незаконито срушила стамбени објекат. Имајући у виду значај и улогу Дома у релевантном периоду, Уставни суд је закључио да је апеланткиња подношењем пријаве Дому, у смислу члана 388 ЗОО, прекинула ток застаре, утврдивши кршење апеланткињиног права на правично суђење због произвољне примјене одредбе члана 388 ЗОО од Врховног суда.

52. Доводећи наведене принципе које је Уставни суд поставио у Одлуци број АП 2862/09 у контекст конкретног случаја, Уставни суд подсјећа да је Анеком 7 Оквирног споразума успостављена CRPC (скраћеница енглеског назива Commission for Real Property Claims of Displaced Persons and Refugees) као независни орган, одговоран за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица који су, због ратних дешавања, напустили своју пријератну имовину. Уставни суд, даље, подсјећа да је CRPC примала захтјеве и одлучивала о сваком захтјеву за поврат непокретне имовине у Босни и Херцеговини, када имовина није била добровољно продата или на други начин пренесена од 1. априла 1992. године у околностима када подносилац захтјева тренутно није био у посједу своје имовине као у конкретном случају. Дакле, CRPC је имала право да, поступајући по сопственим правилима утемељеним на важећим прописима у БиХ, сваком лицу које је тражило поврат имовине и које је испуњавало законске услове, утврди да је законити сопственик, односно савјестан посједник, те донесе одлуку о поврату непокретне имовине, као што је учињено и у конкретном случају.

53. Уз то, Уставни суд наглашава да су одлуке CRPC-а коначне и обавезујуће за све релевантне органе и институције у Босни и Херцеговини, укључујући и тужену Републику Српску. У том контексту Уставни суд подсјећа да су управо ентитетским законима о извршењу одлука CRPC-а утврђене нормативне претпоставке за обавезно извршење одлука CRPC-а, тако да су ентитетски органи управе, Републике Српске и Федерације БиХ, постали органи задужени за извршење одлука CRPC-а. О значају одлука CRPC-а довољно говори став Комисије за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине изражен у Одлуци број СН/00/5092 од 5. априла 2006. године у којој је, због неизвршења одлуке CRPC-а (којом је подносиатељки пријаве потврђено станарско право на стану на 1. април 1992. године), подносиатељки пријаве утврђено кршење права на имовину и права на дом због неизвршења одлуке CRPC-а, односно немогућности да врати пријератни стан у посјед услијед рушења зграде у којој се стан налазио. Дакле, Уставни суд запажа да су апеланти, односно њихова правна предница, у поступку пред CRPC-ом исходovali коначну и обавезујућу одлуку за све надлежне органе у БиХ, којом је, сходно правилима CRPC-а, утемељеним на релевантним прописима у БиХ, утврђено да је правна предница апеланата на 1. април 1992. године била савјестан посједник предметних непокретности.

54. Полазећи од значаја CRPC-а, као неспорног ауторитета у релевантном периоду за спорна питања у вези с напуштеном имовином, чији је примаран задатак био да својим одлукама омогући поврат имовине избјеглицама и расељеним лицима на простору цијеле Босне и Херцеговине коју су, због ратних околности, напустили, као у конкретном случају, Уставни суд сматра да су апеланти, односно њихова правна предница, у околностима конкретного случаја подношењем захтјева CRPC-у прекинули застаријевање посебно у контексту времена у којем је радња предузета, те у околностима када апеланти још нису знали да су предметне непокретности уништене (види страну 6 образложења првостепене пресуде). Уставни суд сматра да је захтјев апеланата био усмјерен управо на предметне непокретности и на тужену Републику Српску, која је у коначници била обавезна да апелантима врати имовину, чиме су предузете релевантне радње ради утврђивања, обезбјеђења или остваривања потраживања. Дакле, Уставни суд сматра да су апеланти подношењем захтјева CRPC-у (из расположивих доказа није видљиво када је то тачно учињено, али је свакако било у оквиру рока прописаног чланом 376 став 1 ЗОО, који је почео да тече 20. јуна 1996. године), прекинули застаријевање, у смислу одредбе члана 388 ЗОО, које је трајало све до 4. марта 1999. године, када је CRPC донијела коначну и обавезујућу одлуку, када је застаријевање, у смислу одредбе члана 392 став 1 ЗОО, почело поново да тече (послије прекида застаријевање почиње да тече изнова, а вријеме које је протекло прије прекида не рачуна се у рок застаријевања одређен законом). Сходно одредби члана 361 став 1 ЗОО, рокови из одредбе члана 376 ст. 1 и 2 су поново почели да теку 5. марта 1999. године.

55. Отклонивши дилему о прекиду застаријевања у односу на подношење захтјева CRPC-а, Уставном суду се поставља питање да ли су и остале процесне радње биле релевантне, у смислу одредбе члана 388 ЗОО, да прекину застаријевање. Уставни суд запажа да су апеланти по окончању поступка пред CRPC-ом покренули оставински поступак код Основног суда у којем су рјешењем од 16. новембра 1999. године проглашени законским насљедницима предметних непокретности. Уставни суд запажа да су апеланти у том поступку обезбједили процесноправне претпоставке за вођење предметног поступка, чиме су отклонили процесну сметњу за наставак поступка ради коначног поврата имовине с обзиром на то да је њихова правна предница преминула, што је у том тренутку и био њихов циљ.

56. Уставни суд, даље, запажа да је један од апеланата, након отклањања процесних недостатака за наставак поступка, 20. октобра 2000. године, поднио захтјев за поврат предметних непокретности надлежном Министарству. Уставни суд подсјећа да апеланти, као супоставници на предметним непокретностима, имају статус материјалних супарничара, у смислу члана 366 ЗПП, па се подношење захтјева за поврат односило и на остале апеланте. Даље, Уставни суд запажа да је Министарство, поступајући по захтјеву, донијело закључак број 05-050-10-1-1048/00 од 29. августа 2001. године којим је захтјев одбачен због ненадлежности због тога што поврат имовине није било могуће реализовати, односно због тога што предметне непокретности физички више нису постојале, те што је од апеланата било изузето и земљиште. Уставни суд подсјећа да су апеланти управо наведеним закључком упућени да остварују своје право на поврат имовине у парничном поступку, односно на накнаду штете, јер им предметне непокретности више нису могле бити враћене. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да подношење захтјева Министарству (20. октобра 2000. године) у околностима конкретного случаја јесте релевантна процесна радња која је, сходно одредби члана 388 ЗОО, довела до прекида застаријевања, које је почело да тече 5. марта 1999. године. Наведено стога што је захтјев био усмјерен управо на тужену Републику Српску, која је, сходно јасним законским прописима (Закон о престанку примјене Закона о напуштеној имовини и Закон о извршењу одлука CRPC-а), била обавезна да апелантима врати предметне непокретности. Наведено и због тога што је циљ подношења захтјева Министарству било утврђивање, обезбјеђење или остваривање потраживања на предметним непокретностима које су и биле предмет спора пред редовним судовима. Уставни суд сматра да је прекид застаријевања трајао све до 29. августа 2001. године, када је Министарство донијело закључак, од када су рокови поново почели да теку 30. августа 2001. године, сходно одредби члана 361 став 1 ЗОО. Дакле, имајући у виду да је предметна тужба Основном суду поднесена 10. маја 2002. године, Уставни суд сматра да је тужба поднесена благовремено, у роковима прописаним одредбама члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО.

57. Уставни суд сматра да су Окружни и Врховни суд произвољно примјенили одредбу члана 388 ЗОО када обраћање CRPC-у и надлежном Министарству, које је било усмјерено на предметне непокретности и према туженој Републици Српској, нису препознали као релевантне процесне радње које су прекинуле застаријевање.

58. Имајући у виду све изнесено, Уставни суд закључује да у конкретном случају мијешање редовних судова у право апеланата на имовину није било законито.

59. Уставни суд, на крају, сматра да је сврсисходно да се осврне и на дио образложења у којем Врховни суд доводи у питање одговорност тужене Републике Српске у конкретном случају тврдњама да у вријеме штетног догађаја тужена није имала статус друштвено-политичке заједнице, нити јој је био признат статус државе да би била одговорна за штету према члану 180 став 1 ЗОО. Према оцјени Уставног суда, ови наводи се не могу прихватити као разумно образложење, имајући у виду да је у вријеме штетног догађаја (љето 1992. године и даље) постојала организована власт на територији данашњег ентитета Република Српска. Уставни суд подсјећа да је у релевантном периоду на територији Републике Српске био формиран МУПРС, као организациони орган тужене, који је путем служби јавне безбједности био одговоран за јавни ред и мир и безбједност лица и имовине, како произилази из одредбе члана 15 Закона о унутрашњим пословима који је важио у то вријеме. С обзиром на такве околности, чине се неприхватљивим тврдње Врховног суда да тужена није могла бити одговорна за насталу штету у конкретном случају.

60. Коначно, узимајући у обзир све изнесено, Уставни суд закључује да је у конкретном случају дошло до повреде права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

VIII - Закључак

61. Уставни суд закључује да је оспореним пресудама прекршено право апеланата на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију у ситуацији када Врховни суд и Окружни суд нису у околностима конкретне случаја сматрали да су обраћање СРРС-у и надлежном Министарству релевантне процесне радње, у смислу члана 388 ЗОО, које су довеле до прекида застаријевања, чија је последица било незаконито мијешање у право апеланата на имовину.

62. На основу члана 59 ст. 1 и 2 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

63. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **АП 866/12**, рјешавајући апелацију **Расима Јусуфовића**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 тачка б), члана 59 ст. 1, 2 и 3 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 22/14), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
- Tudor Pantigu, потпредсједник,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Маро Тадић, судија,
- Constance Grewe, судија,
- Мирсад Ђеман, судија,
- Маргарита Цаца-Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 29. маја 2014. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Расима Јусуфовића.

Утврђује се повреда права на слободу изражавања из члана II/3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Рјешење Окружног суда у Бијелини број 80 0 П 017819 11 Гж од 11. јануара 2012. године.

Предмет се враћа Окружном суду у Бијелини, који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/3х) Устава Босне и Херцеговине и чланом 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Окружном суду у Бијелини да, у складу са чланом 72 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одбија се као неоснована апелација Расима Јусуфовића поднесена против Рјешења Окружног суда у Бијелини број 80 0 П

017819 11 Гж од 11. јануара 2012. године и Рјешења Основног суда у Бијелини број 80 0 П 017819 09 П од 15. септембра 2011. године у односу на право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Расим Јусуфовић (у даљњем тексту: апелант) из Бијелине поднио је 5. марта 2012. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Рјешења Окружног суда у Бијелини (у даљњем тексту: Окружни суд) број 80 0 П 017819 11 Гж од 11. јануара 2012. године и Основног суда у Бијелини (у даљњем тексту: Основни суд) број 80 0 П 017819 09 П од 15. септембра 2011. године. Апелант је 26. марта 2012. године предложио да се донесе привремена мјера којом ће Уставни суд "спријечити даљи и константан незаконити атак на право и правду у овој правној ствари". Апелант је допунио апелацију 26. марта 2012. године, 30. априла 2012. године и 23. новембра 2012. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 став 1 Правила Уставног суда (раније важећа), од Основног и Окружног суда затражено је 29. марта 2012. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Окружни суд је доставио одговор на апелацију 12. априла 2012. године, а Основни суд 16. априла 2012. године.

4. На основу члана 26 став 2 Правила Уставног суда (раније важећа), одговори на апелацију достављени су подносиоцу апелације 23. априла 2012. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Рјешењем Основног суда број 80 0 П 017819 09 П од 15. септембра 2011. године, донесеном у парничном поступку који се води по апелантовој тужби против тужених Мирјане Божић и др. ради уклањања гаража и накнаде за закупнину земљишта, апелант је кажњен новчаном казном у износу од 1.000,00 КМ због непоштивања и вријеђања суда уз обавезу да буцету Републике Српске плати казну у року од 30 дана од дана доношења рјешења. Основни суд је навео да је 2. септембра 2011. године апелант изјавио жалбу на Пресуду Основног суда број 80 0 П 017819 09 П од 5. августа 2011. године донесену у конкретной правној ствари. У предметној жалби, између осталог, апелант је навео: "Цвијета Секулић, судија Основног суда у Бијелини, горе наведеном наметнутом пресудом свјесно и циљно бавила се отимачином мојих права, имовине и правде", "Ако Цвијета Секулић не зна да чита и нема способност читања...", "Могла је Цвијета Секулић провјерити код бољих од себе па би сазнала...", "Проблем незнања читања и неспособности читања Цвијете Секулић се поставља само ако није ријеч о злим намјерама". Основни суд се приликом изрицања казне позвао на одредбе члана 407 став 1 Закона о парничном поступку Републике Српске ("Службени гласник РС" број 58/03 са измјенама и допунама, у даљњем тексту: ЗППРС) којима је прописано да ће новчаном казном од 100,00 до 1.000,00 КМ суд казнити лице које у поднеску вријеђа суд, странку или другог учесника у поступку. Основни суд је закључио да су наводи садржани у апелантовој жалби од 2. септембра 2011. године, а који су цитирани у ставу 2 образложења предметног рјешења, као и целокупан поднесак од 2. септембра 2011. године увредљиви како за суд, тако и за поступајућег судију у предметном поступку, те је, у складу са одредбама члана 407 став 1 ЗППРС, казнио апеланта новчаном казном у износу од 1.000,00 КМ. Основни суд је, даље, образложио да наводи садржани у жалби од 2. септембра 2011. године представљају "увредљиви поднесак" који је нормиран у члану 407 став 1 ЗППРС, али да није прецизно дефинисан овим чланом, односно да представља правни стандард. У складу са наведеним, Основни суд је констатовао да се увредљивим поднеском може сматрати поднесак лица којим се износи нешто у вези са личношћу судије или учесника у поступку који је у супротности са општеприхваћеним нормама уобичајеног језика у правној кореспонденцији између странака или странака са судом. Даље, оваквим поднеском може да се сматра поднесак којим се, супротно уобичајеним нормама пристojног понашања, на неприхватљив начин описују радње које је у току поступка предузео суд или учесници у поступку. Како је навео Основни суд, апелантови наводи који се односе на судију и његово поступање у току поступка, а како је то наведено у поднеску од 2. септембра 2011. године, не представљају уобичајен начин "правне" комуникације, с једне стране, а с друге стране, могу да се окарактерису као понашање које је супротно пристojној понашању, односно спорни наводи имају увредљиву садржину која се може приписа-

ти непоштивању суда. Оцјењујући степен увредљивости садржине поднеска, те прописани минимум и максимум новчане казне, Основни суд је изрекао максимално прописану казну, а како је то наведено у изреци рјешења.

7. Рјешењем Окружног суда број 80 0 П 017819 11 Гж од 11. јануара 2012. године апелантова жалба је одбијена и првостепено рјешење потврђено. У образложењу рјешења Окружни суд је навео да је апелант поднио жалбу против првостепеног рјешења у којој, како је навео Окружни суд, апелант остаје при наводима из своје жалбе против првостепене пресуде у поводу којих је донесено рјешење о његовом кажњавању. Према мишљењу Окружног суда, апелант је сматрао те наводе оправданим у односу на разлоге првостепене пресуде и да они не представљају увреду суда, па да, на супрот томе, изречена казна представља повреду његовог права на слободу изражавања из члана 10 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција). Како је закључио Окружни суд, наведена садржина жалбе, на којој је засновано рјешење првостепеног суда о апелантовом кажњавању, представља радње чије је обилежје непоштивање суда у смислу одредбе члана 407 став 1 ЗППРС. Чланом 208 истог закона је прописано да пресуда може да се побијат због повреде одредаба парничног поступка, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примјене материјалног права. Апелантово изражавање у конкретном случају, према оцјени Окружног суда, о судији првостепеног суда усмјерено је на вријећање судије које увијек има значење непоштивања (увреде) суда. Жалбом против рјешења којим је кажњен, према мишљењу Окружног суда, апелант брани такво поступање, позивајући се на право слободе изражавања гарантовано чланом 10 Европске конвенције, очито погрешно тумачећи то право запостављањем ограничења за његово коришћење прописана поменути одредбама ЗППРС које нису супротне ограничењима у члану 10 Европске конвенције. Окружни суд је закључио да је неоснован приговор жалбе да првостепени суд није могао да донесе рјешење о кажњавању за изношење мишљења у жалби против његове пресуде због тога што је поступак пред првостепеним судом завршен. Овакав апелантов став, према закључку Окружног суда, погрешан је с обзиром на то да је његово изражавање везано за одлучивање у првостепеном поступку, а и без тога, суд сваког степена одлучивања има овлашћење да pazi на заштиту сваког суда од вријећања у поднеску и да примијени одговарајућу санкцију. С обзиром на изнесено, а оцјењујући да је изречена казна адекватна тежини учињене увреде, Окружни суд је, на основу члана 235 тачка 2 ЗПП, одлучио као у изреци наведеног рјешења.

8. Након тога апелант је примио опомену Правобранилаштва РС број 1-80/12 од 16. марта 2012. године којом се позива апелант да на име новчане казне уплати наведени износ.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

9. Апелант сматра да му је оспореним рјешењима повријеђено право на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције, право на слободу изражавања из члана II(3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције и право на имовину из члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. У опширној апелацији апелант указује на наводне пропусте судије које је починила у предметном парничном поступку вођеном по његовој тужби, што је био његов мотив да изјави жалбу такве садржине. Апелант сматра да наводима из жалбе није исказао непоштивање према суду, нити да је увриједио конкретном судији, него да је указао на пропусте у раду суда у погледу схватања суштине његовог тужбеног захтјева. Изрицањем новчане казне у износу од 1.000,00 КМ суд је, према апелантовом мишљењу, повриједио апелантово право на слободу изражавања из члана II(3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције. Апелант је уз захтјев за доношење привремене мјере доставио и опомену од 16. марта 2012. године којом га Правобранилаштво РС позива да уплати новчану казну у року од 15 дана, а у противном ће против апеланта покренути извршни поступак ради наплате казне, што ће, према апелантовом мишљењу, угрозити његову имовину и егзистенцију, која је ионако угрожена малом пензијом. Коначно, апелант захтијева да се спорна рјешења пониште.

б) Одговор на апелацију

10. У одговору на апелацију Окружног суда се наводи да је суд, доносећи своју одлуку, дао разлоге који могу да се понове и у вези са свим наводима из апелације. Према томе, Окружни суд остаје при тим разлозима, сматрајући да апелација неосновано налази повреду права и основних слобода које штите Устав Босне и Херцеговине и међународна документа која се примјењују у Босни и Херцеговини.

11. У одговору на апелацију Основног суда се истиче да је конкретни поступак вођен у оквиру стандарда права на правичан

поступак, хронолошки наводећи датуме свих предузетих правних радњи. Апелант се жали на одлуку којом је кажњен због непоштивања суда и у апелацији понавља текст због ког му је и изречена казна. Како се даље наводи у одговору на апелацију, првостепени суд је у рјешењу о кажњавању навео разлоге због којих је изрекао казну, при којима у цијелости остаје. У погледу "лошег имовног стања" које апелант истиче, првостепени суд је то оцијенио када је ослободио апеланта плаћања трошкова поступка, а ти наводи нису релевантни за одлуку о кажњавању.

V - Релевантни прописи

12. У Закону о парничном поступку РС ("Службени гласник РС" бр. 53/03, 85/03, 74/05, 63/07 и 105/08) релевантне одредбе гласе:

Члан 407. став 1.

Новчаном казном од 100 до 1.000 конвертибилних марака суд ће казнити лице које у поднеску вријеђа суд, странку или другог учесника у поступку.[.....].

Члан 412.

Ако лице које је новчано кажњено по одредбама овог закона не плати ту казну у одређеном року, она ће се замјенити казном затвора, чије трајање одмјерава суд сразмјерно висини изречене казне у складу са одредбама кривичног закона, али које не може бити дуже од 15 дана.

13. У Кривичном закону Републике Српске ("Службени гласник РС" бр. 49/03 и 108/04) релевантне одредбе гласе:

Замјена новчане казне

Члан 36. ст. 1, 2 и 3.

(1) Новчана казна се не наплаћује принудно.

(2) Ако осуђени не плати новчану казну у року који је утврђен пресудом, суд ће без одлагања донијети одлуку да се новчана казна замјени казном затвора.

(3) Новчана казна ће се замјенити казном затвора тако што ће се за сваки започети дневни износ новчане казне, односно ако је новчана казна била изречена у одређеном износу, за сваких започетих 100 КМ новчане казне одредити један дан затвора, али затвор у том случају не може бити дужи од шест мјесеци.

VI - Допустивост

14. У складу са чланом VI(3б) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

15. У складу са чланом 18 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, испрљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

16. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Рјешење Окружног суда број 80 0 П 017819 11 Гж од 11. јануара 2012. године против којег нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорено рјешење апелант је примио 1. фебруара 2012. године, а апелација је поднесена 5. марта 2012. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 16 став 1 Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. 3 и 4 Правила Уставног суда, јер није очигледно (prima facie) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због којег апелација није допуштена.

17. Имајући у виду одредбе члана VI(3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. 1, 3 и 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII - Меритум

18. Апелант побија наведена рјешења, тврдећи да је тим рјешењима повријеђено његово право на слободу изражавања из члана II(3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, право на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, право на имовину из члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију и право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције.

Право на слободу изражавања

19. Члан II(3х) Устава Босне и Херцеговине гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају :

х) Слободу изражавања.

Члан 10 Европске конвенције гласи:

1. Свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу мишљења и слободу примања и преношења инфор-

мација и идеја, без мијешања јавне власти и без обзира на границе. Овај члан не спречава државе да захтијевају дозволе за рад од радио, телевизијских и филмских компанија.

2. Остваривање ових слобода, будући да укључује обавезе и одговорности, може подлијегати таквим формалностима, условима, ограничењима или санкцијама предвиђеним законом и које (су) неопходне у демократском друштву у интересу националне безбједности, територијалног интегритета или јавне безбједности, спречавања нереда или злочина, заштите здравља и морала, угледа или права других, спречавања ширења повјерљивих информација или у интересу очувања ауторитета и непристрасности судства.

20. Конкретна апелација покреће питање да ли је суд апеланту оправдано изрекао новчану казну због вријећања суда, примјењујући одредбе члана 407 ЗППРС, односно да ли је у конкретном случају оспореним одлукама повријеђено апелантово право на слободу изражавања из члана 10 Европске конвенције.

21. Уставни суд наглашава да је слобода изражавања *conditio sine qua non* функционисања и опстанка сваког демократског друштва и гаранција свих других људских права и слобода. Свака рестрикција, услов, ограничење или било која врста мијешања у слободу изражавања могу да се примјене само на одређене остваривање ове слободе, а садржина права на слободу изражавања увијек остаје нетакнута.

22. Уставни суд истиче да члан 10 Европске конвенције првим ставом дефинише заштићене слободе, а други став прописује околности под којима јавна власт може да се мијеша у уживање слободе изражавања. Овај члан штити не само информације и идеје које су примљене позитивно, или се сматрају безбједним, или према њима нема става, већ и оне које вријећају, шокирају и узнемиравају, и то је оно што захтијева толерантност и плурализам без којих нема демократског друштва (види, Европски суд, *Handyside* против Уједињеног Краљевства, пресуда од 7. децембра 1976. године). Даље, Уставни суд истиче да овај члан не гарантује потпуно неограничену слободу изражавања, те да извршавање те слободе носи са собом "дужности и одговорности" (види, Европски суд, *Euroarpress Holding d.o.o.* против Хрватске, пресуда од 22. септембра 2009. године). Као што је наведено у члану 10 став 2 Европске конвенције, слобода изражавања је ограничена изузетцима, који морају да се строго тумаче, а потреба да се поставе било каква ограничења мора да буде увјерљиво утврђена (види, Европски суд, *Skałka* против Пољске, број 43425/98, став 32, 27. маја 2003. године). Међутим, чак и кад се ограничавањем права желе да заштите, нпр., ауторитет и непристрасност судства, оно мора да се сведе на мјеру неопходну у демократском друштву. То значи да ограничавање права не смије да прелазит преко оног што се сматра неопходним да би се заштитио одређени интерес. Суштински је важно да одређени циљ буде јасан, што значи да држава мора да буде у стању да јасно укаже на разлог ометања права и на који начин је то ометање допринијело постизању циља, у конкретном случају заштити ауторитета и непристрасности судских органа.

23. Став 2 члана 10 Европске конвенције захтијева да свако ограничење права на слободу изражавања мора да буде "предвиђено законом". Разлог за то је да лице мора да има могућност да предвиди са основаном сигурношћу посљедице свог дјеловања. То представља заштиту од произвољности у наметању ограничења права на слободу изражавања. Истим чланом је предвиђено да свако ограничавање права на слободу изражавања буде "неопходно у демократском друштву" ради заштите одређених интереса. Ови интереси укључују, како је наведено у ставу 2 члана 10 Европске конвенције, и одржавање ауторитета и непристрасности судства. Према томе, чак и кад се ограничавањем права желе да заштите, на примјер, ауторитет и непристрасност судства, оно мора да се сведе на мјеру неопходну у демократском друштву. То значи да ограничавање права не смије да прелазит преко оног што се сматра неопходним да би се заштитио одређени интерес. Суштински је важно да одређени циљ буде јасан, што значи да држава мора да буде у стању да јасно укаже на разлог ометања права и на који начин је то ометање допринијело постизању циља, у конкретном случају заштити ауторитета и непристрасности судских органа.

24. Дакле, у складу са ставом 2 члана 10 Европске конвенције, власт може да се мијеша у остваривање слободе изражавања само ако се испуне три кумулативна услова: а) мијешање је прописано законом, б) мијешање има циљ да заштити један или више предвиђених интереса или вриједности и ц) мијешање је неопходно у демократском друштву. Судови морају да слиједу ова три услова кад разматрају и одлучују о предметима који се тичу слободе изражавања.

25. У конкретном случају новчана казна апеланту је изречена на основу члана 407 став 1 ЗППРС којим је утврђено да "новчаном казном од 100,00 до 1.000,00 конвертибилних марака суд ће казнити лице које у поднеску вријећа суд, странку или другог учесника у поступку [...]". Наведени закон је објављен у "Службеном гласнику Републике Српске", а сам текст одредбе на коју се позива суд је језички јасан. Према томе, апелант је могао да предвиди посљедице у случају да се његов писмени акт оцијени да "вријећа суд, странку

или другог учесника у поступку" с обзиром на изричиту законску одредбу. Дакле, из наведеног слиједи да је доношење рјешења којим се апеланту изриче новчана казна од 1.000,00 КМ, у смислу стандарда Европског суда, било предвиђено законом - ЗППРС, који је објављен у службеном гласилу и који је као такав био доступан свим потенцијалним учесницима у парничним поступцима, па и апеланту.

26. У конкретном случају Уставни суд примјећује да је из оспорених рјешења видљиво да је Основни суд изрекао, а Окружни суд и потврдио, новчану казну од 1.000,00 КМ апеланту, оцијенивши да у жалби на Пресуду Основног суда број 80 0 П 017819 09 П од 5. августа 2011. године, коју је апелант поднио 2. септембра 2011. године, постоји дио навода који представља вријећање суда. У предметној жалби, између осталог, апелант је навео: "Цвијета Секулић, судија Основног суда у Бијељини, горе наведеном наметнутом пресудом свјесно и циљно бавила се отимачином мојих права, имовине и правде", „Ако Цвијета Секулић не зна да чита и нема способност читања...“, „Могла је Цвијета Секулић провјерити код бољих од себе па би сазнала...“, „Проблем незнања читања и неспособности читања Цвијете Секулић се поставља само ако није ријеч о злим намјерама“. Основни суд је, даље, образложио да наводи садржани у жалби од 2. септембра 2011. године представљају "увредљиви поднесак" који је нормиран у члану 407 став 1 ЗППРС, али да није прецизно дефинисан овим чланом, односно да представља правни стандард. У складу са наведеним, Основни суд је констатовао да увредљивим поднеском може да се сматра поднесак лица којим се износи нешто у вези са личношћу судије или учесника у поступку који је супротан општеприхваћеним нормама уобичајеног језика у правној кореспонденцији између странака или странака са судом. Приликом одлучивања о жалби поводом утврђене квалификације првостепеног суда да је ријеч о увреди Окружни суд је прихватио аргументе првостепеног суда уз образложење да су спорни апелантови наводи погрешни с обзиром на то да је "начин квалификација наведених у жалби против пресуде донесене по том судији усмјерен на вријећање судије које увијек има значење непоштивања (увреде) суда".

27. Даље, с обзиром на то да члан 10 Европске конвенције прихвата ограничења слободе изражавања да би се одржали достојанство и ауторитет суда, Уставни суд запажа да апелантови наводи о изражавању сумње у непристрасност и непрофесионалност суда могу да се квалификују као вријећање суда, јер нису дати у границама толеранције које намеће демократско друштво. У конкретном случају Уставни суд запажа да су редовни судови у довољној мјери објективно анализирали садржину апелантових навода, јер језичком и правном анализом може да се утврди да конкретни текст, који изражава сумњу у непристрасност и непрофесионалност суда, заиста садржи наводе увредљиве садржине који нарушавају ауторитет суда.

28. Даље, Уставни суд сматра да редовни судови оспореним одлукама нису прекорачили границе својих овлашћења при утврђивању да су апелантови наводи увредљиви за суд, јер је своју одлуку засновао на прихватљивој анализи чињеница које су релевантне и свих околности које су важне у конкретном случају. У том контексту Уставни суд наглашава да је неспорно да члан 407 ЗППРС прописује да ће суд, кад утврди да је то неопходно, казнити лица која вријећају суд. Такође, Уставни суд сматра, имајући у виду садржину спорне жалбе, да редовни суд у конкретном случају није на арбитран начин примјенио предметну законску одредбу, те да је, у околностима конкретног случаја, мијешање у апелантово право на слободу изражавања било "у складу са законом" и да разлози које је навео редовни суд у својој одлуци могу да се сматрају релевантним и довољним да се то мијешање оправда.

29. Међутим, чак и кад се ограничавањем права на слободу изражавања желе заштитити, на примјер, ауторитет и непристрасност судства, оно мора да се сведе на мјеру у којој је то мијешање у ограничавање права на слободу изражавања неопходно у демократском друштву. То значи да ограничавање права не смије да прелазит преко оног што се сматра неопходним да би се заштитио одређени интерес. Такође, у примјени сваке мјере ограничавања мора да се води рачуна о пропорционалности између циља који жели да се постигне и употребљених средстава. У конкретном случају, имајући у виду све релевантне околности случаја и посебно садржину апелантове жалбе, Уставни суд сматра да редовни суд, одлучујући да казни апеланта за вријећање суда максималном прописаном казном, није у довољној мјери водио рачуна о наведеној пропорционалности ове мјере. Уставни суд посебно наглашава да су у оспореним одлукама изостали образложење и разлози којима се руководио редовни суд приликом изрицања овакве мјере, односно изостало је образложење на основу којих чињеница је редовни суд стекао увјерење да само оваквом мјером може да се постигне јавни циљ заштите суда од вријећања.

30. Уставни суд закључује да је повријеђено апелантово право на слободу изражавања из члана 11/3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, јер изреченом мјером огранича-

вања овог права није постигнута пропорционалност између јавног циља заштите суда од вријеђања и апелантовог индивидуалног уставног права.

Право на дјелотворан правни лијек

31. У вези са апелантовим наводима о кршењу права на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције, Уставни суд указује на то да ова одредба има супсидијарни карактер и да се примјењује само у вези са другим правом заштићеним Европском конвенцијом. Апелант није експлицитно навео у односу на које право из Европске конвенције сматра да му је ускраћен правни лијек.

32. Такође, Уставни суд примјењује да апелантова тврдња да није имао право на дјелотворан правни лијек није поткријепљена било каквим аргументима. С обзиром на то да је очигледно да је апелант имао могућност и да је искористио правни лијек прописан законом (жалба), који је размотрио надлежни суд и дао разлоге зашто ти наводи не могу да доведу до другачијег рјешења конкретне правне ствари, а чињеница да тај правни лијек није дао резултат који би за њега био позитиван, не значи да је тај правни лијек недјелотворан, или да је апеланту на било који начин био ускраћен. Због тих разлога, Уставни суд закључује да су истакнути апелантови наводи неосновани и да му није повријеђено право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције.

Остали наводи

33. С обзиром на претходне закључке у вези са повредом права на слободу изражавања из члана II/3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, Уставни суд сматра да није потребно посебно разматрати остале наводе из апелације.

VIII - Закључак

34. Уставни суд закључује да је у конкретном случају повријеђено право на слободу изражавања из члана II/3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, јер изреченом мјером ограничавања овог права, максималном прописаном новчаном казном, није постигнута пропорционалност између јавног циља заштите суда од вријеђања и апелантовог индивидуалног уставног права.

35. Уставни суд закључује да не постоји повреда права на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције када је апелант имао могућност да користи и када је користио правне лијеве прописане законом.

36. На основу члана 57 став 2 тачка б), члана 59 ст. 1, 2 и 3 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

37. С обзиром на одлуку Уставног суда у овом предмету, није неопходно посебно разматрати апелантов приједлог за доношење привремене мјере.

38. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Централна изборна комисија Босне и Херцеговине

На основу члана 2.9 став (1) тачка 4), а у вези са чланом 3.6 став (2) тачка ц) и чланом 3.15 став (6) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 и 7/14), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 40. сједници, одржаној 18.08.2014. године, д о н и ј е л а

О Д Л У К У

О УТВРЂИВАЊУ И ОБЈАВИ БРОЈА БИРАЧА УПИСАНИХ У ИЗВОД ИЗ ЦЕНТРАЛНОГ БИРАЧКОГ СПИСКА ЗА ГЛАСАЊЕ ВАН БиХ ЗА ОПШТЕ ИЗБОРЕ 2014. ГОДИНЕ

Члан 1.

Утврђује се да ће се на изводу из Централног бирачког списка за гласање ван БиХ за Опште изборе 2014. године, који ће се одржати 12.10.2014. године, наћи укупно 42.008 бирача.

Члан 2.

Саставни дио ове одлуке је табела са укупним бројем регистрованих бирача за гласање ван БиХ утврђеним по општинама.

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске", "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ" и на веб страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број: 06-1-07-1-812-1/14
18. августа 2014. године
Сарајево

Предсједник,
Стјепан Микић, с.р.

Р. бр.	Основна изборна јединица	Шифра основне изборне јединице	Број бирача - гласање путем поште	Број бирача - гласање у ДКП-БиХ	Укупан број бирача - гласање ван БиХ
1	БАНОВИЋИ	078	54		54
2	БАЊА ЛУКА	034	2667	7	2674
3	БЕРКОВИЋИ	177	13		13
4	БИХАЋ	003	281	2	283
5	БИЈЕЉИНА	029	777	11	788
6	БИЛЕЋА	180	77	1	78
7	БОСАНСКА КРУПА	004	154		154
8	БОСАНСКИ ПЕТРОВАЦ	030	34		34
9	БОСАНСКО ГРАХОВО	084	56		56
10	БРАТУНАЦ	104	742	2	744
11	БРЧКО ДИСТРИКТ БиХ (ОПЦИЈА ФБиХ)	027	407	5	412
12	БРЧКО ДИСТРИКТ БиХ (ОПЦИЈА РС)	028	121	1	122
13	БРЕЗА	117	25	1	26
14	БРОД	016	1865	1	1866
15	БУГОЈНО	109	226	3	229
16	БУСОВАЧА	113	44	1	45
17	БУЖИМ	005	90		90
18	ЦАЗИН	002	241	4	245
19	ЦЕНТАР САРАЈЕВО	136	331	14	345
20	ЧАЈНИЧЕ	169	28		28
21	ЧАПЉИНА	173	109	2	111
22	ЧЕЛИЋ	052	77	1	78
23	ЧЕЛИНАЦ	035	125		125
24	ЧИТЛУК	172	17		17
25	ДЕРВЕНТА	014	2377	2	2379
26	ДОБОЈ	038	1042	4	1046
27	ДОБОЈ ИСТОК	036	66		66
28	ДОБОЈ ЈУГ	037	30	2	32
29	ДОБРЕТИЋИ	067	182		182
30	ДОМАЉЕВАЦ - ШАМАЦ	020	491	1	492
31	ДОЊИ ВАКУФ	089	106		106
32	ДОЊИ ЖАБАР	023	2		2
33	ДРВАР	057	253		253
34	ФОЧА (ФБиХ)	165	25		25
35	ФОЧА	166	85	1	86
36	ФОЈНИЦА	114	74		74
37	ГАЦКО	164	21		21
38	ГЛАМОЧ	085	144		144
39	ГОРАЖДЕ	167	322	1	323
40	ГОРЊИ ВАКУФ - УСКОПЉЕ	110	283	4	287
41	ГРАЧАНИЦА	044	120	1	121
42	ГРАД МОСТАР	199	755	3	758
43	ГРАДАЧАЦ	025	278	1	279
44	ГРАДИШКА	010	1142	7	1149
45	ГРУДЕ	149	33		33
46	ХАЦИЋИ	130	80	1	81
47	ХАН ПИЈЕСАК	123	12		12
48	ИЛИЦА	131	612	13	625
49	ИЛИЈАШ	118	211		211
50	ИСТОЧНА ИЛИЦА	132	21	1	22

Р. бр.	Основна изборна јединица	Шифра основне изборне јединице	Број бирача - гласање путем поште	Број бирача - гласање у ДКП-БиХ	Укупан број бирача - гласање ван БиХ
51	ИСТОЧНИ ДРВАР	058	4		4
52	ИСТОЧНИ МОСТАР	158	4		4
53	ИСТОЧНО НОВО САРАЈЕВО	140	10		10
54	ЈАБЛАНИЦА	126	28	1	29
55	ЈАЈЦЕ	065	1035	1	1036
56	ЛЕЗЕРО	066	29		29
57	КАКАЊ	094	81		81
58	КАЛЕСИЈА	080	325		325
59	КАЛИНОВИК	163	3		3
60	КИСЕЉАК	115	83	3	86
61	КЛАДАЊ	098	48		48
62	КЉУЧ	059	308		308
63	КНЕЖЕВО	068	4		4
64	КОЊИЦ	127	138	1	139
65	КОСТАЈНИЦА	184	61		61
66	КОТОР ВАРОШ	070	709		709
67	КОЗАРСКА ДУБИЦА	008	393		393
68	КРЕШЕВО	129	9		9
69	КРУПА НА УНИ	006	1		1
70	КУПРЕС (ФБиХ)	107	26		26
71	КУПРЕС	108	2		2
72	ЛАКТАШИ	011	57		57
73	ЛИВНО	106	312	5	317
74	ЛОПАРЕ	054	47		47
75	ЛУКАВАЦ	047	162	1	163
76	ЉУБИЊЕ	179	10		10
77	ЉУБУШКИ	171	56	2	58
78	МАГЛАЈ	042	65		65
79	МИЛИЋИ	185	229	2	231
80	МОДРИЧА	024	760		760
81	МРКОЊИЋ ГРАД	064	63		63
82	НЕУМ	174	4		4
83	НЕВЕСИЊЕ	161	75		75
84	НОВИ ГРАД	007	625		625
85	НОВИ ГРАД САРАЈЕВО	133	679	7	686
86	НОВИ ТРАВНИК	111	59		59
87	НОВО ГОРАЖДЕ	168	5		5
88	НОВО САРАЈЕВО	139	424	7	431
89	ОЦАК	017	691	4	695
90	ОЛОВО	096	45	2	47
91	ОРАШЈЕ	022	1013	2	1015
92	ОСМАЦИ	081	104		104
93	ОШТРА ЛУКА	033	5		5
94	ПАЛЕ (ФБиХ)	143	4		4
95	ПАЛЕ	144	22	5	27
96	ПЕЛАГИЊЕВО	026	934		934
97	ПЕТРОВАЦ	031	1		1
98	ПЕТРОВО	045	5		5
99	ПОСУШЈЕ	148	112		112
100	ПРИЈЕДОР	009	4075	6	4081
101	ПРЊАВОР	013	291		291
102	ПРОЗОР-РАМА	125	454	2	456
103	РАВНО	181	2		2
104	РИБНИК	061	3		3
105	РОГАТИЦА	146	73		73
106	РУДО	170	64		64
107	САНСКИ МОСТ	032	594	2	596
108	САПНА	082	94		94
109	СОКОЛАЦ	121	34		34
110	СРБАЦ	012	48	1	49
111	СРЕБРЕНИЦА	105	614		614
112	СРЕБРЕНИК	049	192		192

Р. бр.	Основна изборна јединица	Шифра основне изборне јединице	Број бирача - гласање путем поште	Број бирача - гласање у ДКП-БиХ	Укупан број бирача - гласање ван БиХ
113	СТАРИ ГРАД САРАЈЕВО	137	204	7	211
114	СТОЛАЦ	176	373	1	374
115	ШАМАЦ	021	759		759
116	ШЕКОВИЋИ	101	489		489
117	ШИПОВО	088	39	2	41
118	ШИРОКИ БРИЈЕГ	150	21	2	23
119	ТЕОЧАК	055	66	2	68
120	ТЕСЛИЋ	074	958	1	959
121	ТЕШАЊ	039	172	4	176
122	ТОМИСЛАВГРАД	124	587	7	594
123	ТРАВНИК	091	248	1	249
124	ТРЕБИЊЕ	182	630		630
125	ТРНОВО (ФБиХ)	141	1		1
126	ТРНОВО	142	12		12
127	ТУЗЛА	050	358	12	370
128	УГЉЕВИК	056	26		26
129	УСОРА	183	13		13
130	ВАРЕШ	095	31	2	33
131	ВЕЛИКА КЛАДУША	001	127	2	129
132	ВИСОКО	116	83	1	84
133	ВИШЕГРАД	147	128	1	129
134	ВИТЕЗ	112	49		49
135	ВЛАСЕНИЦА	103	298		298
136	ВОГОШЋА	135	240	2	242
137	ВУКОСАВЉЕ	018	116	2	118
138	ЗАВИДОВИЋИ	077	125	3	128
139	ЗЕНИЦА	093	262	1	263
140	ЗВОРНИК	083	1325	7	1332
141	ЖЕПЧЕ	075	103	1	104
142	ЖИВИНИЦЕ	079	216	1	217
УКУПНО			41794	214	42008

На основу члана 1.5 и 20.12а Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 32/10, 18/13 и 7/14) и члана 18. Пословника Централне изборне комисије Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 50/07, 33/09, 24/13 и 32/14), а у вези са чланом 6. став (2) Упутства о врстама, начину и роковима за одређивање бирачких мјеста ("Службени гласник БиХ", број 37/14), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 40. сједници, одржаној 18.08.2014. године, донијела

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ БИРАЧКИХ МЈЕСТА ЗА ГЛАСАЊЕ У ДИПЛОМАТСКО-КОНЗУЛАРНИМ ПРЕДСТАВНИШТВИМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

(Дипломатско-конзуларна представништва БиХ у иностранству у којим ће се организовати гласање)

На Општим изборима у Босни и Херцеговини 2014. године за држављане Босне и Херцеговине који привремено живе у иностранству и имају бирачко право организоваће се гласање у дипломатско-конзуларним представништвима Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ДКПБиХ), како сљеди:

Ред. бр.	Назив земље	Назив ДКПБиХ	Град у којем се налази ДКПБиХ	Редни број бирачког мјеста	Укупан број бирача
1.	Аустрија	1. Амбасада БиХ у Бечу	Беч	А-01	27
2.	Њемачка	1. Амбасада БиХ у Берлину	1. Берлин	Д-01	23
		2. Генерални конзулат БиХ у Минхену	2. Минхен	Д-02	35

		3. Генерални конзулат БиХ у Штутгарту	3. Штутгарт	Д-03	105
		4. Генерални конзулат БиХ у Франкфурту	4. Франкфурт	Д-04	24

Члан 2.

(Дипломатско-конзуларна представништва БиХ у иностранству која не испуњавају услове за организовање гласања)

Централна изборна комисија Босне и Херцеговине неће организовати гласање за Опште изборе 2014. године у преосталим ДКПБиХ у иностранству наведеним у Одлуци о дипломатско-конзуларним представништвима Босне и Херцеговине у иностранству у којима се планира организовање гласања за Опште изборе у Босни и Херцеговини 2014. године ("Службени гласник БиХ", број 38/14) из разлога што у истим нису испуњени услови прописани чланом 6. став (2) Упутства о врстама, начину и роковима за одређивање бирачких мјеста.

Члан 3.

(Остваривање бирачког права за бираче регистроване за гласање у ДКПБиХ у којима нису испуњени организационо-технички услови за организовање гласања)

Држављанима БиХ који су се пријавили за гласање лично у ДКПБиХ у иностранству омогућиће се гласање поштом, о чему ће бити обавијештени од Централне изборне комисије Босне и Херцеговине у складу са чланом 6. став (3) Упутства о врстама, начину и роковима за одређивање бирачких мјеста, најкасније 40 дана прије дана одржавања избора.

Члан 4.

(Ступање на снагу и објављивање)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама ФБиХ", "Службеном гласнику Републике Српске", "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ" и на веб-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број: 05-1-07-1-809-1/14
18. августа 2014. године
Сарајево

Предсједник,
Стјепан Микић, с.р.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка д), а у вези са чл. 12, 14, 16. и 18. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта Јунузović-корех д.о.о. за нискоградњу, производњу, промет робе и услуга, увоз-извоз, Модрац-Студенац бб, 75 300 Лукавац, запримљеној 12.5.2014. године, под бројем: 02-26-1-10-П/13, Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на 94. (деведесет четвртој) сједници, одржаној 17.7.2014. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Оцјењује се допуштеном концентрацијом на тржишту градског и приградског превоза путника на подручју Тузланског кантона која ће настати стицањем контроле привредног субјекта Јунузović-корех д.о.о. за нискоградњу, производњу, промет робе и услуга, увоз-извоз, Модрац-Студенац бб, 75 300 Лукавац, над привредним субјектом Дионичко друштво Градски и приградски саобраћај Тузла, Букиње бб, 75 000 Тузла, куповином (...)***% власничких учешћа у основном капиталу.

2. Ово рјешење о концентрацији се уписује у Регистар концентрација.

3. Ово рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је 12.5.2014. године, под бројем: 02-26-1-10-П/14, од привредног субјекта Јунузović-корех д.о.о. за нискоградњу, производњу, промет робе и услуга, увоз-извоз, Модрац-Студенац бб, 75 300 Лукавац (даље у тексту: Подносилац пријаве или Јунузović-корех), запримио Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава), којом привредни субјекат Јунузović-корех има

намјеру стећи већинско учешће у основном капиталу привредног субјекта Дионичко друштво Градски и приградски саобраћај Тузла, Букиње бб, 75 000 Тузла (у даљем тексту: Гипс Тузла).

Подносилац пријаве је предметну пријаву допунио поднеском број: 02-26-1-10-2-П/14, 2.6.2014. године.

По пријему документације Конкуренијски савјет је утврдио Пријаву комплетном и издао Потврду о пријему комплетне и уредне Пријаве, у складу са чланом 30. став (3) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон), 17.7.2014. године, актом број: 02-26-1-10-5-П/14.

Подносилац пријаве, у складу с чланом 30. став (2) Закона, навео је да Пријаву није поднио нити има намјеру подијети овлашћеним тијелима за оцјену концентрације изван територије Босне и Херцеговине.

Конкуренијски савјет је, у складу с чланом 16. став (4) Закона, издао Обавијештење о достављеној Пријави, број: 02-26-1-10-3-П/14, од 2.7.2014. године, које је у дневној штампи објављено 4.7.2014. године, и позвао све заинтересоване стране на достављање писаних коментара о намјеравању концентрацији. На предметно обавијештење нису достављени коментари заинтересованих страна.

Конкуренијски савјет у поступку оцјене допуштености предметне концентрације утврдио је следеће чињенице:

Пријава је поднесена у смислу члана 16. став (2) Закона (правни основ: Писмо намјере).

1. Учесници концентрације

Учесници концентрације су привредни субјекат Јунузović-корех д.о.о. за нискоградњу, производњу, промет робе и услуга, увоз-извоз, Модрац-Студенац бб, 75 300 Лукавац, привредни субјекат Самн д.о.о. за производњу, промет и услуге Тузла, Николе Тесле бб, 75 000 Тузла, и Дионичко друштво Градски и приградски саобраћај Тузла, Букиње бб, 75 000 Тузла, Босна и Херцеговина.

1.1. Привредни субјекат Јунузović-корех

Привредни субјекат Јунузović-корех д.о.о. за нискоградњу, производњу, промет робе и услуга, увоз-извоз, Модрац-Студенац бб, 75 300 Лукавац, уписан је у Регистар Општинског суда у Тузли, под бројем: 1-7573 (ИД: 4209157220005), са уплаћеним основном капиталом у износу од (...)**КМ и са (...)***% власничких учешћа физичког лица Јунузović Амира ((...)**1, 75 000 Тузла).

Основна дјелатност привредног субјекта Јунузović-корех је промет нафтним дериватима на подручју Федерације Босне и Херцеговине.

Према подацима из Пријаве привредни субјекат Јунузović-корех нема повезаних друштava у Босни и Херцеговини.

1.2. Привредни субјекат Самн д.о.о. за производњу, промет и услуге Тузла

Привредни субјекат Самн д.о.о. за производњу, промет и услуге Тузла, Николе Тесле бб, 75 000 Тузла (у даљем тексту: Самн д.о.о. Тузла), уписан је у Регистар Општинског суда у Тузли, под бројем: 1-14103 (ИД број: 4209842100004), са уплаћеним основном капиталом у износу од (...)** КМ и са (...)***% власничких учешћа физичког лица Нијаза Суљкића ((...)**, 75 000 Тузла).

Основне регистроване дјелатности привредног субјекта Самн д.о.о. Тузла су техничко испитивање и анализа (возила).

1.3. Привредни субјекат Гипс Тузла – предмет концентрације

Привредни субјекат Дионичко друштво Градски и приградски саобраћај Тузла, Букиње бб, 75 000 Тузла, Босна и Херцеговина, уписан је у Регистар Општинског суда у Тузли, под бројем: 1-250 (ИД број: 4209197100002), са основном капиталом од (...)**КМ, са (...)***% власничких учешћа привредног субјекта Самн д.о.о. Тузла и (...)***% власничких учешћа физичког лица Нијаза Суљкића док је преосталих (...)***% у власништву свих осталих акционара.

Основна дјелатност привредног субјекта Гипс Тузла је градски и приградски превоз путника на подручју Тузланског кантона.

1.3.1. Повезана друштva привредног субјекта Гипс Тузла (предмет концентрације)

Привредни субјекат Гипс Тузла има (...)***% власничких учешћа у привредном субјекту:

- Т&А Ремаг д.о.о. Тузла, Букиње бб, 75 000 Тузла, уписан у Општинском суду у Тузли, под бројем: 32-01-0343-10 (ИД број: 4210003960004), основна дјелатност - одржавање и поправка моторних возила;

- Тади Бенц д.о.о. Тузла, Букиње бб, 75 000 Тузла, уписан у Општинском суду у Тузли, под бројем: 32-01-0061-12 (ИД број: 4210060250005), основна регистрована дјелатност - трговина дијеловима и прибором за моторна возила на велико;

- Аут Лук д.о.о. Лукавац, Кула бб, 75 300 Лукавац, уписан у Општинском суду у Тузли, под бројем: 32-01-0326-10 (ИД број: 4209999180001), основна регистрована дјелатност - превоз путника у градском саобраћају.

Према подацима из Пријаве, наведена повезана друштva привредног субјекта Гипс Тузла су такође предмет концентрације.

2. Правни основ и правни облик концентрације

Као правни основ ове концентрације Подносилац пријаве је доставио "Писмо намјере" потписано у Лукавцу, 5.5.2014. године, односно 9.5.2014. године, од привредног субјекта Junuzović-korex (купац) и привредног субјекта Самн д.о.о. Тузла и физичког лица Нијаза Суљкића, којим се изражава намјера стицања контроле над основним капиталом привредног субјекта Гипс Тузла.

Писмом намјере дефинисано је да ће привредни субјект Junuzović-korex стећи укупно (...) **% учешћа у основном капиталу привредног субјекта Гипс Тузла, и то од:

- физичког лица Нијаза Суљкића, који ће пренијети на привредни субјект Junuzović-korex (...) **% учешћа у основном капиталу или (...) ** акција;

- привредног субјекта Самн д.о.о. Тузла, који ће пренијети на привредни субјект Junuzović-korex (...) **% учешћа у основном капиталу или (...) ** акција.

У складу са наведеним, а на основу члана 12. став (1) тачка б) под 1. Закона, правни облик концентрације је стицање контроле једног привредног субјекта над другим у складу са одредбама Закона.

3. Правни оквир оцјене концентрације

Конкуренијски савјет је у поступку оцјене концентрације применио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

Конкуренијски савјет је, на основу члана 43. став (7) Закона, користио судску праксу Европског суда и одлуке Европске комисије, као и критеријуме и стандарде из Обавјештења Европске комисије о израчунању укупног прихода у складу с Уредбом Савјета (ЕЕЗ), број: 4064/89, о контроли концентрације привредних субјеката.

4. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјеката, у смислу члана 14. став (1) т. а) и б) Закона, постоји ако укупни годишњи приходи учесника концентрације остварени продајом робе и/или услуга на свјетском тржишту износе 100.000.000,00 КМ, по завршном рачуну у години која је претходила предметној концентрацији, и да укупан приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ, или ако је заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни остварени годишњи приходи привредних субјеката учесника предметне концентрације на дан 31.12.2013. године износили су:

Табела 1.

Укупни приход (КМ)	Junuzović-korex	Самн д.о.о. Тузла	Гипс Тузла
Босна и Херцеговина	(..)**	(..)**	(..)** *
Свијет	-	-	-

Извор: подаци из Пријаве; * - укупни годишњи приход, укључујући приходе повезаних друштава: Т&А Ремаг д.о.о. Тузла – (...) **КМ; Тади Бенц д.о.о. Тузла – (...) **КМ и Аут Лук д.о.о. Лукавац – (...) **КМ.

Годишњи приход привредног субјекта Junuzović-korex у 2013. години износио је укупно (...) **КМ, који је укључивао и приход остварен међусобном размјеном са привредним субјектом Гипс Тузла у износу од (...) **КМ. Годишњи приход привредног субјекта Гипс Тузла који је укључивао и приходе његових повезаних друштава износио је (...) **КМ, док је приход привредног субјекта Самн д.о.о. Тузла за 2013. годину износио (...) **КМ.

Годишњи приходи учесника концентрације (Табела 1) представљају укупне приходе (без пореза на додатну вриједност и других пореза који се директно односе на учеснике концентрације на тржишту Босне и Херцеговине), у смислу члана 9. тачка х) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

Према подацима наведеним у Пријави (Табела 1), привредни субјекти, учесници концентрације, испуњавају услов обавезе пријаве концентрације у погледу оствареног заједничког укупног годишњег прихода у смислу члана 14. став (1) Закона, те су били обавезни пријавити концентрацију.

5. Релевантно тржиште концентрације

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта у производном смислу, релевантно тржиште обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају

међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата целокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјект дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Узимајући у обзир претежне регистроване дјелатности учесника концентрације, релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају је тржиште градског и приградског превоза путника.

Узимајући у обзир подручје дјеловања привредног субјекта Гипс Тузла, као географско подручје концентрације утврђено је подручје Тузланског кантона.

Слиједом наведеног, под релевантним тржиштем предметне концентрације сматраће се тржиште градског и приградског превоза путника на подручју Тузланског кантона.

5.1. Анализа тржишта концентрације

Подносилац пријаве доставио је процјену тржишног учешћа (Табела 2) темељену на последњем усаглашавању редова возње кантоналних линија Тузланског кантона. Пријављено је укупно 26 превозника са својим редовима возње од којих је 19 имало редове возње који су били регистровани до Међуградске аутобуске станице Тузла, аутобуске станице Запад и аутобуске станице Исток.

Наведених 19 превозника обавља укупно (...) ** полазак из општине Тузла и (...) ** долазак у општину Тузла на три поменуте станице.

Табела 2.

Р. бр.	Назив превозника	Укупно долазака/одлазака	Укупно %
1.	Гипс Тузла	(..)**	(..)**
2.	Литвагранс д.д. Бановићи	(..)**	(..)**
3.	Роад д.о.о. Лукавац	(..)**	(..)**
4.	Вјелјевац tours д.о.о. Калесија	(..)**	(..)**
5.	Остали	(..)**	(..)**
	Укупно	664	100,00

Извор: подаци из Пријаве.

На основу анализе података, утврђено је да привредни субјект Гипс Тузла на тржишту градског и приградског пријезова путника на подручју Тузланског кантона има учешће од (...) **% (Табела 2) док привредни субјект Junuzović-korex не дјелује на наведеном тржишту.

6. Оцјена концентрације

Конкуренијски савјет је, након процјене и анализе података и утврђених чињеница у поступку доношења предметног рјешења, оцијенио да проведба предметне концентрације не води хоризонталном преклапању учесника концентрације с обзиром да привредни субјект Junuzović-korex не дјелује на тржишту градског и приградског превоза путника на подручју Тузланског кантона, те да ће тржишна учешћа привредног субјекта Гипс Тузла остати непромијењена, односно неће произвести промјену тржишних позиција на релевантном тржишту.

Конкуренијски савјет је утврдио такође да предметна концентрација не спречава, ограничава нити нарушава тржишну конкуренцију на релевантном тржишту градског и приградског превоза путника Тузланског кантона те је одлучио као у диспозитиву овог рјешења.

7. Административна такса

Подносилац Пријаве на ово рјешење, у складу са чланом 2. тарифни број 107. тачка д) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11), дужан је платити административну таксу у укупном износу од 2.500,00 КМ у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

8. Поука о правном лијеку

Против овог рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овог рјешења.

¹(..)** - Подаци представљају пословну тајну, у смислу члана 38. Закона о конкуренцији.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1254	Одлука о емисији обвезница Републике Српске за измирење обавеза по основу верификованих рачуна старе девизне штедње, број: 04/1-012-2-1884/14.....	1
1255	Одлука о покретању поступка додјеле концесије за експлоатацију техничког грађевинског камена-кречњака на лежишту "Осојница" код Добоја.....	2
1256	Одлука о допунама Одлуке о додјели концесије за изградњу и коришћење Хидроелектране "Улог" на ријеци Неретви.....	3
1257	Одлука о давању сагласности на Одлуку о измјенама и допунама Статута Јавне установе Агенција за акредитацију високошколских установа Републике Српске.....	3
1258	Одлука о давању сагласности на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи цивилне заштите.....	3
1259	Рјешење број: 04/1-012-2-1830/14.....	3
	Рјешење број: 04/1-012-2-1840/14.....	4
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра у Ресору за послове нотаријата, адвокатуре, правобранилаштва, бесплатне правне помоћи, обуке и координације пројеката и земљишно-књижних послова у Министарству правде.....	4
	Рјешење о разрешењу председника Полицијског одбора.....	4
	Рјешење о разрешењу члана Полицијског одбора, број: 04/1-012-2-1866/14.....	4
	Рјешење о разрешењу члана Полицијског одбора, број: 04/1-012-2-1871/14.....	4
	Рјешење о именовану председника полицијског одбора.....	4
	Рјешење о именовану члана Полицијског одбора, број: 04/1-012-2-1865/14.....	5
	Рјешење о именовану члана Полицијског одбора, број: 04/1-012-2-1868/14.....	5
	Рјешење о именовану члана Полицијског одбора, број: 04/1-012-2-1872/14.....	5
	Рјешење о именовану члана Полицијског одбора, број: 04/1-012-2-1867/14.....	5

МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

1260	Правилник о начину пријављивања, садржају евиденције и пријаве о заразним болестима.....	5
------	--	---

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, град Бијељина, број: 21.04/951-902/14.....	29
	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 6, град Бања Лука, број: 21.04/951-905/14.....	29
	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 8, град Бања Лука, број: 21.04/951-306/14.....	29

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Слатина, општина Лакташи, број: 21.04/951-260/14.....	29
--	---	----

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Разбој Лијевче, општина Србац, број: 21.04/951-1240/13.....	29
--	---	----

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Дервента 1, општина Дервента, број: 21.04/951-799/14.....	30
--	---	----

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Белуци, општина Дервента, број: 21.04/951-979/14.....	30
--	---	----

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Миљевићи, општина Источно Ново Сарајево, број: 21.04/951-552/13.....	30
--	--	----

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Прача Доња, општина Пале, број: 21.04/951-382/14.....	30
--	---	----

	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Билећа Град, општина Билећа, број: 21.04/951-415/14.....	31
--	--	----

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

	Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи цивилне заштите.....	31
--	---	----

РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА СТАТИСТИКУ

	Коефицијенти потрошачких цијена у Републици Српској за јул 2014. године.....	32
--	--	----

	Саопштење о просјечним мјесечним бруто и нето платама запослених у Републици Српској исплаћеним у јулу 2014. године и у периоду јануар - јул 2014. године.....	33
--	--	----

	Просјечне бруто плате по запосленом исплаћене у Републици Српској у јулу 2014. године.....	33
--	--	----

УСТАВНИ СУД БиХ

	Одлука о допустивости и меритуму, број: У 10/14.....	33
--	--	----

	Одлука о допустивости и меритуму, број: АП 5070/10.....	43
--	---	----

	Одлука о допустивости и меритуму, број: АП 866/12.....	49
--	--	----

ЦЕНТРАЛНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА БиХ

	Одлука о утврђивању и објави броја бирача уписаних у извод из Централног бирачког списка за гласање ван БиХ за Опште изборе 2014. године.....	52
--	---	----

	Одлука о одређивању бирачких мјеста за гласање у дипломатско-конзуларним представништвима БиХ.....	53
--	--	----

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БиХ

	Рјешење по Пријави концентрације привредног субјекта Junuzović-korex д.о.о. Лукавац.....	54
--	--	----

	ОГЛАСНИ ДИО.....	16 страна
--	------------------	-----------

